

Debatten van de provincieraadszitting

20 november 2013

OPENBARE ZITTING 20 NOVEMBER 2013

De heer voorzitter

Ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend.

Voor vandaag hebben verlof aangevraagd mevrouw Veerle Baeyens, de heer Andries Gryffroy en de heer Henk Heyerick. De heer Hugo Leroy is ziek.

Wij hebben vandaag een gewone zitting met twee punten en daarna beginnen we aan de beleids- en budgetbespreking. Voor omstreeks 18.00 uur zijn broodjes voorzien.

Verder heeft men mij gevraagd nog iets mee te delen. Dit is een rookvrij gebouw. Dat betekent dat in alle geledingen, ook in de toiletten, roken niet toegelaten is.

We gaan over tot de agenda.

PUNT 1. PATRIMONIUM: NIEUW PROVINCIEHUIS – LEOPOLDSKAZERNE (OPENBARE ZITTING)

- Machtiging van de deputatie tot aankoop van de blokken A, B en C
- Aanstelling van een ontwerper voor de renovatie via de Procedure Open Oproep van de Vlaamse Bouwmeester

De heer voorzitter

Patrimonium: nieuw provinciehuis – Leopoldskazerne.

- Machtiging van de deputatie tot aankoop van de blokken A, B en C
- Aanstelling van een ontwerper voor de renovatie via de Procedure Open Oproep van de Vlaamse Bouwmeester.

Het voorstel is inclusief de correctie van een materiële vergissing in bijlage 4 van het dossier Mandaat. Daarin moet het bedrag gecorrigeerd worden tot 67 miljoen euro.

Dit punt is vorige week uitvoerig besproken in de commissie. Er was een bespreking van twee uur, waarin de technische details van het dossier toegelicht werden. Er was een pak zeer interessante en terechte vragen. Die vragen zijn beantwoord. Daarom denk ik dat we het vandaag kunnen hebben over het principe in dit dossier. Ik weet niet of u nog een inleiding wenst te geven, mevrouw de gedeputeerde. Ge hebt dat volgens mij

DEBATTEN

uitvoerig gedaan op de commissie. Ik vraag aan de vergadering of iemand over dit onderwerp het woord vraagt. Ja, meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Collega's, wij blijven in dit dossier met heel wat bedenkingen en vragen zitten. Ik som een vijftal op. We hebben heel sterk het gevoel dat de geschiktheid van dit gebouw architecturaal gezien onvoldoende onderzocht is. Het is onvoldoende onderbouwd of deze site daadwerkelijk kan omgebouwd worden tot een modern kantoorcomplex. We denken dat daarvoor een beperkte opdracht van een onafhankelijk studiebureau zou nodig zijn. Ook qua mobiliteit lijkt ons dit een rampscenario. Die locatie in Gent kent nu reeds een verkeersinfarct. Het bijkomende verkeer dat het provinciehuis – met onder andere de uitleendiensten, Monumentenwacht en het personeel – met zich zal meebrengen, maakt de situatie daar volledig onmogelijk. Doordat er een ondergrondse parking bij komt, zal er ongetwijfeld nog meer verkeer naar die locatie geleid worden. Ik denk dus dat ook met betrekking tot de mobiliteit verder onderzoek absoluut vereist is. Verder stellen we vast dat de deputatie de provinciale identiteit erg belangrijk vindt. We hebben het gevoel dat wegkruipen in de kazerne die identiteit niet ten goede zal komen. Het Zuid is op dit moment wel een zichtbaar iets. Het wordt geassocieerd met de provincie. Als ge de provinciale identiteit effectief wenst te koppelen aan een dergelijke centralisatie, moet ge volgens mij eerst nog verder onderzoeken of dat überhaupt wel kan op die site. Bovendien stellen wij ons de vraag of de centralisatie die voorligt en die eigenlijk al stamt vanuit de vorige legislatuur, wel zo opportuun is en of ze wel zin heeft. In de sterren staat geschreven dat de provincies in de toekomst niet zullen uitbreiden. Ze zullen ongetwijfeld alleen maar verder inkrimpen. Is een dergelijke centralisatie dus wel opportuun? Als laatste stellen wij ons ook vragen bij de financiële haalbaarheid. We hebben het gevoel dat die op een heel aantal hypothesen berust. Er wordt heel vlot van uitgegaan dat al die gebouwen zeer vlot verhuurd en verkocht gaan raken aan de geschatte prijzen, maar er is geen onderzoek naar gedaan of dat effectief zo vlot zal gaan. Is er wel vraag naar die gebouwen? We moeten ook vaststellen dat de kantorenmarkt op dit moment al een zeker verzadigingspunt heeft bereikt. Het is dus zeer onduidelijk hoe vlot dat allemaal zal gaan. We weten in financieel opzicht misschien wel waar we nu mee gaan beginnen, maar we weten absoluut niet waar we in financieel opzicht gaan eindigen. Onze conclusie is dat dit dossier nog niet rijp is. Er lijken ons te veel losse eindjes te zijn die nader onderzoek en een nadere studie vereisen. Ook de zinvolheid van de centralisatie moet opnieuw en verder bekeken worden. Als we dit dossier nu snel zouden goedkeuren,

zou dat volgens ons een vergissing zijn waar alleen Defensie beter van wordt. Defensie raakt dan immers heel vlot een gebouw kwijt dat ze anders moeilijk zou kwijtraken. Vandaar dat onze fractie dit dossier niet goedkeurt.

De heer voorzitter

Ik heb drie leden die het woord vragen. Ik ga eerst de oppositie aan het woord laten en daarna de meerderheid. Eerst meneer Evrard, dan meneer Franck en dan meneer Vandenbroucke.

De heer Evrard

Ja, meneer de voorzitter, ook onze fractie heeft een aantal vragen en bedenkingen bij dit dossier. De eerste is al aangehaald door de collega van de N-VA. Dat betreft de mobiliteit. Op Gent Heuvelpoort en omgeving ontstaan inderdaad nu al regelmatig verkeersinfarcten. Je staat er soms 's avonds tot 22.00 uur aan te schuiven. Ik denk dan ook dat dat een zwaar probleem is. Ik begrijp de deputatie ook niet. In de voorbereidende gesprekken is hier gezegd dat het probleem van de mobiliteit doorgeschoven wordt naar de stad Gent. De stad Gent krijgt dus de hete aardappel doorgeschoven en moet maar zorgen voor een oplossing. Op korte termijn lijkt me zo'n oplossing absoluut niet haalbaar. Men is op dit moment immers al bezig een aantal zaken te reorganiseren: de problemen met de tramlijn en dergelijke. We vragen ons ook af waarom geen voorafgaand bezoek werd georganiseerd voor de provincieraad, of althans voor een van de betreffende commissies. Het gaat toch om een erg belangrijk dossier, zowel op het vlak van de organisatie van de provinciale diensten als op het vlak van het Budget 2014 en de meerjarenplanning. Wij stellen ons ook een aantal vragen bij het tijdstraject. Men heeft jarenlang voorbereidende werken geleverd voor het verwerven van het PAC en de eventuele verbouwing daarvan. Nu moeten we plotseling binnen een maand – het is nog niet eens een maand – een beslissing nemen die verstrekkende gevolgen zal hebben. Verder: als men dan toch die Leopoldskazerne wil verwerven, waarom koopt men dan niet het volledige gebouw. Het meest interessante deel, langs de straatzijde, is nog steeds eigendom van de stad Gent. Naar ik meen begrepen te hebben, is er wel een aantal verkennende gesprekken met de stad. Het zou misschien toch aangewezen zijn om dit dossier in één keer te behandelen en indien mogelijk de volledige kazerne te verwerven, zeker omdat ik hier al bedragen heb horen vallen van 20 tot 23 miljoen euro. Dat zal er dan wel nog bij kunnen. Intussen zien wij ook wel een voordeel: de centralisatie van alle diensten en alle personeelsleden. Dat is niet iets onbelangrijks. Het PAC heeft ongetwijfeld een aantal voordelen, maar ook heel wat nadelen.

DEBATTEN

Dat gebouw mochten wij wel eens bezoeken. Persoonlijk zou ik ervoor passen om in die kantoren te moeten werken. Er zou ook een soort schadevergoeding moeten betaald worden aan de architect omwille van de inbreuken op het concept. Dat is dus ook weggegooid geld, als ik het zo mag zeggen. Ik kan niet zeggen dat onze fractie verdeeld is, maar we zijn er ook nog niet uit. We hebben zowel de pro's als de contra's afgewogen en wij wachten nog op een aantal antwoorden van de bevoegde gedeputeerde, voordat we ons standpunt bepalen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Een aantal zaken is al gezegd. Wat ons betreft, is centralisatie wel degelijk een belangrijk punt, juist als het om de uitleendienst gaat. Het lijkt mij niet goed dat die uitleendienst in het centrum van Gent komt, gezien onder andere de verkeerssituatie. Er is inderdaad sprake van een grotere oppervlakte. Voor de zichtbaarheid zouden we volgens mij inderdaad over moeten gaan tot een volledige aankoop. Dan kan eventueel met de huidige gebruikers of met de stad Gent bekeken worden op welke manier dit kan ingevuld worden. Het gaat dus vooral om de zichtbaarheid. Wat de bereikbaarheid betreft: het station Gent-Sint-Pieters is inderdaad dichterbij. Maar dan moet men wel aangeven hoeveel van de 800 of 900 ambtenaren die daar misschien gaan wonen, met de trein komen. Als iedereen toch met de auto of met de bus komt, is de nabijheid van het station Sint-Pieters geen voordeel. Er is ook al gezegd dat we met de aankondiging van het plan een beetje aan de hand lopen. Ik las zojuist in de krant dat de deputatie al een paar maand bezig is met dit dossier. Wij hebben pas heel laat en stommelings vernomen dat de Leopoldskazerne als piste in beeld kwam. Een bezoek ter plaatse zou zeker aangewezen zijn. Vorige week zijn ook wat opmerkingen gemaakt over de vraag hoe ge het kunt oplossen om van B naar C te gaan. Als ge ter plaatse zijt, kunt ge zeggen: we gaan dat op die manier doen. Dan kom ik nu bij de zaak waar ik een beetje meer mee zit. Ik zeg op voorhand dat we ons gaan onthouden, niet omwille van het principe, maar omwille van de prijszetting. We hebben het gevoel dat de deputatie hier een beetje het omgekeerde gedaan heeft van wat ze bij de begrotingsbesprekingen doet. Bij de begroting worden systematisch de

onkosten overdreven en de inkomsten een beetje lager geraamd. Hier is volgens mij het omgekeerde gedaan: men heeft de te verwachten inkomsten overdreven en de onkosten lager voorgesteld. Ik verklaar mij nader. Men zegt dat de verbouwing 67 miljoen euro kost. Dat is de prijs van dit moment. Ik weet dat er binnen de provincie een gangbare methode is om 10% meerwerk toe te staan zonder al te veel problemen. Men zegt dat het gebouw gaat af zijn in 2019. We spreken dan over vijf of zes jaar waarin moet ingesproken worden op het bestek enzovoort. Het gangbare tarief voor indexering is 5% per jaar. Met de meerkosten erbij komen we dan volgens onze berekening op een bedrag van 107 miljoen euro, in plaats van het bedrag van 82 miljoen euro dat hier voorgesteld wordt. Dan wordt het plaatje anders. Ge hebt dan geen overschot, maar een tekort. Voor de verkoop van de gebouwen geldt min of meer hetzelfde. Men heeft hier gewoon gezegd: we gaan dat voor zo veel verkopen en dat voor zo veel; onze diensten hebben geconstateerd dat dat vlot zal verlopen. Het verloopt niet vlot. De meerderheid keurt op 4 december de meerjarenplanning goed. Voor de verkoop van het Huis van Sport staat 4.800.000 euro genoteerd. Wat staat in uw eigen nota? Een bedrag van 5.236.000 euro. Als men bij het enige bekende gegeven al zo fout zit, wat moeten wij dan zeggen? Er wordt hier gezegd dat men voor het Huis van de Economie 8 miljoen euro gaat krijgen. Mogen wij zeggen dat het maar 5 miljoen gaat zijn of 4 miljoen of 3 miljoen? Ik denk dus dat de inkomsten een beetje aan de hoge kant geschat zijn en dat de uitgaven wat onderschat zijn. Vandaar dat wij ons onthouden. Dat betekent dat wij het project als zodanig wel kunnen smaken, maar dat wij per onderdeel bekijken wat ons standpunt is. Als blijkt dat het bestek inderdaad maar 60.000 euro kost in plaats van 67.000 euro en dat het Huis van de Economie 8, 9 of 10 miljoen euro gaat opbrengen, zullen wij de eersten zijn om te zeggen: oké, de deputatie heeft op dat vlak goed werk geleverd. Dat is het.

De heer voorzitter

Meneer Vandenbroucke.

De heer Vandenbroucke

Dank u wel. Ik wil graag een beetje ingaan op een aantal argumenten dat de N-VA aanvoert om tegen dit project te zijn. Het eerste argument vind ik in het licht van de verklaringen die de fractieleider hier herhaaldelijk heeft afgelegd bijzonder vreemd. Men maakt zich zorgen over de mate waarin in dat gebouw uitstraling kan gegeven worden aan het provinciebestuur. Voor een partij die een bepaalde mening toegedaan is rond het provinciebestuur

DEBATTEN

en het nut daarvan, vind ik dat een zeer vreemde afweging. Een tweede punt vind ik fundamentele. De partij van de verandering beschouwt blijkbaar de huidige structuur en functie van dit gebouw, die tot op de negentiende eeuw teruggaan, als een determinerende factor, die ons niet toelaat om er een modern kantorencomplex van te maken. Dan onderschat men toch in zeer sterke mate de creativiteit en de technische mogelijkheden die er zijn om van zo'n gebouw een nieuwe site te maken, een open site, een doorlaatbare plek die ge kunt in het stadsweefsel opnemen. Het gebouw ligt ook binnen de kleine ring van Gent. Dat is voor mij het centrum. Onze stad breidt eerder uit dan dat ze inbreidt. Ik wil graag een aantal voorbeelden geven van wat met gelijkaardige gebouwen in Vlaanderen is gedaan. Centrumsteden die op de kar zijn gesprongen van de stadsvernieuwing – Gent heeft gelukkig ook zo'n traditie – hebben dankbaar gebruikgemaakt van dat soort architectuur op dat soort locaties om daar schitterende nieuwe plekken van te maken. Een eerste voorbeeld is de oude gevangenis van Hasselt, die gebouwd is in 1859, natuurlijk per definitie met een gesloten architectuur. Dat gebouw is omgetoverd tot de hoofdzetel van de universiteit. Het juryverslag dat de architect heeft aangeduid voor de ombouw van de gevangenis en het behoud van de structuur, spreekt van een open onderwijshuis dat warm, transparant en toegankelijk is. Een tweede voorbeeld: de kazerne Majoor Blairon in Turnhout, uit de jaren 30, is omgebouwd tot een bedrijvencentrum en een onderwijssite. De stadsdiensten zijn daar opgenomen en de sociale huisvestingsmaatschappij heeft er een zetel. Verder: de voormalige artilleriekazerne in Tienen en het kazerneplein aldaar zijn opgenomen in het stadsweefsel. Het voormalige militaire hospitaal in Antwerpen is omgevormd tot een groene long met een woonfunctie. De ommuurde centrale werkplaatsen van de NMBS in Leuven worden een compleet nieuwe buurt met groen, woningen, jeugdcentrum en winkels. Met andere woorden: ik weet niet op welke planeet de N-VA de afgelopen jaren heeft vertoefd, maar alle Vlaamse centrumsteden hebben de afgelopen tien jaar schitterende voorbeelden uitgewerkt van de manier waarop ge een dergelijke site met een dergelijke architectuur kunt incorporeren in een stadsweefsel en waarop ge er een echte meerwaarde en een publieke functie aan kunt geven. Als ge het mij als Gentenaar vraagt: ik heb liever een toegankelijke, vernieuwde site, waar ik ook mee kan genieten van de investeringen die de provincie doet. Ik vind dat die meerwaarde wel eens mag benadrukt worden en dat niet alleen naar de koele cijfers moet worden gekeken. Een derde argument dat wordt aangevoerd, is de mobiliteit. Blijkbaar heeft men nog altijd het idee dat ambtenaren of andere mensen die in het centrum van de stad werken, per definitie met de wagen moeten komen. De Leopoldskazerne ligt op amper een kwartiertje stappen van het belangrijkste reizigersstation van de NMBS in Vlaanderen. Tram 1 stopt op

minder dan 50 meter van de kazerne. Dat is de drukst bezette en de meest frequent rijdende tram in Vlaanderen. Verder zijn er tal van bussen die stoppen bij de Heuvelpoort. Als dat geen bereikbaarheid is, weet ik het niet. Ik vind dit een zeer mooie opportuniteit. De provincie zou dom zijn als ze een dergelijke grote site in het centrum van de stad niet tegen deze spotprijs zou aankopen om er een mooi project van te maken. Dank u wel.

[applaus]

De heer voorzitter

Ik ga nu eerst de gedeputeerde het woord geven. Daarna zien we of er nog replieken zijn. Ja? Mevrouw.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ik ga de vragen wat door elkaar beantwoorden, omdat de sprekers hier en daar gelijkaardige bedenkingen hebben geformuleerd. Dan begin ik met de opmerking van de N-VA dat onvoldoende onderzocht is welke mogelijkheden de architectuur van het gebouw biedt. Ik kan alleen nog maar eens herhalen wat ik in de commissie heb gezegd: wij hebben een heleboel bekwame mensen in huis, die echt wel zicht hebben op de realiteit, die met kennis van zaken naar een gebouw kunnen kijken en die kunnen zien wat de mogelijkheden zijn. Ik geloof in de kennis en de expertise van onze eigen mensen op dit gebied. Volgens mij moeten wij geen extra bedrag uitgeven voor het inschakelen van een extern studiebureau. Ik zou de collega ook willen bedanken voor alle mooie voorbeelden die hij heeft aangereikt. Wat dat betreft, kan ik ook alleen maar zeggen dat ik blijf geloven in de creativiteit van de architecten die op dit project zullen inschrijven. Zij zullen daar echt wel iets moois van kunnen maken. De voorbeelden die aangehaald zijn, geven aan dat zoiets echt mogelijk is. Mobiliteit is ook een onderwerp dat een paar keer voorbijkwam. Laten we maar stellen dat mobiliteit een probleem is voor gans Vlaanderen en natuurlijk ook voor Gent. Het is een probleem dat ons allemaal moet bekommeren en waar we allemaal over moeten nadenken. We moeten op dit gebied zelf verantwoordelijkheid nemen. In de commissie heb ik er echter al op gewezen dat vanuit de stad zelf een aantal oplossingen gaat aangereikt worden. Maar inderdaad: mobiliteit zou overal een probleem zijn, waar we ook een provinciehuis zouden plaatsen. Op dit moment zitten de Monumentenwacht en ons PCVO al op de betreffende locatie. Dat mogen we niet vergeten. Er wordt op gewezen dat de Monumentenwacht, de scholen en dergelijke veel verkeer met zich mee gaan brengen, maar die instanties zijn er nu dus al.

DEBATTEN

Ik wil de collega's wel eens cijfers bezorgen om aan te geven hoeveel mensen nu met het openbaar vervoer of op de fiets naar hun werk komen. Wat dat betreft, kan ik in de loop van het dossier zeker nog wel verduidelijken hoe dat verloopt. Misschien kunnen we de personeelsleden ook eens vragen wie van hen met de trein naar de kazerne zouden komen terwijl ze nu geen gebruik maken van de trein. Ik vind dat waardevolle suggesties. Het begrip 'identiteit' sluit een beetje aan bij het begrip 'architectuur'. Ik denk dat het voor de architecten een heel mooie uitdaging is om er iets moois van te maken dat open en groen is. Wat de opportuniteit betreft: ik denk dat het geen evidente keuze is die we hier maken. Dat heb ik in de commissie al sterk benadrukt. Je bent met een project bezig en voor de buitenwereld nemen we dan plotseling een compleet andere beslissing en bewandelen we ineens een heel nieuw pad. Dat is geen evidente koerswijziging. Wees er maar zeker van dat wij het in heel korte tijd grondig hebben onderzocht. Wanneer je iets onderzoekt, is het toch wel een beetje logisch dat je er niet mee voor de dag komt, voordat je weet welke richting je uit gaat. Het gaat immers om iets waar een heleboel partijen bij betrokken zijn. Ik denk dat het de deputatie vrijstaat om allerlei zaken te onderzoeken zonder daarover te communiceren. Moesten wij communiceren over alle pistes die worden bewandeld, in het kader van welk beleid dan ook, dan zouden we daar iedere week voor moeten gaan zitten. Het is logisch dat je eerst intern onderzoek doet, dat de diensten overal gaan praten om te bekijken wat mogelijk is. Daarna zijn we zo snel als mogelijk was met de zaak naar buiten gekomen. Ik kan er inkomen dat het voor iedereen een verrassing was. Dat is min of meer logisch. Ik denk dat we met de behandeling van het dossier ondertussen voldoende hebben kunnen aantonen dat dit project functioneel gezien echt een meerwaarde heeft en dat het financieel gezien ook absoluut een voordeel gaat opleveren. We zitten met prijszettingen die geformuleerd zijn op basis van zeer recente schattingsverslagen. Uiteindelijk hebben we een goede belegging gedaan met het PAC, zou je kunnen zeggen. Dat PAC gaat namelijk de hoofdbrok zijn. Ook in ons verhaal over het PAC zaten al een paar gebouwen die we in de verkoop zouden zetten. Gezien de centralisatie was dat logisch. Wat de balans nu in financieel opzicht het meest gaat doen overhellen, is dus het verkopen van het PAC. Of het een verkoop zal zijn van het complete gebouw of van een gedeelte is uiteraard nog helemaal niet duidelijk. We zullen zien wat de mogelijkheden zijn. Dus daar zit eigenlijk de grootste brok. Wat de andere gebouwen betreft, zal het ene een meevaller zijn en het andere misschien een tegenvaller, maar dat valt dan tegen elkaar weg. Op dat vlak is een realistische inschatting gemaakt. Ik denk dat de technici dat ook duidelijk hebben aangetoond tijdens de commissie. Je moet de kosten en baten ten opzichte van elkaar bekijken en afwegen. De balans

bedraagt meer dan 20 miljoen euro. Als je dat bekijkt ten opzichte van het PAC, ook al gaat het dan misschien om een gebouw dat uiteindelijk een miljoen euro minder gaat opleveren, dan blijft het resultaat toch nog altijd bijzonder positief. We gaan nu nog een tijd in het PAC blijven. We hebben dus de tijd om de markt ruim te verkennen en ook een stukje af te wachten. Het is niet zo dat het gebouw nu per se moet verkocht worden. We hebben ruim de tijd om te zoeken en te wachten tot een ideale partner zich gaat aandienen voor wie het gebouw nuttig is. Het kunnen ook verschillende partners zijn. Het gebouw kan ook weer opgedeeld worden, overeenkomstig de toestand in het verleden.

Even kijken waar ik nog niet op ben ingegaan. Wat een mogelijk bezoek aan de kazerne betreft: volgens mij heb ik in de commissie aangegeven dat zo'n bezoek zeker nuttig kan zijn. We zullen dat ook plannen voor een van de volgende commissievergaderingen. Dat kunnen we dus in ieder geval gaan doen. In verband met het aspect van de architectuur had ik nog snel iets op mijn briefje geschreven wat ik ook nog moest zeggen. Ik kan u zeggen dat de instanties die nu in het gebouw zitten, het Wereldcentrum en de school, al bijzonder tevreden zijn over deze locatie, terwijl er nog geen aanpassingen hebben plaatsgevonden. Ze hebben helemaal niet het gevoel dat ze opgesloten zitten. Integendeel: de reacties die we hebben gekregen, waren bijzonder positief.

Ik ben nog even aan het spieken om te bekijken of er nog een element is dat ik niet heb genoemd. Volgens mij heb ik zo'n beetje de belangrijkste dingen verteld. De architectuur, de identiteit, de mobiliteit, de financiële haalbaarheid – dat zijn aspecten die hier een rol spelen. Er is ook nog iets gezegd over weggegooid geld. Wat dat betreft, wil ik toch nog even benadrukken dat wij uiteraard een contract met een architect gaan verbreken en dat we daarvoor gaan betalen. Het inhoudelijke werk dat dit bureau heeft geleverd, is echter niet verloren gegaan. Als het gaat om de vraag wat voor soort provinciehuis we willen en waar we de diensten in een backoffice of frontoffice willen plaatsen, hebben we samen met dat architectenbureau een proces doorgemaakt. Dat is dus helemaal niet verloren. We kunnen nu namelijk een veel helderder en duidelijker opdracht meegeven aan de architecten: kijk, dit is vanaf het begin klaar en duidelijk; dit is het soort provinciehuis waar wij achter staan en waar onze mensen en onze diensten allemaal achter staan. De formulering van de opdracht gaat dus veel duidelijker zijn. Tegelijk winnen we wat tijd. We hoeven die oefening niet opnieuw te maken. Ik hoop dat ik nu volledig geweest ben.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? De heer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat collega Vandenbroucke misschien moet leren iets beter te luisteren naar wat gezegd wordt. Ik ga speciaal voor hem dus nog het een en ander verduidelijken en herhalen. Eerst en vooral: wij hebben zelf niet gezegd dat wij de uitstraling van de provincie belangrijk vinden. We hebben heel duidelijk gezegd dat de deputatie de provinciale identiteit belangrijk vindt. Vervolgens wijzen we op de discrepantie tussen dat feit en het feit dat de deputatie nu in een gesloten gebouw kruipt. Dat is één. Twee: we hebben ook niet gezegd dat het verbouwen van een 19e-eeuws gebouw niet mogelijk is. We hebben gezegd dat we vinden dat dit verder moet onderzocht worden. Men moet eerst verder kijken. U haalt een aantal mooie voorbeelden aan. Die kloppen ook. Maar zomaar een beleid bepalen op basis van het argument dat het bij een ander gebouw gelukt is, dat het hier dus ook wel zal lukken en dat verder onderzoek niet nodig is – dat is niet het soort beleid waar wij voor staan. Voor u ligt dat misschien anders. Bovendien heb ik net een klein krantenartikel gelezen over het voorbeeld van de verbouwing van de oude gevangenis in Hasselt. Die verbouwing kost op het einde van de rit een miljoen euro meer dan oorspronkelijk begroot was. Als dat uw voorbeelden zijn, kijk ik echt wel uit naar wat komen gaat. U zegt ook dat het project goed zou zijn voor de stad. Ik kan mij inderdaad indenken, collega's, dat u hier de stad een plezier mee doet. De partijen die ook in de stad in de coalitie zitten, zullen er ongetwijfeld zeer tevreden over zijn. Het blijft echter de vraag of datgene waar je de stad een plezier mee doet, ook het beste is voor de provincie. Ik denk dat dit niet noodzakelijk samengaat. Wat de mobiliteit betreft: er zijn inderdaad heel wat andere vormen van mobiliteit. Gelukkig maar. Ik stel alleen vast dat men in de plannen die nu voorliggen, wel weer kiest voor een ondergrondse parking. Zo'n ondergrondse parking trekt hoe dan ook weer heel wat mensen met auto's aan. Ik veronderstel dat men zo'n ondergrondse parking niet bouwt om alle fietsen te stockeren of om er een bus- of tramhalte van te maken. Nee, het zal zijn om alle mensen die met de auto komen, daar te laten parkeren. De mensen die naar de uitleendienst komen, ja, die komen de grote installaties natuurlijk allemaal met de bus ophalen, hè? Ook daar kijk ik naar uit. Wat uw vraag betreft op welke planeet wij leven: wel, meneer Vandenbroucke, wij leven op dezelfde planeet als u. Het verschil is alleen dat wij liever een beleid zien waarin men eerst grondig onderzoek doet en grondig zijn huiswerk maakt vooraleer men keuzes maakt en een beleid gaat voeren. Op die planeet leven we. Ik hoop dat dat ook voor jullie geldt. Verder komt het hele verhaal, ook het antwoord van gedeputeerde Bruggeman, min of meer zo bij mij over: wij geloven er met zijn allen in; verder onderzoek om na te gaan of de cijfers allemaal kloppen, is niet nodig; wij hebben de blutsen, we

hebben de builen en wij geloven erin dat het allemaal perfect gaat uitkomen. Awel, chapeau! Ik wist niet dat wij een deputatie hadden die zo gelovig is. Eerlijk gezegd: wij houden eerder van een beleid waar men niet moet in geloven, maar dat grondig onderbouwd is met cijfers en onderzoek. Dat is waar wij voor gaan. Dank u.

[applaus]

De heer voorzitter

Meneer Evrard en meneer Franck. Meneer Evrard.

De heer Evrard

Ja, meneer de voorzitter, ik wil even terugkomen op de tussenkomst van collega Vandenbroucke. Wat de uitleendienst betreft: ik vermoed inderdaad dat zowel het personeel als de mensen die daar het materiaal komen ophalen, niet met de fiets of de bus zullen komen. Datzelfde geldt voor de gedeputeerden. Ik denk ook niet dat zij met de bus en de fiets zullen komen. Verder is hier verwezen naar de oplossingen van de stad Gent, maar die worden nergens concreet ingevuld. "De stad Gent zal wel voor een aantal oplossingen zorgen." Dat is natuurlijk een zeer miniem antwoord.

De heer Franck

Een kleine opmerking over de kostprijs. Daar wil ik de gedeputeerde een vraag over stellen. Ik wil nog graag weten hoe dat bedrag van 67 miljoen euro ontstaan is. Ik weet echter dat er op het einde van de rit 20, 25 of 30 miljoen euro bij kan komen. Daar kunnen wij niet veel aan doen. De indexering bijvoorbeeld is een zeer courant iets en die 10% is iets wat hier in Oost-Vlaanderen zeer courant is. Dat ge die gebouwen vlot gaat kunnen verkopen, moet ik ook nog zien. In The Loop is men bezig kantoorgebouwen te bouwen. Bepaalde deputés weten dat. U weet ook dat de provincie bijna gedwongen werd om naar het station Sint-Pieters, te gaan, omdat men daar te veel kantoorgebouwen heeft. Brusselsesteenweg hebben we onlangs onderzocht. Ik werk zelf in Ledeborg. Twee van de vijf verdiepingen staan daar al twee jaar helemaal leeg. We spreken over het pensioenfonds. Ons pensioenfonds heeft een gebouw aan de Sluizen in Merelbeke. Hoeveel misère heeft het ons niet gekost om die nog te kunnen verhuren. Ik wil maar zeggen: de kantoormarkt staat er in Gent op dit ogenblik zeker niet florissant voor. Daar komt bij dat iedereen gaat weten

DEBATTEN

dat de provincie toch geld nodig heeft, ondanks het spaarpotje van de eerste gedeputeerde, waar Vlaanderen ook al een keer naar gekeken heeft. Wij hebben geld nodig. Bij een schatting van de gebouwen hebt ge een openbare verkoop, een vrije verkoop en een gedwongen verkoop. Ik denk dat wij moeten uitgaan van een gedwongen verkoop. Op een bepaald moment gaan we inderdaad 20, 25 of 30 miljoen euro nodig hebben. Dan moeten wij aan die prijs een gebouw verkopen. Anders gaan wij niet kunnen rondkomen. Mijn laatste vraag is: wat is het advies van de brandweer? Het zal misschien wel in het dossier zitten, maar ik weet het niet. Ik weet ook niet met hoeveel personeelsleden wij daar naartoe gaan. Is het 600, 700 of 800? In ieder geval gaat er dan volgens mij een zekere stuur moeten zijn van de brandweer. Is er op dat gebied al iets gebeurd of nog niet? Wij gaan nu een machtiging geven aan de deputatie om de koop in gang te zetten, maar als er geen brandweerverslag in het dossier zit, zitten wij voor mijn gevoel een beetje terug op drijfzand. Als de brandweer zegt dat het niet kan, zit ge daar met uw verkoop.

De heer voorzitter

Ja, meneer Vandenbroucke.

De heer Vandenbroucke

Ja, wat het financiële plaatje betreft, collega Lemaitre en anderen die daaraan twifelen: ik vind dat de provincie toch wel een geloofwaardig track record nalaat als je ziet hoe onze begroting er op dit moment aan toe is. Zowel de meerjarenplanning als het budget dat we zullen goedkeuren, getuigen daarvan. De begroting ziet er veel gunstiger uit en staat in een veel gunstiger context dan bij veel andere openbare besturen. Die andere besturen kunnen daar alleen maar van dromen. Verder wil ik nog iets zeggen over de mobiliteit. Meneer Lemaitre, het is van tweeën één. De ene mogelijkheid is dat u zegt: er is daar geen parking, er is alleen maar openbaar vervoer en de mensen moeten daar met hun auto kunnen geraken, want daar is een uitleendienst. De andere mogelijkheid is dat u zegt: daar wordt een parking gebouwd, maar dat kan niet; zo gaan auto's naar de stad getrokken worden; de mensen moeten met het openbaar vervoer gaan. Je moet natuurlijk een keuze maken. U zegt dat ik niet goed kan luisteren. Ik kan wel lezen. En ik lees in het verhaal van de N-VA over de stad Gent: het moet gedaan zijn dat we met zijn allen met de wagen de stad in rijden. We moeten werk maken van knooppunten rond de stad waar mensen kunnen overstappen op vervoersmodi die beter geschikt zijn om de stad mee binnen te komen. Wel, de Leopoldskazerne ligt precies op een

goede plaats, denk ik. Hij ligt op wandelafstand van het station Gent-Sint-Pieters. Dat is het belangrijkste reizigersstation van Vlaanderen. Vanaf dat station vertrekt tram 1, de meest rijdende tram in Vlaanderen. Vanaf datzelfde station vertrekken ook buslijnen, die u aan de Heuvelpoort afzetten. U moet natuurlijk een keuze maken en een keer zeggen wat u vindt. Ik heb de indruk dat u wilt blijven studeren, studeren en nog eens studeren, met als argument: wij zijn een partij die alles goed bestudeerd aanvangt; vraag dat ook maar aan minister Bourgeois die op dit moment bedreven is in het bouwen van Vlaamse administratieve centra; vraag hem maar hoe gemakkelijk het is om die allemaal binnen het budget te bouwen en hoeveel studiewerk daaraan voorafgaat. Maar er zit bij u natuurlijk een heel andere agenda achter. In de eerste plaats vindt u dat de provincie helemaal geen investeringen moet doen, omdat we haar volgend jaar gaan afschaffen. En uw tweede punt is uw visie op stadsvernieuwing. Uw collega Bracke heeft zich daar al over uitgesproken, toen het ging over de stadshal en dergelijke. U ziet de stad meer als een museum. En als het over werken gaat, moet iedereen terecht kunnen in een kantoorgebouw in het centrum van de stad waar hij met de wagen naartoe gaat. Dat is de indruk die ik heb van uw visie op de zaak.

De heer voorzitter

Ik ga nu eerst de gedeputeerde het woord geven. Daarna krijgen we nog een laatste tussenkomst van de collega die in het debat genoemd is. Mevrouw.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel. Het gebouw waarvan we u straks vragen om het te mogen aankopen, is 1,65 ha groot. Als je het vergelijkt met het PAC waar we nu in zitten, is daar veel meer openheid en open ruimte. Dan weet ik wel waar mijn voorkeur naar uitgaat. Wat de prijszetting betreft, collega: in het voorbeeld van Hasselt dat u aanhaalt, is de meerprijs 4%, als ik het goed uitreken. Meestal zijn de meerkosten 10%, ook als u zelf bouwt. Het is een meerprijs waar men algemeen van uitgaat. Ik kan u aangeven dat wij dat in onze prijsberekening ook hebben gedaan. Omdat we weten dat onverwachte zaken een meerprijs kunnen veroorzaken, hebben we die meerprijs in onze prijszetting ingecalculeerd. Uiteraard is het budgettaire aspect iets wat we zelf in de hand kunnen en moeten houden, steeds in

DEBATTEN

samenspraak met de architecten. We gaan moeten zeggen: nee, dit is de prijs; binnen die prijs moet het blijven, maar als u erbovenuit komt, hebben we nog een kleine marge voorzien. Ik denk dat een heleboel mensen onder ons ook wel eens hebben gebouwd. Als ge een gebouw plaatst, dan weet ge dat er altijd iets onverwachts voor de dag komt. Zelfs dat hebben we in dit geval dus voorzien. Verder ben ik zojuist nog vergeten iets te zeggen. U had dinsdag al aangegeven dat er sprake was van een verschil in prijs met betrekking tot het Huis van de Sport. Dat prijsverschil is ontstaan, doordat er een materiële vergissing is gemaakt. De diensten hebben mij daar al over geïnformeerd. Ik zal u weten te zeggen welke van de twee schattingsverslagen het juiste is. Daarboven. Voilà. Oké? Wat de kostprijs betreft: de diensten hebben die wel degelijk berekend op basis van hun expertise. Dat is donderdag in de commissie ook al naar voren gekomen. Ze weten wat per vierkante meter ongeveer de kostprijs is van zo'n verbouwing. Op basis daarvan hebben ze de prijs berekend. Die berekening is dus gemaakt door mensen die er toch wel wat van weten. Zij hebben al meerdere gebouwen binnen deze provincie opgevolgd en kunnen een reële inschatting maken van de kostprijs. Wat het geloof betreft dat ik wel of niet heb: ik ben in ieder geval een positief ingesteld iemand. Ja, ik geloof in de expertise van onze mensen. En ja, ik geloof in de kwaliteit die we kunnen verkrijgen door het feit dat we met de Vlaamse Bouwmeester gaan werken. Hij gaat ervoor zorgen dat het, zeker wat het ontwerp betreft, iets van een bijzondere kwaliteit zal worden. In die zin geloof ik in onze mensen. Maar uiteraard hebben we niet zomaar een beslissing genomen. We hebben dat gedaan op basis van gesprekken, van berekeningen die we gemaakt hebben en van een controle die is uitgevoerd. Er is hier dus geen sprake van een blind geloof. We hebben de beslissing genomen op basis van een weloverwogen argumentatie. Dan kom ik nu nog een keer bij de mensen van Groen. Ik herhaal het nog maar eens: het grote voordeel dat hierbij gaat spelen, is dat we nog meer gefaseerd gaan kunnen verkopen. Dat voordeel is nog groter dan wanneer we in het PAC zouden blijven. Het is berekend op basis van recente en realistische schattingsverslagen. De prijzen stijgen nog steeds en we gaan gefaseerd kunnen verkopen. We gaan dus niet zomaar iets van de hand moeten doen, omdat we bepaalde budgetten nodig hebben. Ik denk dan ook dat er alleen maar voordelen aan dit project verbonden zijn. Dan was er nog een kleine vraag over de brandweer. Vanuit de brandweer is al globaal gekeken of in de kazerne iets mogelijk is of niet. Dat is dus al vanuit de stad onderzocht. Om een advies te kunnen geven over de vraag of het project helemaal haalbaar is of niet, zal de brandweer eerst een ontwerp moeten zien. Aan de hand van de ideeën die er al waren, is echter globaal aangegeven dat het wel degelijk mogelijk is om in het gebouw een

grote groep mensen onder te brengen. Dat is op zich dus geen probleem. Oké.

De heer voorzitter

Nog heel kort, meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Ja, het is natuurlijk wel heel gemakkelijk als je je eigen meerjarenplan als referentie begint te gebruiken. Het zou mij verbazen als dan het tegendeel eruit kwam. Dat meerjarenplan doet dus weinig, om niet te zeggen zeer weinig, ter zake. U hebt mij ook niet horen zeggen dat wij de uitleendiensten daar willen hebben. Ik heb juist een vraag gesteld over de centralisatie, omdat wij denken dat de uitleendienst daar niet op zijn plaats zal zijn. De praktijk zal uitwijzen dat de ondergrondse parking die daar gebouwd wordt, voor een groot deel zal gebruikt worden door de mensen die daar werken. Die mensen gaan niet met het openbaar vervoer komen, want het zal heel gemakkelijk zijn om de auto daar kwijt te raken. Moeten we blijven studeren? Nee, ik denk dat we nu moeten beginnen te studeren. Geen enkele goede huisvader zal met een dergelijk summier dossier een dergelijke beslissing over een dergelijke uitgave nemen. Wat uw verwijzing naar collega Siegfried Bracke in Gent betreft: ik zal het hem overbrengen. Jullie komen elkaar waarschijnlijk af en toe wel eens tegen in Brussel. Misschien kunnen jullie de discussie daar een keer verderzetten. Ik denk echter dat het hier absoluut niet ter zake is. Volgens mij hebben wij daarnet duidelijk gemaakt dat wij ons de vraag stellen of deze centralisatie wel nodig is. Dat is de visie die wij over dit onderwerp hebben. We stellen ons inderdaad de vraag of de huidige verdeling van gebouwen niet beter is.

De heer voorzitter

Meneer Franck, ik heb de collega net nog een derde tussenkomst toegestaan, omdat hij genoemd was en rechtstreeks gevat was in het debat. Normaal heeft iedereen recht op twee tussenkomsten. Iedere fractie is aan het woord geweest. Ja, meneer Fiers, gij zijt nieuw, maar als we zo doorgaan, zitten we hier morgen nog. U hebt het woord.

De heer Fiers

DEBATTEN

Ja, meneer de voorzitter, ik wil even reageren. Als de indruk zou zijn ontstaan dat wij geen vertrouwen hebben in de diensten, wil ik dat graag even rechtzetten. De kwestie is niet dat we het niet eens zijn met bepaalde analyses. Die indruk zou gewekt kunnen zijn. Daarom wil ik toch even de puntjes op de i zetten. Natuurlijk hebben wij wel vertrouwen in de diensten, maar dat betekent uiteraard niet dat wij geen legitieme vragen meer mogen stellen. Het ene is niet aan het andere gekoppeld.

De heer voorzitter

Ik ga het punt nu ter stemming leggen.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
36 'ja', 15 'neen', 12 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 2. NOORD-ZUIDSAMENWERKING (OPENBARE ZITTING)

Noodhulp Filippijnen: toekenning van een subsidie van 10.000 euro aan Bevrijde Wereld voor de eigen partners en projectgebieden (EVRAP, OFFERS, en TABI) en van 15.000 euro voor de koepelorganisatie CDRC (Citizens' disaster response center)

De heer voorzitter

Dan ga ik over tot het volgende punt aan de agenda: Noord-Zuidsamenwerking. Noodhulp aan de Filippijnen: toekenning van een subsidie van 10.000 euro aan Bevrijde Wereld voor de eigen partners en projectgebieden ...
Ik ben bezig, collega. U kunt straks het woord krijgen.

De heer Fiers

Ik denk dat er een stemming te weinig geweest is, voorzitter.

De heer voorzitter

... (EVRAP, OFFERS, en TABI) en van 15.000 euro voor de koepelorganisatie CDRC (Citizens' disaster response center).

Vraagt iemand hierover het woord? Meneer Fiers, ge hebt het woord.

De heer Fiers

Voorzitter, het gaat niet over dit punt. Ik denk dat bij het vorige agendapunt twee onderdelen moesten ter stemming gelegd worden (de machtiging aan de deputatie en de aanstelling van een ontwerper), tenzij men gezegd heeft dat beide punten in één beweging zouden gestemd worden. Ik heb geen probleem met één stemming, hoor, maar ik zie het risico dat er onduidelijkheid bestaat en dat het punt naar de volgende zitting moet verwezen worden, terwijl het aanwijzen van de ontwerper juist het punt is dat onder tijdsdruk staat, meer dan het andere. Ik zeg dit dus uit bezorgdheid. Overigens: ik wil niets over Carthago zeggen, maar de meerderheid was niet in aantal.

De heer voorzitter

Collega, ik heb het punt afgesloten, maar u wenst daarover opnieuw tussen te komen. We waren al met het volgende punt bezig. Punt 1 stond als één punt vermeld aan de agenda, met de twee verschillende onderdelen. Als ge uw agenda bekijkt, gaat ge dat zien. Daar staat het genoteerd als punt 1, met twee onderdelen en één stemming. Akkoord? Goed.

Ik hervat punt 2. Ik heb het al eens voorgelezen. Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
63 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 3. BELEIDS- EN BUDGETBESPREKING (MEERJARENPLAN 2014-2019 EN BUDGET 2014)

Grondgebonden materies.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Dan gaan we over tot het derde punt: de beleids- en budgetbespreking. Het meerjarenplan: de grondgebonden materies. Beleidsdomein Economie, waaronder POM, middenstand en EROV.

Ik zal nu luisteren naar de verschillende tussenkomsten in dit beleidsdomein. Wij gaan achteraf gebundelde antwoorden krijgen van de gedeputeerden. Ik geef eerst het woord aan mevrouw Verhoeve voor haar tussenkomst. Mevrouw, ge hebt het woord.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, leden van de deputatie, collega's. Zoals u allen weet, promoot en ondersteunt de Economische Raad voor Oost-Vlaanderen de Oost-Vlaamse streekproducten. Dat is van economisch belang voor onze provincie. Deze ondersteuning uit zich onder meer in het Promotiecentrum voor Oost-Vlaamse Streekproducten, dat sinds 2002 gehuisvest is in het Groot Vleeshuis. In dit promotiecentrum worden 45 Oost-Vlaamse producenten van streekproducten ondergebracht. Het is een mooi voorbeeld van een publiekprivate samenwerking, met een grote impact op de dynamiek en de herkenbaarheid van de Oost-Vlaamse streekproducten. EROV huurt het historische gebouw via een handelsovereenkomst met de stad Gent. De staat van het historische gebouw vertoont echter duidelijke gebreken. Deze handelsovereenkomst voorziet dat grote herstellingswerken en onderhoudswerken ten laste komen van de stad. Sinds op 13 januari 2004 een staat van bevinding werd opgemaakt, kon de EROV een achteruitgang van de toestand vaststellen, wat systematisch aan de stad Gent werd overgemaakt. In april werd een bouwkundig inspectierapport van de Monumentenwacht Oost-Vlaanderen overgemaakt aan de stad. Daaruit bleek opnieuw de alarmerende staat van het historische gebouw. Het dak lekt op veel plaatsen, met fundamentele gevolgen voor de monumentale eiken constructie. Het insijpelen van water heeft onder meer zwamaantasting tot gevolg. Hierbij zijn de aansluitingen van de dakkapellen de voornaamste oorzaak van de ernstige lekkage in de kapconstructie. De aftakeling is zover gevorderd dat alleen een structureel herstel de dakkapellen waterdicht kan maken. In juni vond een overlegvergadering plaats tussen de stad Gent, EROV, Monumentenwacht Oost-Vlaanderen en onze dienst Patrimonium. In navolging van dit overleg werd de stand van zaken in het restauratiedossier via een officieel schrijven opgevraagd. Voor zover ik weet, wacht men nog steeds op een antwoord. Meneer de gedeputeerde, hoe gaat de provincie met dit probleem om? Kan de deputatie bij de stad Gent aandringen op een efficiënte en snelle aanpak? Kan vanuit de provincie een schrijven gericht

worden aan de bevoegde minister waarin de alarmerende toestand van het gebouw wordt toegelicht? Dank u wel.

De heer voorzitter

We gaan over naar de volgende tussenkomst, van meneer Van Duyse over de subsidie voor EROV.

De heer Van Duyse

Dank u, meneer de voorzitter. Collega's, het verbaast mij een beetje dat de vraag hier staat. Ik had hem eerder bij 'Personeel' verwacht. Maar vermits het om de EROV gaat, staat hij waarschijnlijk hier. Als we de verschillende subsidiestromen bij EROV zien, zien we daar ook een toelage voor algemene werking. Ter verduidelijking staat erbij: medewerking studiecél, algemene leiding en ondersteuning, huisvesting en vaste structuurkosten. Mijn vraag is: zit daar personeel in? Is er iemand die fysiek de medewerking studiecél, de algemene leiding en de ondersteuning doet? Zo ja, werkt die persoon uitsluitend voor EROV of ook nog voor andere, al dan niet provinciale, instellingen? Dat was de vraag.

De heer voorzitter

Dank u. Dan mevrouw Grillaert, over de provinciale rol in het innovatiecentrum. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Grillaert,

Dank u wel, voorzitter. Collega's, dame en heren gedeputeerden, meneer de provinciegouverneur. Via het Innovatiecentrum Oost-Vlaanderen wil de provincie bijdragen aan de begeleiding van Oost-Vlaamse kmo's bij de realisatie van een innovatieplan. Dit staat met zoveel woorden te lezen in de documentatie die ons ter beschikking is gesteld en die nu voor ons ligt. Het is niet verwonderlijk, gezien het feit dat innovatie gezien wordt als een van de merkpijlers van onze provincie. In deze nota en in combinatie met de kenniseconomie is dit een duidelijke keuze. De provincie en de POM zijn vertegenwoordigd in de raad van bestuur, zij het als waarnemer. Mijn vraag is dan ook vrij kort en simpel: op welke manier en in welke mate kan de provincie of de POM in deze raad van bestuur bepaalde accenten leggen? Welke zouden deze dan zijn? Zijn hiervoor al stappen ondernomen? Dank u wel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mevrouw Vervliet, over het detailhandelsapparaat.

Mevrouw Vervliet

Ja, dank u, voorzitter. Onder het punt 'Nieuwe impulsen geven aan de Oost-Vlaamse economie en Oost-Vlaanderen uitbouwen tot een multifunctionele kennisregio en een logistieke topregio' vernemen we dat ondersteuning aan de gemeenten voorzien wordt ten gunste van een kernversterkend en goed functionerend detailhandelsapparaat. Ik stel me hierbij een aantal vragen. Die zijn enerzijds praktisch gericht en anderzijds bedoeld om me ervan te verzekeren dat elke gemeente dezelfde kansen op ondersteuning krijgt. Hoe verloopt de samenwerking met de gemeenten? Kan elke gemeente hierop intekenen? Zijn er maxima per jaar voorzien? Op basis waarvan accepteert men een project in de ene gemeente en weigert men eventueel een project in een andere gemeente?

De heer voorzitter

Meneer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Bij de rubriek 'Innovatief en zelfstandig ondernemerschap bevorderen', met de subtitel 'Ondernemerschapseducatie', stel ik mij de volgende vraag: op welke manier zullen de ondernemerschapseducatie en de relatie tussen onderwijs en ondernemerschap bevorderd worden, om een innovatief en zelfstandig ondernemerschap te realiseren? Hoeveel middelen zijn daarvoor beschikbaar? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u. Meneer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Mijn volgende vraag gaat over Syntra. We kennen Syntra allemaal als de opvolger van het vroegere CMO. Het is allang geen CMO meer, maar er worden nog wel altijd beroepsopleidingen gegeven. Vroeger had dat een andere naam. Toen sprak men over 'leerjongeren' enzovoort. De provincie

geeft daar nog altijd subsidies voor. Op een bepaalde pagina vind ik een toelage die aan Syntra verleend wordt voor leergangen voor beroepsopleiding. Bij de subsidies zelf zie ik dan een bedrag staan van 150.000 euro. Mijn vraag is tweërlei: 1. Zijn die subsidies alleen voorzien voor de beroepsopleidingen of zijn ze ook voor de algemene leergangen die men bij Syntra kan volgen? 2. Die opleidingen concurreren voor een stuk met de opleidingen die de provincie zelf organiseert. Zowel bij Syntra als bij de provincie kan men namelijk opleidingen volgen om kapper te worden, om gids te worden en ga zomaar door. Wat is dan de ultieme doelstelling van de subsidie aan Syntra?

De heer voorzitter

Mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet

Dank u, voorzitter. De provincieraad onderneemt volop pogingen om de buitenlandse directe investeringen te verhogen, onder andere via het stimuleren en begeleiden van kandidaat-investeerders. Hierbij stel ik mij de volgende vragen: Wat is de return voor onze provincie? Hoeveel wordt eraan gespendeerd? Hoe is dit bedrag bepaald? Welke afspraken zijn in dezen gemaakt met Vlaanderen?

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. Meneer Scheire.

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Geachte leden van de deputatie, beste collega's. In de documenten die ons ter beschikking gesteld zijn, lezen we in de Doelstellingsnota 2014: "Het voorzien in een start- en incubatie-infrastructuur en de ondersteuning van specifieke Oost-Vlaamse sectoren". Daar is echter geen budget bij voorzien. Mijn concrete vragen zijn: 1. Over welke sectoren gaat het? 2. Hoe gaat men dit realiseren zonder budget? Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dan ben ik opnieuw bij meneer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Die stelt een soortgelijke vraag. Als gezegd wordt dat men specifieke Oost-Vlaamse sectoren gaat ondersteunen, had ik graag vernomen welke die specifieke Oost-Vlaamse sectoren zouden kunnen zijn.

De heer voorzitter

Uw volgende vraag, collega?. Die gaat over het promoten van de aanwezige kennis om nieuwe ondernemingen te creëren.

De heer Van Duyse

Ja. Het was even zoeken in de bladen. Op het ogenblik zien we dat niet minder dan drie organisaties betrokken zijn bij het promoten en aanwenden van de aanwezige kennis: de POM zelf, het Innovatiecentrum Oost-Vlaanderen en Gent Big in Creativity. Wat is de meerwaarde van deze versnippering? Zou men deze organisaties niet beter kunnen samenbrengen in één groot of klein innovatief centrum? Kunnen we met deze centen niet innovatiever omgaan?

De heer voorzitter

Mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet

Ja, dank u wel. Er wordt ook een ondersteuning voorzien voor de RESOC's en de SERR's, zowel financieel als logistiek. Elk erkend regionaal samenwerkingsverband is erkend door Vlaanderen en wordt dan ook financieel door Vlaanderen ondersteund. Het feit dat ook de provincie een ondersteuning voorziet, roept bij mij spontaan de vraag op welke specifieke ondersteuning onze provincie nog biedt aan de RESOC's en de SERR's, bovenop die van Vlaanderen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Ja, ook mijn vraag gaat over de RESOC's en de SERR's en ligt eigenlijk een beetje in het verlengde van de vraag van de collega voor mij. Iedereen is het erover eens dat de bestuurlijke verrommeling een halt moet toegeroepen worden. Alle partners van dergelijke interbestuurlijke verbanden komen financieel onder druk te staan. Zo blijken onder andere steden en gemeenten niet langer geneigd dergelijke overleg- en adviescomités financieel te ondersteunen. Geldt dit ook voor de RESOC's en de SERR's? Welke meerwaarde heeft de provincie hieraan nog te bieden?

De heer voorzitter

Goed, meneer Evrard. Uw volgende vraag gaat over het project Gentse Kanaalzone.

De heer Evrard

Ja, dank u, meneer de voorzitter. Ik zie in de meerjarenplanning bij elk jaar een bedrag van 500.000 euro genoteerd staan met de omschrijving 'Participatie havenbedrijf'. Daar heb ik een paar vragen over. Gaat het hier om een omvorming? Heeft dit te maken met de omvorming tot een naamloze vennootschap? Betreft het bedrag van 500.000 euro per jaar het volstorten van aandelen? Dan nog een zijdelings vraagje: werd het nieuwe bezoekerscentrum van het havenbedrijfje, dat onlangs werd ingehuldigd, medegefinancierd door de provincie Oost-Vlaanderen?

De heer voorzitter

Mevrouw Van Duyse.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. Als streekbestuur wil de provincie specifiek in de Oost-Vlaamse havengebieden verder meewerken aan de gebiedsgerichte werking. Voor zover het juridische kader dit toelaat, wil ze ook actief optreden in het havengebied, gelet op de motorfunctie voor de Oost-Vlaamse economie. Gisteren heeft de eerste gedeputeerde reeds verwezen naar het belang van de haven voor de Oost-Vlaamse tewerkstelling. Op 2 oktober heeft het Vlaams Parlement de omvorming van het gemeentelijke havenbedrijf Gent naar een nv goedgekeurd. De

DEBATTEN

provincie zal hierin waarschijnlijk actief participeren. Daarnaast bevindt zich op ons grondgebied nog een tweede haven, namelijk de Waaslandhaven op de Linkeroever. Daarbij heb ik de volgende vragen: 1. Hoe zal de participatie in de haven van Gent plaatsvinden? 2. Welke initiatieven zijn er hieromtrent? 3. Hoe zal de provincie de Waaslandhaven ondersteunen? Zijn er tijdens deze legislatuur initiatieven te verwachten? Hoe verloopt de samenwerking? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Van Duyse over De Punt.

De heer Van Duyse

Dank u, voorzitter. In de Doelstellingennota wordt een vergoeding voorzien van 150.000 euro voor de NV De Punt. De NV De Punt zou die vergoeding krijgen om ondernemingen te begeleiden bij de erkenning als invoegbedrijf en om een rol als incubator en een brugfunctie te vervullen tussen de reguliere en de sociale economie. Nu, die taken heeft de nv misschien gehad, maar op dit ogenblik doet ze heel andere dingen. Bedrijven ondersteunen bij de erkenning als invoegbedrijf – dat doet ze niet meer. Als je nu gaat kijken naar de website van deze nv, zie je daar vier onderdelen op staan die serieus marktinteressant of intrinsiek zijn. Wat doet de NV De Punt nu? Ze houdt zich bezig met personeelsbeleid, bedrijfsadvies en bedrijfsadministratie en het is ook een bedrijventrum. Dat zijn dus vier activiteiten die heel marktgedreven zijn, waar ook heel veel andere actoren bij aanwezig zijn en die dus niets meer te maken hebben met wat in het verleden bij De Punt gebeurde. Vandaar dan ook de vraag waarom deze nv nog subsidie moet krijgen, al voeg ik daar onmiddellijk aan toe dat ze op dit ogenblik goed werk verricht.

De heer voorzitter

Dan meneer Van Duyse over de subsidie aan de sector Bouw.

De heer Van Duyse

Ja, de subsidie aan de bouw. Ik hoop dat die bouwsector een Oost-Vlaamse sector is, want bovenop al het geld dat ze toch al ontvangt via de patronale bijdrage, waar alle bedrijven in de bouwsector serieus voor moeten betalen, krijgt ze nog eens een subsidie toegewezen van de provincie. Ik wil even een afronding maken van de punten die ik op dit

gebied naar voren heb gebracht. Uit mijn verschillende vragen blijkt dat ik weinig terugvind van Oost-Vlaanderen als logistieke provincie. Ik zie een versnippering van subsidies over verschillende sectoren en ik heb nergens het woord 'logistiek' teruggevonden. In de beleidsdoelstellingen had ik daar dus liever iets meer over gezien. Misschien had ik ook liever gezien dat de provincie wat meer een motor of een actor zou zijn voor de samenwerking van verschillende componenten in het economische leven. Daarbij denk ik niet aan nog een extra niveau – verre van dat –, maar eerder aan het propageren van samenwerking of zelfs van fusies. Als we nu naar het landschap kijken, dan zien we daar EROV, POM, De Punt, onze eigen directie Economie en de Confederatie van de Bouw. Kortom: we zien een bont allegaartje aan economische actoren die her en der wat uit de grote ruif krijgen, maar die nauwelijks of niet samenwerken en waar een heel diffuus, versnipperd beeld van de provincie uit overblijft als het gaat om het steunen van de economie. Het zou bijvoorbeeld ook mooi geweest zijn om iets te doen in de sociale sector, wat De Punt dus vroeger deed: het slaan van een brug tussen de sociale en de reguliere economie. Het geld dat nu aan Syntra gegeven wordt, aan opleidingen, zou dan eerder voor dat doel kunnen worden uitgegeven. Er zou dus een verschuiving van het budget kunnen plaatsvinden. Dat is punt 2. In de derde plaats zou ik willen voorstellen: walk your talk. Als wij inderdaad een logistieke provincie willen zijn, zet daar dan op in. Geef de provincie een smoel op dat vlak. Het zal het imago van de provincie alleen maar kunnen verbeteren. Dat is ongeveer de rode draad die door mijn verschillende vragen geweven zat. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer Otte.

De heer Otte

Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag gaat specifiek over het rollend investeringsfonds van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij. Het provinciale budget voor 2014 voorziet een toelage van 200.000 euro aan de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM) voor de creatie van een rollend investeringsfonds. Waarvoor zal dit fonds aangewend worden? Is 200.000 euro een realistisch budget om de POM toe te laten investeringen te doen of participaties aan te gaan? Kan dit fonds ook via andere financieringsbronnen versterkt worden? Hoe gaat dit rollend fonds in concreto functioneren? Hoe zit de methodologie in elkaar? Welke controle of minstens rapportage wordt voorzien voor de aanwending van dit fonds? Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dan meneer De Vis.

De heer De Vis

Dank u, meneer de voorzitter. Ik heb een korte vraag: op welke manier of manieren zal de POM concreet uitvoering kunnen geven aan de doelstelling om de transportinfrastructuur van Oost-Vlaanderen te benutten als hefboom van onze economie?

De heer voorzitter

Meneer De Meerleer.

De heer De Meerleer

Dank u wel, meneer de voorzitter. Collega's, als lid van het directiecomité en de raad van bestuur van de POM stel ik vast dat de ontwikkelingsmaatschappij ernstig werk maakt van haar dossiers en opdrachten. Ik denk hier aan het bedrijventerrein Eilandje Zwijnaarde en verder aan duurzame glasbouw, clusters, de bedrijvencentra, het dossier 'Provincie als logistieke topregio' en de Scheldeshuttle. Dat wordt allemaal optimaal opgevolgd. Daarnaast neemt de POM toch ook belangrijke initiatieven om ondernemers te laten samenwerken in het kader van duurzaamheid, maatschappelijk verantwoord ondernemen, nieuwe technologieën en hernieuwbare energie. Binnen deze context kom je dikwijls lokale besturen tegen, maar nagenoeg nooit een samenwerking met intercommunales. De uitzonderingen volgen hier niet de regel. Nochtans worden de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden voor ruimtelijke ordening en sociaaleconomische expansie steeds belangrijker, om niet te zeggen: steeds machtiger. Daarom stel ik de vraag of wij vanuit de POM geen contact moeten leggen met deze intercommunales, om samen een aantal opdrachten te realiseren en voor de opvolging van communicatie en coördinatie te zorgen. Wij hebben de knowhow. Ik heb daar voorbeelden van uit Aalst. Daar hebben medewerkers van de POM vroeger studies rond het economische belang van de Dender geschreven. Ook hebben POM-medewerkers daar de tijdelijke opvolging van het bedrijventerrein Siesegem op zich opgenomen – tot voldoening, zou ik

zeggen. Ik houd mijn tussenkomst hier en niet in de raad van bestuur van de POM of in het directiecomité. Het is misschien een insteek en er moet niet onmiddellijk een antwoord op komen, maar ik zou graag willen dat de mensen die in de raad van bestuur van de POM zitten en die ook vertegenwoordigd zijn in dergelijke intercommunales, samen kunnen nadenken over de vraag hoe wij die contacten kunnen leggen. Want ik denk dat we op dit ogenblik met een tamelijk breed veld te maken hebben. Het is te breed om er niet vanuit de intercommunales op te werken. Ik dank u.

De heer voorzitter

Goed, wij hebben de tussenkomsten over dit beleidsdomein gehad. Twee gedeputeerden zijn in dezen bevoegd. Ik weet niet wie van de heren het eerst zal het woord nemen. Meneer Dauwe?

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare collega's, beste vraagstellers, ik zal proberen de vragen zo goed mogelijk te beantwoorden. Ik begin met de eerste vraag. Dat is de vraag van mevrouw Martine Verhoeve over de slechte en onrustwekkende toestand van het Groot Vleeshuis, waarover zij terecht haar bezorgdheid uit. U weet dat de Economische Raad van Oost-Vlaanderen, een vzw, sinds 1990 de Oost-Vlaamse streekproducten ondersteunt. Wij huren daarvoor een historisch gebouw, gekend als het Groot Vleeshuis, in het hart van Gent. Dat gebeurt sinds 2003. Onze provincie heeft in dat gebouw een moderne glazen constructie opgericht, die het mogelijk maakt om het promotiecentrum daar te huisvesten. De verhuur van dit historische gebouw is geregeld in een contract dat vernieuwd werd op 1 september 2012 en dat nu loopt tot 31 augustus 2021, met driejaarlijkse opzegmogelijkheden voor beide partijen. We betalen daarvoor aan de stad een bedrag van exact 3798 euro per maand. De staat van het gebouw vertoont inderdaad duidelijke gebreken. Sinds 13 januari 2004 wordt een staat van bevinding opgemaakt. We stellen een gestage achteruitgang vast. Als huurder hebben we ons gehouden aan de meldingsplicht, zowel mondeling als schriftelijk, per aangetekend schrijven. Wat was het belangrijkste dat moest gebeuren? In de eerste plaats moesten de buitengevels worden gereinigd. De groenbegroeiing die schimmelvorming tot gevolg heeft, moest worden verwijderd. Daar heeft de stad gevolg aan gegeven. In de tweede plaats gaat het om noodzakelijk en dringend herstellingswerk aan het dak. De Monumentenwacht van onze provincie heeft een bouwkundig inspectierapport vastgesteld. Het dak lekt op veel plaatsen. Daardoor is sprake van beschadiging van het hout,

DEBATTEN

zwamvorming enzovoort. Een structureel herstel van de dakkapellen om die waterdicht te maken, is absoluut nodig. Wat is de stand van zaken? Het deel dat wij beheren – de glazen kooi, als ik dat woord mag gebruiken – zullen wij als een goede huisvader herstellen. We gaan dat geheel ook zo veel mogelijk afdichten om de schade te beperken. Tegen de lekken in het historische dak kunnen wij geen afdoende maatregelen nemen. De voorlopige dichtingswerken die de stad tot op heden gedaan heeft, missen hun effect. Verder oplapwerk is onverdedigbaar. De noodzaak tot restauratie dringt zich op. Daarvoor moet de stad een dossier opmaken. Dan is er ook een mogelijkheid om er subsidie voor te krijgen. De totale kosten van de restauratie worden vandaag door de stad geraamd op 4,5 miljoen euro. 80% daarvan is subsidieerbaar via Vlaamse subsidies, want het gaat om een belangrijk historisch monument. De eerste gedeputeerde heeft gisteren trouwens uitgelegd dat wij die subsidies niet kunnen krijgen, zelfs niet als het gebouw ons eigendom zou zijn of worden. Mijns inziens is het dan ook absoluut noodzakelijk dat de stad het initiatief neemt. Wat zijn de maatregelen op de korte termijn? U weet dat in het gebouw een horecazaak wordt uitgebaat. Wel, er is een overlegvergadering gehouden met de betrokken schepen, mevrouw De Regge. Zij staat zeer positief tegenover de samenwerking met de provincie en met de EROV. We gaan voorlopig de gaten in het dak dichten met zwarte EPDM-stroken, om een verdere achteruitgang te voorkomen. EROV zal de werken laten uitvoeren. Dat zal gecompenseerd worden door een tijdelijke vrijstelling van huur. Voor alle duidelijkheid: het gaat dus niet om een volledige restauratie van het dak, maar om het voorlopig dichten van de bestaande gaten. We gaan een voorstel doen om bij het maken van de handelshuurovereenkomst vast te leggen dat wij dat doen onder alle voorbehoud van recht en zonder enige vorm van aansprakelijkheid. Deze werken – alleen deze werken dus – worden door de stad geraamd op 14.800 euro, exclusief btw. Dat zou dus overeenkomen met een equivalent van ongeveer 11 maanden huur. Onze dienst Patrimonium geeft aan dat de kostprijs en de bijbehorende vrijstelling van huur allicht wel hoger zal liggen. Tot besluit wil ik dit zeggen: de EROV en wij, de huurder, dringen bij de stad als eigenaar aan op een spoedige restauratie van het gebouw. De stad is bezig een dossier te maken. Ondertussen nemen wij de dringende en voorlopige maatregelen die een verdere achteruitgang van het gebouw moeten tegengaan. De modaliteiten van deze werken worden momenteel onderzocht. Excuseer mij, maar ik besef dat het lapmiddelen zijn. Vandaar dat ik eventjes moest lachen. Maar goed, het is het enige wat wij voorlopig kunnen doen om een verdere teloorgang van het Patrimonium tegen te gaan. De heer Johan Van Duyse stelde de volgende vragen: Worden in de verschillende subsidiestromen van de vzw EROV ook personeelsleden voorzien? Zo ja, hoeveel? Werken zij uitsluitend voor de EROV? Zijn er

nog andere subsidies waarmee personeel wordt gefinancierd? Achtbare heer Van Duyse, momenteel zijn in het budget van 2015 vijf subsidies aan de vzw EROV voorzien, voor een totaalbedrag van 1.162.339 euro. De Economische Raad van Oost-Vlaanderen stelt op dit ogenblik 18 personen te werk: 17,8 voltijds equivalenten, van wie 5 in het Groot Vleeshuis zelf. Deze 5 medewerkers worden niet gesubsidieerd. Van de overige 13 is één personeelslid, voltijds, gedetacheerd bij de dienst Economie van ons provinciebestuur. Een ander personeelslid, dat ook voltijds werkt, is momenteel inbegrepen in die 13 personen en gaat op 1 januari 2014 over naar de dienst Landbouw en Platteland. Dat gebeurt in het kader van de ondersteuning van de sierteeltsector en ook in het kader van de beslissing die genomen werd om de sierteeltsector los te maken van de EROV. Op 2 december treedt een voltijds personeelslid in dienst voor een bepaalde duur, tot midden 2015, voor de opvolging van een Leaderproject. Dat personeelslid wordt echter voor 75% gesubsidieerd uit het Europese Leaderprogramma. Dat is een gebiedsgericht plattelandsprogramma. Mevrouw An Vervliet stelde de volgende vragen: Hoe verloopt de samenwerking met de gemeenten inzake kernversterking en ondersteuning van het detailhandelsapparaat? Kan elke gemeente hierop intekenen? Zijn er maxima voorzien? Wel, mevrouw, drie tot vier keer per jaar wordt het Provinciale Platform Detailhandel ingericht. Dit platform bestaat uit een panel van schepenen, ambtenaren en intermediaire organisaties die actief zijn op het vlak van de detailhandel. De focus ligt daar op overleg, visie en beleid. Enkele keren per jaar zal ook een infomoment worden ingericht voor alle Oost-Vlaamse besturen rond een thema dat gerelateerd is aan de detailhandel. Tijdens de netwerksessie van 18 november 2013, vorige week dus, werden de feitenfiches (winkelaanbod, koopstromen) gepresenteerd die zijn opgemaakt in het kader van de internationale studie Detailhandel. In het voorjaar hebben we de resultaten van het detailhandelsonderzoek Oost-Vlaanderen. Dat is iets wat de EROV heeft begeleid, gepubliceerd en op ruime schaal bekendgemaakt. Ik veronderstel dat u allemaal het lijvige gedrukte rapport hebt ontvangen. Het is een bijzonder handig werkinstrument voor de gemeenten. Die gemeenten kunnen er hun beleid op baseren. Wat doen we verder? Wel, de Vlaamse provincies hebben in het kader van een Europees project een licentieovereenkomst afgesloten met Locatus. Het online databestand Locatus omvat alle Vlaamse commerciële publieksgerichte panden voor detailhandel, dienstverlening en horeca en alle leegstaande commerciële panden. Via de genoemde overeenkomst krijgen alle Oost-Vlaamse gemeenten voor één jaar gratis toegang tot het databestand Locatus, dus tot oktober 2014. De EROV zal zijn expertise verder aanwenden op het terrein van de gemeenten, voor de gemeenten die dat wensen. Wij zullen die gemeenten begeleiden bij de opmaak van onder meer hun strategische

DEBATTEN

commerciële plannen. Budgettair ondersteunt de EROV de gemeenten via twee nieuwe reglementen. Het ene reglement is een subsidiereglement ter ondersteuning van lokale besturen. Dat wordt begin 2014 ingevoerd. Aan de 65 steden en gemeenten zal een maximale ondersteuning gegeven worden bij de ontwikkeling van een ondernemingsvriendelijk beleid en bij hun pogingen om het plaatselijke ondernemerschap dichterbij de burger te brengen. De EROV kan de gemeenten ondersteunen als aanspreekpunt. In de tweede plaats kan de raad hen ondersteunen bij de uitvoering van commerciële detailhandelsplannen. In de derde plaats kan hij hen betrekken bij het opzetten en uitvoeren van bovenlokale projecten. In de vierde plaats kan hij de gemeenten ondersteunen bij het organiseren van concrete activiteiten voor de promotie van de plaatselijke middenstander en de zelfstandige ondernemer. Het tweede reglement, ter ondersteuning van de middenstands- en handelsverenigingen, wordt eveneens begin 2014 ingevoerd. Ons provinciebestuur is ervan overtuigd dat ook de middenstands- en handelsverenigingen een uiterst belangrijke bijdrage leveren aan de opwaardering, de bevordering en de ondersteuning van het ondernemerschap. Daarom wordt het belangrijk geacht dat de gemeentebesturen via de middenstandsverenigingen de ondernemers betrekken bij het uitwerken van de gemeentelijke economische beleidsplannen. Toelagen kunnen worden verleend voor initiatieven: projecten die betrekking hebben op het aanmoedigen, stimuleren en promoten van het ondernemerschap. Elke gemeente kan hier inderdaad op intekenen. Alle Oost-Vlaamse steden en gemeenten komen ervoor in aanmerking. De subsidieaanvrager heeft recht op maximaal één subsidie per jaar. Uw laatste vraag was: op welke basis accepteert men een project in de ene gemeente en weigert men eventueel een project in een andere gemeente? Daar kan ik op antwoorden dat rekening wordt gehouden met de aard en de doelstelling van de ingediende projecten. Het principe is dat een subsidie die op basis van bovenvermelde reglementen wordt verleend, niet mag worden gecumuleerd met een andere subsidie van onze provincie of met gelijkaardige subsidies van een andere overheid, bijvoorbeeld de Vlaamse.

De heer Christian Bauwens vraagt op welke manier en met welke middelen de ondernemerschapseducatie en de relatie tussen onderwijs en ondernemerschap zal worden bevorderd. Het uitgangspunt is aan de ene kant dat in Vlaanderen – dus ook in Oost-Vlaanderen – te weinig startende ondernemers zijn. Aan de andere kant stellen we vast dat jongeren in onze provincie wel openstaan voor ondernemerschap en over de juiste attitudes beschikken. Daar willen we op inspelen. Met ondernemerschapsbevorderende initiatieven willen we deze houding bij leerlingen van Oost-Vlaamse scholen zo mogelijk versterken. Een aantal initiatieven is trouwens niet nieuw, maar houdt een voortzetting in van wat

EROV al meer dan dertien jaar doet. Ik zet het voor u op een rij: 1. Medewerking aan initiatieven die het mogelijk maken dat leerlingen in de schoolomgeving een eigen bedrijfje oprichten. Dat noemen we de 'Actie Miniondernemingen'. 2. De realisatie van een nieuw toneelstuk 'Eureka, ik onderneem!', dat uitgevoerd wordt voor 1200 leerlingen. Dat is een succes, een voltreffer. Die leerlingen worden daardoor gesensibiliseerd om zelf te gaan ondernemen. 3. Het ondersteunen van ondernemerschapsbevorderende initiatieven in de scholen zelf. 4. Het brengen van leerervarings- en doe-het-zelfbezoeken in het lager onderwijs om leerlingen in contact te brengen met sectoren als voeding en lokale detailhandel. 5. Sensibilisering in het algemeen via een studierapport over jong ondernemerschap. Daarnaast willen we studerende of pas gestarte ondernemers helpen om succesvol te ondernemen via 1. een platform voor hun ondernemerschap en 2. een samenwerking met de Universiteit Gent en de Oost-Vlaamse hogescholen voor het stimuleren van studerende ondernemers. In de samenwerking tussen onderwijs en ondernemen zijn in Oost-Vlaanderen heel wat actoren actief. Het is onze bedoeling dat dit in de toekomst zo blijft.

De heer Johan Van Duyse vraagt vervolgens waarom de provincie de vzw Syntra subsidieert voor leergangen voor beroepsopleidingen. Wel, in de begroting staat inderdaad dat 150.000 euro aan werkingsubsidies wordt voorzien voor Syntra Midden-Vlaanderen. Deze subsidies zijn integraal voorzien voor leergangen voor beroepsopleiding. Deze actie valt onder het actieplan 'Een innovatief zelfstandig ondernemerschap bevorderen, nieuwe impulsen geven aan de Oost-Vlaamse economie en Oost-Vlaanderen uitbouwen tot een uitmuntende kennisregio en een logistieke topregio'. De provinciale subsidie levert een belangrijke en noodzakelijke bijdrage voor het werken aan een degelijke en kwaliteitsvolle opleiding voor zelfstandigen en kmo's in het bijzonder en voor de bevordering en promotie van het ondernemerschap in Oost-Vlaanderen in het algemeen. Bovendien kunnen de personeelsleden van ons provinciebestuur als tegenprestatie voor deze subsidie gratis deelnemen aan open trainingen van Syntra Midden-Vlaanderen, zij het dat dit beperkt is tot een bedrag van 11.000 euro per jaar. Ze kunnen ook voor bepaalde maatopleidingen een korting krijgen.

Ik denk, meneer de voorzitter, dat ik de vragen die voor mij bestemd waren, beantwoord heb.

De heer voorzitter

Ja, dat was het wel. Ik geef nu het woord aan meneer Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u, voorzitter. Collega's, collega Grillaert heeft een korte vraag gesteld over de rol van de provincie in het innovatiecentrum. Spijtig genoeg krijgen korte vragen soms een iets langer antwoord. Als ge vraagt wat we daar doen en wat de zin daarvan is, moet ik dat toch even toelichten. Zoals u gezegd hebt, zijn wij betrokken bij de werking van het innovatiecentrum Oost-Vlaanderen via de aanwezigheid in de raad van bestuur van de directeur Economie en de directeur van de POM. Deze directeuren zijn aanwezig in de hoedanigheid van waarnemer. Ze zijn daar dus geen bestuurders. Tot en met dit jaar werd met het innovatiecentrum samengewerkt bij de toekenning van subsidies aan de kmo voor innovatie. Als gevolg van de interne staatshervormingen en de afspraken die daarover gemaakt zijn, geven wij echter geen individuele steun meer aan ondernemingen. Het budget dat de POM daarvoor beschikbaar had in het kader van die samenwerking zal nu ingezet worden voor de ondersteuning van het Bio-economisch Platform in onze provincie. Zo wordt kennisintensieve innovatie via clustervorming aangemoedigd. Meteen krijgt het budget van 50.000 euro dan ook een speerpuntbestemming. Dat neemt niet weg dat wij actief met het innovatiecentrum blijven samenwerken rond specifieke thema's als zorginnovatie of initiatieven in de LED (laagdrempelige expertise en dienstverleningscentra). Het LED is een netwerk waarin alle Oost-Vlaamse hogescholen hun kennis meer toegankelijk en beschikbaar willen maken voor kmo'ers. Het wordt gecoördineerd door het innovatiecentrum. Bovendien betrekken wij het innovatiecentrum bij de Europese programma's die in de toekomst nog meer dan vandaag zullen geconcentreerd zijn op het thema 'innovatie'. Een tweede vraag die mij gesteld werd, kwam van collega An Vervliet. Zij vroeg hoe het staat met het Acquisitieplatform, wat we daar doen, wat het kost en dergelijke. Uiteraard is het doel vrij eenvoudig: het aantrekken van meer buitenlandse investeerders. Wat spenderen we eraan? In essentie gaat het om de inzet van de medewerkers van de dienst Economie en Europese en Internationale Samenwerking, die echter niet exclusief bezig zijn met het acquisitieaspect van de internationale samenwerking. Ook het budget dat wij uittrekken voor de deelname aan missies of voor de ontvangst van buitenlandse delegaties is hieraan te linken. Het is inderdaad zeer belangrijk om afspraken te maken op Vlaams niveau. We hebben dit acquisitieplatform namelijk opgericht op vraag van het Agentschap Ondernemen en van Flanders Investment and Trade. De bedoeling is dat het platform een centraal aanspreekpunt zal zijn voor de betrokken provincie (wij dus, Oost-Vlaanderen) en de Vlaamse overheid, met het oog op informatie en prospectie en met het oog op de begeleiding van acties met betrekking tot het aantrekken, het onthaal en de begeleiding

van buitenlandse investeerders. Op 13 november 2013 kwam het Acquisitieplatform Oost-Vlaanderen voor het eerst bij elkaar, samen met vertegenwoordigers van het Agentschap Ondernemen, FIT, de dienst Economie van de provincie Oost-Vlaanderen, de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij en het havenbedrijf Gent. In die bijeenkomst werd gesproken over de samenwerkingsmodaliteiten, de vergadervorm, het betrekken van stakeholders en dergelijke meer. Eerstdaags wordt een intentieverklaring ondertekend door de vertegenwoordigers van de provincie Oost-Vlaanderen, Agentschap Ondernemen en FIT om een en ander te concretiseren.

Collega Scheire heeft een vraag over de bedrijfs- en incubatie-infrastructuur. Het lijkt hem wel belangrijk, maar hij vraagt hoe we het gaan realiseren zonder budget. Nu, collega, de realisatie van deze beleidsdoelstelling ligt in handen van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij. Je treft hier dus een algemene overdracht aan van de provincie naar de POM. In het budget van de POM zul je dan de verschillende onderverdelingen vinden van wat met die gelden gebeurt. Uiteraard zijn vanuit elke fractie mensen aangeduid om zitting te nemen in de raad van bestuur van de POM. Voor de realisatie en de financiering van de incubatie-infrastructuur doet de POM reeds jaren een beroep op de financieringsmogelijkheden die de Vlaamse overheid aanbiedt. Uiteraard gebeurt dat naast het aanwenden van eigen middelen. Ik kan u alvast doorgeven wat voorzien is voor 2014. Voor 2014 wordt een doorgangsbouw voor groeiende ondernemingen gebouwd door NV De Punt, waarin de POM participeert. Voor de financiering van dit doorgangsbouw kan men rekenen op een inbreng van de POM ten bedrage van 500.000 euro. Die inbreng wordt gefinancierd via Vlaamse middelen. Ik vermeld ook nog dat het provinciebestuur reeds jaren een werkingssubsidie aan de POM geeft van 150.000 euro per jaar. Dat is echter een onderdeel van een vraag van een van de collega's van uw fractie. De POM realiseert in 2014 een nieuw ondernemingscentrum in Maldegem, dat naast het bestaande doorgangsbouw wordt opgericht. De Vlaamse regering steekt daar 200.000 euro in. Uit de eigen middelen van de POM wordt naar schatting 850.000 euro ingezet. Tot slot wordt een lening van 500.000 euro aangegaan. Daarvoor wordt een provinciale borgstelling gevraagd. Ten slotte wordt begin 2014 in het bedrijvencentrum Aalst een kapitaalsverhoging van 150.000 euro doorgevoerd ter financiering van een doorgangsbouw voor groeiende ondernemingen. Ook dit bedrag wordt gefinancierd via de Vlaamse overheid. Dan kom ik bij collega Van Duyse. Hij heeft een zeer korte vraag gesteld over de Oost-Vlaamse sectoren. Die vraag behoeft uiteraard een iets langer antwoord. Zoals u weet, is het provinciale economische beleid hoofdzakelijk gericht op de uitbouw van Oost-Vlaanderen tot een

DEBATTEN

uitmuntende multifunctionele kennisregio en een logistieke topregio. Dat zijn de prioritaire doelstellingen die we hebben in het kader van ons provinciale economische beleid. Het is vooral de combinatie van deze twee troeven die Oost-Vlaanderen redelijk uniek maakt. Vandaar dat wij onze inspanningen vooral op die sectoren richten. Met de doelstelling 'een uitmuntende en multifunctionele kennisregio' willen we de zeer ruim aanwezige kennis in onze provincie aanwenden om nieuwe, innovatieve producten en ondernemingen te creëren, maar ook om bestaande bedrijvigheid via de valorisatie van de KIEM-kennis permanent te vernieuwen. Dat wil zeggen dat wij ons bijvoorbeeld inzetten om de kennis, maar ook de sterkte in de bedrijvencluster in de sector van de bio-economie verder te helpen uitbouwen. Dat doen we via onze deelname aan Ghent Bio-Energy Valley, een partnerschap van de POM, de haven, de stad Gent, de Universiteit Gent en een aantal bedrijven. We doen het ook door projecten uit de biogebaseerde economie te cofinancieren. We doen het verder door dit thema in een grensoverschrijdend verband op de agenda te zetten, door deel te nemen aan de Vlaamse Cleantech organisatie i-Cleantech, met de focus op bio-economie enzovoort. Collega, dit is slechts één voorbeeld. Een ander voorbeeld is de nauwe samenwerking met iMinds, het vroegere Interdisciplinaire Instituut voor Breedbandtechnologie. Ze hebben gelukkig de naam veranderd, want die was onuitspreekbaar. 'IMinds' is wel iets gemakkelijker uit te spreken dan 'IBBT'. Met dat instituut hebben we een incubatiecentrum iCubes opgezet. Dat is dus een ander voorbeeld. Maar vergis u niet: onze inzet in die nieuwe sectoren, die nieuwe niches betekent niet dat we de traditionele sectoren zouden vergeten. Ik denk dat die traditionele sectoren ook heel belangrijk zijn. En ook daarin hebben we zeer sterk innoverende bedrijven. Gelukkig maar. Ik denk hier aan de textielinnovatie bij bedrijven als Desso (kunststofgrasmatten; bij de Olympische Spelen in Londen werden wedstrijden gehouden op grasmatten van Desso) en Bexco (een hightech touwslagerij, zeer belangrijk voor scheepstouwen en dergelijke). Ook de primaire sector heeft zijn innovatoren. Ik verwijs naar de regio specifieke sierteeltsector, waar we op het vlak van in-vitroteelt internationaal gerenommeerd zijn. Recent hebben daar de productie- en kennissectoren zich nog geclusterd in een samenwerkingsstructuur (Agrolink). Ik heb nu een aantal bedrijven en sectoren genoemd. Daarbij ben ik mij er terdege van bewust dat dat zeer gevaarlijk is. Ik weet dat ik nog heel wat andere bedrijven en sectoren had moeten noemen om volledig te zijn in mijn antwoord, als we het hebben over die beleidsdoelstelling van het realiseren van een uitmuntende en multifunctionele kennisregio. Die andere bedrijven zijn uiteraard even waardevol, maar brevitatis causa, om het debat niet nodeloos te rekken, heb ik slechts enkele voorbeelden gegeven van uitmuntende sectoren en bedrijven.

Dan hebben we nog een vraag van collega Van Duyse, die in dezelfde sfeer ligt. In zijn volgende vraag, die ik later zal beantwoorden, komt hij tot de kern van de zaak. Zijn kernvraag is of je een aantal zaken niet meer kunt samenbrengen. Inderdaad heb je in het kader van de kennisregio een aantal zaken die actief zijn op ons provinciale niveau. De POM is bijvoorbeeld ook lid van Ghent Bio-Economy Valley. Ze werkt daar aan de uitbouw van een bio-economisch platform. Verder is ze lid van de raad van bestuur van het innovatiecentrum. Daar is reeds over gesproken in antwoord op de vraag van een andere collega. Dat innovatiecentrum is echter een instelling die vanuit Vlaanderen aangestuurd wordt, gelijk ge hoord hebt van mevrouw Grillaert. We zijn daar alleen als observator in de raad van bestuur aanwezig. Verder zijn we inderdaad ook lid van Ghent Big in Creativity. Dat is een vzw die vijf jaar geleden door de stad Gent en de POM is opgericht. Er is intussen een tiental leden bij gekomen. Dat betreft hoofdzakelijk kennisinstellingen. De bedoeling van Ghent BC, zoals het normaal genoemd wordt, is het slaan van een brug tussen het onderzoek dat aan de Universiteit Gent plaatsvindt en de toepassing daarvan in ondernemingen. Ik moet zeggen dat men dit een beetje afkijkt van Leuven. Daar heeft men reeds lang een soort doorgeefluik laten ontstaan tussen de universiteit en de spin-offbedrijven die daaruit voortkomen. Ik kan u meegeven dat men in de schoot van de raad van bestuur ondertussen bezig is zich te bezinnen op de werking van Ghent BC, ook in hoofde van de directie die daar is aangesteld. In die bezinning gaat het om de vraag hoe Ghent BC haar rol en de missie waar zij voor staat, op de meest efficiënte manier kan vervullen. Wat mij betreft, is het niet uitgesloten dat het effectief naar een centrering van een aantal zaken toe gaat. Een eerste nota die in die reflectieoefening was opgeleverd, had het alleen over Ghent BC als een gegeven en over wat Ghent BC allemaal zou kunnen doen. Mijn insteek in de eerste discussie hierover is geweest dat het een goede nota was, maar dat ik hem breder zou willen zien. Ik zou een breder kader willen zien. We zouden eerst moeten bekijken wat er allemaal is, wat onze positie als Ghent BC daarin is en hoe daaraan op de meest efficiënte manier invulling kan worden gegeven. Kunnen we aan taakafspraken doen? Zijn er eventueel zaken die kunnen samengevoegd worden? Ik heb er geen enkel probleem mee als op dat terrein een vereenvoudiging kan plaatsvinden. Maar het innovatiecentrum bijvoorbeeld is een Vlaams initiatief. Als provincie zijn we daar alleen maar waarnemer in de raad van bestuur. We kunnen dus uiteraard niet zeggen: dat moet op die of die manier gebeuren. Wij zijn daar alleen bij betrokken vanuit de expertise die wij op dat terrein hebben.

Dan kom ik bij de vragen over de RESOC en de SERR. Als provincie Oost-Vlaanderen ondersteunen wij vier RESOC's en SERR's. Dat doen we op de volgende manier: elke RESO ontvangt jaarlijks een dotatie van 25.000

DEBATTEN

euro en ons provinciebestuur staat tevens in voor de huisvesting en de daaraan verbonden kosten voor het onderhoud. De RESOC/SERR's Meetjesland en Zuidoost-Vlaanderen vinden onderdak in respectievelijk de streekhuizen van Eeklo en Aalst. SERR/RESOC Gent en rondom Gent is gehuisvest in het provinciale Huis van de Economie. Voor Waas-en-Dender worden in Hamme burelen gehuurd van de VDAB. Tot slot staat het provinciebestuur ook in voor de administratieve omkadering van de vzw ERSV. Hiervoor worden twee personeelsleden van de dienst Economie en Europese en Internationale Samenwerking halftijds ingeschakeld om administratieve en boekhoudkundige ondersteuning te bieden. In het algemene debat van gisteren heeft meneer Gryffroy reeds een aanzet gegeven tot vragen die hier vanmiddag ook zijn gesteld. Mevrouw Vervliet zal zich dat herinneren. Hij zei: ja, bon, maar waarom kunt ge dat allemaal niet samenvoegen? Dat zat dus ook een beetje in de richting van de tussenkomst van meneer Van Duyse. Ge wordt hier echter opnieuw geconfronteerd met een decreet. Er is een decretale regelgeving waarin onze rol is vastgelegd. Wij kunnen dus niet zomaar zeggen: we gaan dat allemaal samenvoegen; we gaan daar één grote organisatie van maken. Als provincie hebben wij de verplichting om voor de RESOC's en de SERR's faciliterend op te treden, naast wat zij uit Vlaanderen krijgen. We hebben hier te maken met de nieuwe benaming van een vroeger instituut. Het ontgaat me nu even hoe dat heette. O ja, de STC's. De RESOC's en de SERR's zijn de rechtsopvolgers van de STC's. Die zijn bij iedereen hier wel bekend. Gelukkig bij mij nu ook, dankzij de hulp van de collega's. Dan hebben we een vraag van de collega's Evrard en Van Duyse over onze visie op de inspanningen die we willen doen in de twee havengebieden. We hebben gezegd: als ge Oost-Vlaanderen wilt positioneren als een logistieke topregio, is het evident dat uw havengebieden van essentieel belang zijn in uw economische beleid. Zo is het ook vastgelegd in ons bestuursakkoord. Ik moet het misschien eerst hebben over de haven van Gent. In ons bestuursakkoord hebben we beide havens genoemd. By the way, om wijlen de gouverneur André Denys eer aan te doen: hij is de man die vastgesteld heeft dat Oost-Vlaanderen de grootste haven van het land heeft. We hebben enerzijds de Gentse haven en anderzijds de Waaslandhaven, die volledig op Oost-Vlaams grondgebied ligt. Als we die beide samennemen, zijn wij qua havengebied belangrijker dan de provincie Antwerpen. Dat wil ik in deze raad toch even vaststellen. U heeft allemaal vernomen dat er inmiddels een nieuw decreet is dat het mogelijk maakt om de haven van Gent om te vormen tot een nv van publiek recht. De collega heeft daarnaar verwezen. In het bestuursakkoord hebben we aangegeven dat we bereid waren om ter ondersteuning in die nv te participeren. De provincieraad heeft deze beleidsintentie inmiddels bekrachtigd. Hoe gaan we die participatie

invullen? Het gaat om een participatie in het kapitaal van een nv. By the way, het bezoekerscentrum werd niet gefinancierd door de provincie. Laat dat even duidelijk zijn. Wij zijn ook nog niet toegetreden tot het kapitaal van de haven. We gaan dat wel doen. Momenteel zijn juridische en boekhoudkundige onderhandelingen gaande om te zien hoe we dat concreet kunnen gaan invullen. Inmiddels hebben we in het budget reeds een bedrag van 500.000 euro per jaar opgenomen dat voorzien is om die deelneming gestalte te geven. Afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden in de komende jaren zullen we zien of we die inspanning kunnen intensiveren. Wat is het motief voor deze inspanning of voor deze participatie? Volgens mij is dat het belang van de haven voor de Oost-Vlaamse economie. 65.000 jobs hangen rechtstreeks of onrechtstreeks van de haven af. Daarnaast denk ik aan de belangrijke uitdagingen die er zijn voor de realisatie van een nieuwe maritieme toegang tot het Kanaal Gent-Terneuzen en aan de betrokkenheid van de provincie bij de gebiedsgerichte ontwikkelingen in het maritieme industriële complex in de Kanaalzone. Ik zou toch even willen stilstaan bij het belang van die nieuwe Gentse haven. Momenteel is er maar één grote zeesluis. Dat is een probleem. Het bergt een gevaar in zich. Als er iets met die ene zeesluis gebeurt, zijn de haven en alles wat achter die sluis ligt, niet meer bereikbaar voor scheepvaart. Een tweede probleem is het capaciteitsprobleem. Die haven kan enkel gebruikt worden voor Panamaschepen. Wat zijn Panamaschepen? Het woord zegt het zelf: het gaat om schepen met een tonnenmaat die het mogelijk maakt om door het Panamakanaal te varen. Dat type schip is commercieel gezien min of meer achterhaald. Momenteel vindt het gros van de transporten plaats via capesize-schepen. Wat zijn dat voor schepen? Ook hier zegt het woord het zelf: het zijn schepen die niet door het Panamakanaal kunnen en ook niet door het Suezkanaal, zodat ze rond de Kaap moeten varen. Ze moeten dus verder varen, maar kunnen meer vervoeren. Wanneer de nieuwe zeesluis zal gerealiseerd zijn, zal die toegankelijk zijn voor gelichterde capesize-schepen. Op de korte termijn, collega's, betekent dit een verbetering van de concurrentiële positie, niet alleen van de haven van Gent, maar ook van alle bedrijven die afhankelijk zijn van de scheepvaart. Ik denk bijvoorbeeld aan Sidmar. Sidmar is voor zijn rendabiliteit afhankelijk van de invoer van erts en cokes. De aanvoer daarvan moet door schepen gebeuren. Die scheepvaart is voor Sidmar dus van wezenlijk belang. Dat wat de korte termijn betreft. Op de lange termijn, collega's, is deze nieuwe sluis een absolute noodzaak om te overleven. U weet – of u weet het niet, maar dan zal ik het u zeggen – dat momenteel voorbereidingen worden getroffen voor een aanpassing en verdieping van het Panamakanaal. Daarbij zal ook het schuttingscomplex worden aangepast, met het oog op capesize-schepen. Wel, als het Panamakanaal straks een upgrade naar capesize

DEBATTEN

heeft doorgemaakt, ben je uiteraard totaal verloren als je nog met een Panamasluit zit. Dat is de achtergrond waartegen we dit bedrag voorzien. Ik denk dan ook dat het een zeer wijze beslissing is van de provincie om dit proces te gaan ondersteunen. Uiteraard is ook de ondersteuning van de Waaslandhaven in zijn industriële ontwikkeling een zeer belangrijk item. Die ondersteuning wordt gegeven door de Maatschappij voor de ontwikkeling van de Linkerscheldeoever. Interwaas behartigt dit. De provincie neemt via Interwaas deel in die maatschappij. Ze heeft zich steeds ingelaten met de verdediging van de Wase belangen in het geheel van de haven, met de industriële ontwikkelingen op de linker Scheldeoever en met het bepleiten van een correcte balans in de baten en lasten van de ontwikkelingen in het Waasland. De impact van deze ontwikkelingen beperkt zich trouwens niet tot het Waasland. En ook hier, collega's, is het van fundamenteel belang dat we erbij betrokken blijven en dat we deze ontwikkelingen steunen. Momenteel zijn in de Waaslandhaven 15.000 jobs aanwezig, maar dat kunnen er in de toekomst veel meer worden. Volgens mij is het van fundamenteel belang dat we daar hoe dan ook aanwezig zijn. Dit is de enige ruimte waar de haven van Antwerpen zich nog kan uitbreiden. Die ruimte bevindt zich gelukkig nog op Oost-Vlaams grondgebied, zodat onze havencapaciteit in de toekomst enkel groter kan worden. Projectmatig volgen we met de POM een aantal ontwikkelingen, onder meer vanuit het belang van de LO voor logistieke activiteiten. Ik kan u melden, collega's, dat we volgende week als deputatie een bezoek brengen aan het Waasland. Dat zal ons de gelegenheid bieden om de stand van zaken op te maken en gemeenschappelijke initiatieven voor de toekomst te bespreken, uit te werken en dan later in uitvoering te geven. Dan hebben we de tussenkomst gehad van collega Van Duyse over De Punt en over de stopzetting van de subsidie aan de startcentra door de Vlaamse overheid. Wat de collega zegt, is inderdaad zo. Evenwel heeft De Punt in 2012 nog vier erkende invoegingsdossiers kunnen realiseren. In totaal werden nog zestien invoegbedrijven opgehoogd. Daarvoor is nog één medewerker in dienst, om de continuïteit te garanderen en een zelfbedruipend aanbod te ontwikkelen. Dat betekent dat de provinciale subsidie sinds dit jaar al niet meer wordt aangewend voor invoeg. De werkingssubsidie aan De Punt is in het algemeen voorzien voor de ondersteuning van de sector van de sociale economie. Ze is in het bijzonder voorzien voor 1. het incuberen van nieuwe sociale-economiebedrijven die tewerkstelling verschaffen aan kansengroepen; 2. de kwalitatieve ondersteuning van bestaande sociale-economiebedrijven; 3. de bevordering van de samenwerking tussen reguliere en sociale-economiebedrijven; 4. de promotie van maatschappelijk verantwoord ondernemen. In verband met dat maatschappelijk verantwoord ondernemen moet ik nog iets zeggen over het actieplan 'De sociale

economie en maatschappelijk verantwoord ondernemen te bevorderen via sensibilisering, versterking draagvlak, ontwikkeling en ondersteuning, indien ondernemingsoverschrijdend en regionaal'. Dat actieplan is de resultante van de afspraken die gemaakt zijn tussen de Vlaamse overheid en de Vlaamse provincies, met als doel te komen tot generieke acties in samenwerking met Vlaanderen. Omdat De Punt in het verleden een concrete uitvoerder was van het beleid op het vlak van sociale economie en omdat rekening wordt gehouden met de bestaande expertise bij de organisatie, blijft De Punt de partner voor de uitvoering van de gemaakte afspraken met Vlaanderen, specifiek in dit verband.

Dan komen we bij de volgende vraag van collega Van Duyse. Hij had een vraag over de subsidie voor de bouwsector, maar wilde daarmee ook tot zijn eigenlijke punt komen. Ik zal eerst antwoord geven op uw vraag waarom we specifiek iets doen voor de bouwsector. Het is juist dat die bouwsector geen specifiek Oost-Vlaamse sector is. Maar vergis u niet: het is een belangrijke sector voor de werkgelegenheid in Oost-Vlaanderen. Het is een sector die 45.000 mensen tewerkstelt. Het is ook een sector waarvoor hetzelfde gold als voor tal van technische beroepen of van mensen die technische beroepen wensen aan te trekken: hij kampte met een tekort aan instroom van voldoende vakopgeleide studenten. Daarom is inderdaad, in samenwerking met het onderwijs en in samenwerking met andere provinciale diensten, een programma uitgewerkt om de instroom naar deze sector te bevorderen. Het resultaat van deze actie is dat de instroom met 14% verbeterd is. Dat is dus een concreet zichtbaar en meetbaar getal. Het vastgoedevenement heeft u weliswaar in uw uiteenzetting niet genoemd, maar volgens mij stond het wel ergens in uw vraagstelling. Dat evenement is ook een zaak waarin we met de Confederatie Bouw samenwerken. Het gaat echter om een zeer bescheiden arrangement: 5200 euro. Dat bedrag geven we dus om dat vastgoedevenement mogelijk te maken. Wat is dat vastgoedevenement? Het is een avond waarop de brede sector – niet alleen de pure bouwsector, maar ook de wereld van de ontwikkelaars – kennis kan maken met de initiatieven die de provincie en het stadsbestuur van Gent op dit niveau nemen. Het is een representatief evenement in de sector. De twee subsidies zijn nominatim ingeschreven. U vraagt ook of nog andere sectoren voor subsidie in aanmerking komen. Ook daar kan ik bevestigend op antwoorden. Rechtstreeks of onrechtstreeks worden vrijwel alle economische sectoren die belangrijk zijn voor onze provincie op de een of andere manier ondersteund. Dan hebben we het over landbouw, sierteelt, voeding, textiel, logistiek, bio-economie, creatieve industrie en zorginnovatie.

Dan kom ik uiteindelijk bij uw laatste bedenking, uw uitsmijter. U zegt: het is toch wel een bont allegaartje. Zo hebt ge het genoemd. U zegt: ge hebt

DEBATTEN

hier de provincie, ge hebt een POM, ge hebt een EROV, ge hebt die confederatie van de bouw. Ja, collega, als ge alles op één hoop smijt, komt ge natuurlijk tot een bont allegaartje. Ge hebt zeer duidelijk de provincie waar het beleid op economisch niveau bepaald wordt. Ge hebt dan twee uitvoeringsorganen: de POM en EROV. Kunnen of moeten die fuseren? Dat is een vraag die openblijft. Een feit is dat we in ons bestuursakkoord de taken en de doelstellingen duidelijker afgelijnd hebben dan in het verleden gedaan werd. EROV richt zich daarbij specifiek op de middenstand en de detailhandel en is een gedocumenteerde discussietafel. Anderzijds is de POM het uitvoeringsorgaan van de bredere economische doelstellingen van de provincie. Het beleid blijft dus bij de provincie. Dan is er de Confederatie Bouw, maar ik kan u nog dertig andere instanties geven. Dat is het middenveld. Dat weet u ook. Ge moogt dat niet allemaal op één hoop smijten hier bij de provincie. Wat ons betreft, zijn dit de partners met wie we samenwerken. Nu eens werkt de provincie ermee samen, dan EROV, dan weer de POM, maar het zijn dus partners vanuit het middenveld. Ge kunt ook nog de Vlaamse Administratie en de Federale Administratie noemen. Dat zijn allemaal instanties waar we mee samenwerken. Maar die samenwerking vindt steeds plaats in een gestructureerd verband en we overwegen steeds zorgvuldig wie de beste partner is om een bepaald beleid of een bepaald beleidsveld te realiseren. Vergeet dan ook niet de universiteit en de hogescholen. Uiteraard, wij leven niet alleen. Wij staan niet alleen. Wij kiezen telkenmale de juiste, de meest adequate partner van het middenveld of van de overheden om gestalte te geven aan ons beleid. Dan heb ik tot slot de vraag van collega Otte over het rollend investeringsfonds voor de POM. Collega, een van de voornaamste taken van de POM is de herontwikkeling in de richting van de uitgifte en het beheer van de bedrijfsinfrastructuur en het bedrijfspvastgoed. Deze activiteiten vergen dikwijls omvangrijke kapitalen. Er is dus een belangrijke financieringsbehoefte. Aan de andere kant worden de geïnvesteerde kapitalen terugverdiend met rendement. De POM beschikt vandaag niet over voldoende eigen vermogen om zware projecten aan te pakken. Als rechtsopvolger van de GOM beschikt de POM wel over het netto-actief van de GOM. Dat gaf een aanzet voor de opbouw van een investeringsfonds, maar is nog steeds onvoldoende om echt een optreden als ontwikkelaar mogelijk te maken. Het is de bedoeling om met een rollend investeringsfonds projecten te investeren die zichzelf terugverdienen, zoals 't Eiland Zwijnaarde, de participatie in Artexis en de voornemens die we hebben in de glastuinbouw. Daardoor kunnen die middelen opnieuw ingezet worden voor nieuwe projecten. Vandaar de term 'rollend fonds'. Het duurt natuurlijk enkele jaren voor het fonds voldoende substantieel is en effectief kan beginnen te rollen. Dat is net als met een sneeuwbal. Die begint ook als een zeer kleine bal die steeds groter wordt en uiteindelijk de

grootte heeft die je wilt hebben. Met de toekenning van 200.000 euro op jaarbasis, gevoegd bij wat reeds werd opgebouwd – het actief van de GOM en de jaarlijkse opbrengst van de reeds bestaande participaties zoals in Artexis – kan men toch al aan de slag, in afwachting van de realisatie van meer substantiële opbrengsten. 't Eiland Zwijnaarde zal bijvoorbeeld vanaf 2016 of 2017 in de markt kunnen gezet worden. Dan zullen daar meer substantiële inkomsten uit binnenkomen. U heeft ook een vraag gesteld over de methodologie. Die zal nader worden uitgewerkt in een beheersovereenkomst tussen de provincie en de POM voor de ganse legislatuur 2014-2019. In die overeenkomst zullen onder meer het maximale volume van het fonds (eventueel een plafond of geen plafond), de rapportage en de verantwoording over de aanwending aan de deputatie en de raad verder worden uitgewerkt.

We gaan stilaan naar het einde. Nee, er zijn nog twee vragen. Ik heb hier de vraag van collega De Vis over de POM en mobiliteit. Ten aanzien van mobiliteit, collega De Vis, heeft de POM geen enkele toegewezen bevoegdheid. Wel neemt deze maatschappij een aantal volontaire projecten op zich, waarmee ze probeert de goederenmobiliteit te optimaliseren en op die manier bij te dragen aan de verdere ontwikkeling van Oost-Vlaanderen als logistieke topregio. Ik geef u een paar voorbeelden. Het eerste voorbeeld is de promotie van de binnenvaart. Die is er uiteraard op gericht om het verkeer over de weg te milderen. Verder hebben we de medewerking aan de logistieke zones Eiland Zwijnaarde, Oude Briel en Woestijne. Daarbij is steeds sprake van samenwerking met Waterwegen & Zeekanaal. We hebben een onderzoek gedaan naar de mogelijkheid en de opportuniteit om een duwbakkenro-ro te organiseren op de Leie en de Schelde. Ook dat deden we in samenwerking met Waterwegen & Zeekanaal. Andere voorbeelden zijn de Promotie Binnenvaart Vlaanderen, het Vlaamse Instituut voor de Mobiliteit en de POM West-Vlaanderen. U hoort het weer, collega Van Duyse: we proberen telkenmale de juiste partner te zoeken om samen zaken te realiseren. We hebben ook nog de bundeling van goederenstromen, zodat er minder lege vrachtwagens rondrijden. Verder is er een onderzoek naar de bundeling van afvalstromen. Dat onderzoek zou moeten aanleiding geven tot een of twee concrete pilotprojecten in 2014. En recent, collega De Vis, hebben we in de haven het GPS-project voorgesteld, een project dat wordt uitgewerkt in een samenwerking tussen de POM en de haven. De ambitie bij dat project is dat we ervoor kunnen zorgen dat de vrachtwagens precies geleid worden naar de plaats waar ze bij het bedrijf naar binnen moeten rijden. Dikwijls zijn die bedrijven namelijk vrij groot en hebben ze verschillende ingangen. De chauffeur die wie weet waar vandaan komt, weet dan niet altijd precies waar hij moet zijn. Om hem precies naar de goede plek te leiden, hebben we een GPS-systeem ontwikkeld dat ter beschikking staat

DEBATTEN

van alle bedrijventerreinen van de provincie Oost-Vlaanderen. Elk bedrijventerrein dat er belang bij heeft, zal die technologie kunnen gebruiken. We hebben het ontwikkeld met een stukje gemeenschapsgeld. Het zal dus gratis ter beschikking gesteld worden van elk bedrijventerrein dat daarop wenst in te gaan.

Dan hebben we tot slot, collega's, de vraag van collega De Meerleer, over POM versus de intercommunales. Volgens de opdracht die de POM in maart 2008 gekregen heeft van de deputatie, dient zij in te staan voor de ontwikkeling van regionale en strategische bedrijventerreinen, zij het in afstemming met stedelijke communales. Het lokale en interlokale blijft dan een aangelegenheid van intercommunales of van gemeenten. In de praktijk kan dus samengewerkt worden. Zo werkt de POM samen met Interwaas in de ontwikkeling van de glastuinbouwcluster in Melsele-Beveren. Het is ook mijn vaststelling dat de POM reeds dikwijls projectmanager is voor de ontwikkeling van bedrijventerreinen en op die manier deelt in de lasten van een en ander, maar dat ze niet deelt in de lusten van die ontwikkelingen. Die lusten gaan namelijk naar de intercommunales. Ik denk dat dat een extra motief is om de POM nog meer actief te laten optreden bij de ontwikkeling van bedrijventerreinen, om naast de lasten ook de lusten en dus de opbrengsten van deze activiteit te verwerven. In dit verband is het volgens mij zeer relevant dat we een rollend fonds zullen hebben dat ons in staat zal stellen om mee te investeren. Als je wilt participeren in de lusten, moet je natuurlijk ook bereid zijn mee risico te nemen, mee te investeren. En om mee te investeren heb je natuurlijk geld nodig. Dat is een van de mogelijkheden die we op die manier zullen krijgen. Ik ben zeer dankbaar voor uw suggestie om de collega's die in intercommunale verbanden zitten, op te roepen om, wanneer er iets moet gebeuren, hun stem te laten horen in de intercommunale waarin zij namens hun gemeente of namens de provincie aanwezig zijn. Zeker als ze daar aanwezig zijn namens de provincie, is het goed dat ze wijzen op de expertise die de POM in dit verband heeft en op het goede samenwerkingsverband dat de intercommunales met de POM kunnen ontwikkelen. Laten ze ook wijzen op het feit dat de POM de mogelijkheid heeft om risico te dragen, om risicovol te participeren in ontwikkelingen die zich zullen aandienen. Voorzitter, collega's, ik denk dat ik alle vragen die tot nu toe gesteld zijn, in mijn tussenkomst heb ontmoet.

De heer voorzitter

Dank u, collega.

Ik stel voor dat we overgaan tot het volgende hoofdstuk: buitenlandse betrekkingen en Europese projecten. Daarbij geef ik opnieuw eerst het woord aan mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Ik heb rondgekeken, collega, maar goed, als er raadsleden zijn die nog een tweede vraag willen stellen, gaan we daar eerst naar luisteren. We houden de volgorde van de vragenstellers aan. We hebben onze tijd. We kunnen het rustig bekijken. Meneer Van Duyse staat als eerste op de lijst en dan meneer Evrard. Ja?

De heer Van Duyse

Dank u, voorzitter. Ik wil even een korte bedenking meegeven. Als ik het verhaal en het antwoord van de député hoor, roept dat toch nog altijd het beeld op van een zeer versnipperd beleid rond de financiële middelen die her en der gegeven worden. Bijna iedereen die zich aandient, bijna elke sector die langs komt, wordt op zijn of haar wenken bediend. Ik zie daar nog altijd te weinig in dat in de richting gaat van een specifieke kennisregio en van specifieke logistiek. Maar wij hebben een voorstel. We kunnen misschien alle innovatieve krachten eens samenbrengen om, wars van de duizend en één redenen die er zijn om niets aan het economische veld te veranderen, eens te kijken hoe we tussen 2014 en 2019 van de krabbenmand een meer transparante economische actor en een beter economisch veld kunnen maken. U ziet: de oppositie kan ook zeer positief zijn. Wij zijn er graag bij om daaraan mee te werken.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Ik heb gewoon nog een kort vraagje over dat bedrag van 500.000 euro per jaar. Ik heb daar niet echt een antwoord op gekregen. Gaat het bij dat bedrag om het volstorten van aandelen? Wordt de provincie aandeelhouder of gaat het enkel om een deelname in de algemene kosten van het havenbedrijf?

De heer voorzitter

DEBATTEN

Nog iemand? Nee? Dan de deputatie.

De heer gedeputeerde Versnick

Twee korte antwoorden, voorzitter, collega's. Ik dacht dat ik zeer duidelijk had aangegeven, meneer Evrard, dat het inderdaad de bedoeling is om aandeelhouder te worden. We gaan participeren en het gaat dus niet gewoon om wat kosten en een subsidie. We worden effectief aandeelhouder en als er baten zijn, zullen die dus ook ten goede komen aan de provincie. Meneer Van Duyse, zoals ik gezegd heb, wordt op dat gebied met verschillende mensen samengewerkt in functie van hun competenties. Dat geeft misschien inderdaad een vrij diffuus beeld. Ik neem nota van het feit dat u in feite voorstelt om de Staten-Generaal van de Innovatie samen te roepen. Ik wil gerust samen met de diensten bekijken of dat realiseerbaar is. Als ge zo'n Staten-Generaal organiseert, zult ge ook vaststellen dat langs alle kanten en richtingen zal getrokken worden. Maar ik ben het voor honderd procent eens met het idee om naar duidelijke structuren te gaan en overlappingsen te vermijden. Of ge die overlappingsen allemaal uit de wereld gaat kunnen helpen, is de vraag. Dat ligt niet alleen aan ons, want vanuit de organisaties zijn er ook wel wat overlappingsen. Het is echter geen enkel probleem om in die richting te werken. Daarvoor heeft u mijn volle medewerking en mijn vol engagement. Tegelijk wil ik aangeven dat het sterk overdreven is om te zeggen dat iedereen die langskomt, op zijn wenken wordt bediend. Ik zeg u: wij kiezen partners in functie van de doelstellingen die wij willen bereiken. Tot daar, voorzitter.

De heer voorzitter

Goed, collega's, kunnen we ... Meneer Vercamer?

De heer gedeputeerde Vercamer

Ja, meneer de voorzitter, ik heb daarnet niet willen tussenkomen om het debat niet te rekken. Nu echter uitdrukkelijk een vraag gesteld wordt over samenwerking, wil ik ook een paar goede voorbeelden geven. In de landbouwsector hebben we, wat het onderzoek betreft, het aantal vzw's van zes teruggebracht naar drie. Verder hebben we onder meer in het PCS Destelbergen vier vzw's samengevoegd tot een. U was daar trouwens in uw vorige hoedanigheid bij betrokken. We hebben ondertussen de drie provinciale proefcentra onder één directie geplaatst, teneinde de aansturing wat eenduidiger te laten verlopen. Ik weet dat de sierteeltsector

een kleine sector is, maar in die sector is op initiatief van de provincie en in samenwerking met de POM de Technopool Sierteelt tot stand gekomen. Dat is een georganiseerd samenwerkingsverband tussen de Universiteit Gent, ILVO, de hogeschool en het Proefcentrum voor de Sierteelt. Vorige week vrijdag is Agrolink UGent & partners boven het doopvont gehouden. Al wie in Oost- en West-Vlaanderen betrokken is bij landbouwkundig onderzoek bundelt zijn krachten in Agrolink, om afspraken te maken rond het onderzoek, elkaar niet in de weg te lopen, maar elkaar te bevruchten en elkaars onderzoeksinfrastructuur te delen. Ik wil dus ook wat positief nieuws noemen.

De heer voorzitter

Goed. Nu gaan we dan over tot het hoofdstuk Buitenlandse Betrekkingen en Europese projecten. Mevrouw Verhoeve, nu moogt ge van start gaan.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, collega's, de provincie werkt al meer dan twintig jaar samen met de Chinese provincie Hebei en is ook reeds geruime tijd actief in Vietnam. In het kader van die samenwerking worden geregeld missies georganiseerd en wordt ook deelgenomen aan prinselijke missies of missies in samenwerking met het FIT. Samen met een aantal andere collega's hebben wij toch een aantal kritische bedenkingen en concrete vragen in verband met de participatie van de provincie Oost-Vlaanderen aan deze missies. Is dit, gelet op de interne staatshervorming, een taak die we als provincie moeten blijven uitvoeren? Hoe positioneren wij ons daarbij ten opzichte van andere publieke of semipublieke actoren? Hebben deze missies wel echt een toegevoegde waarde voor de bedrijven? Met andere woorden: boeken wij met de deelname aan of organisatie van deze missies concrete resultaten? Wat is de concrete return? Hoe worden de missies geëvalueerd? Zijn er intenties om de scope op deze missies qua bestemmingen uit te breiden? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. Dan gaan we naar meneer Olaf Evrard.

De heer Evrard

DEBATTEN

Ja, meneer de voorzitter. Mijn vraag gaat over de contacten met China en Vietnam. Ik denk dat die contacten hier in het verleden al uitvoerig aan bod gekomen zijn. Dat zal ik allemaal niet herhalen. Maar ik heb wel een aantal bedenkingen met betrekking tot de aanpak van de mensenrechten. Als de provincie bezoeken aflegt aan die landen, wordt dan over die mensenrechten gesproken? Worden er initiatieven genomen op dat gebied? Of heeft men het enkel over de economische belangen? Een tweede punt is in een vorige provincieraad ook al naar voren gebracht door collega Andries Gryffroy. Het gaat hier ook om een overlapping door verschillende politieke niveaus op het gebied van investeringen. Is dat allemaal wel nuttig of is dat gerommel in de marge? Verder heb ik nog een vraagje over de samenstelling van de delegaties bij dergelijke internationale provinciale missies. Wie gaan met dergelijke missies mee? Op wiens kosten gebeurt dat? Hoeveel bedraagt de kostprijs in globo? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Dooms.

Mevrouw Dooms

Dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte leden van de deputatie, meneer de voorzitter, ik heb een vraag voor jullie. Hebben jullie in China wel eens moeten uitleggen waar België zich bevindt? Zelf heb ik het altijd maar zo geprobeerd: het is net boven Frankrijk of linksaf bij Duitsland. In een overmoedige bui heb ik eens proberen uit te leggen waar in het geheel van België Oost-Vlaanderen ligt. Dat bleek zeer moeilijk te zijn. Zonder de vermelding van Brugge is het mij niet gelukt. Dat is heel pijnlijk en ook niet goed voor het toerisme van Oost-Vlaanderen. België is al relatief klein en China is heel groot. Wij vragen ons dan ook af of het wel echt efficiënt is om vanuit Oost-Vlaanderen nog aparte delegaties naar het Verre Oosten te sturen. Wij zijn van mening dat het voor de Oost-Vlaamse ondernemers beter is dat ze meegaan met prinses Astrid of met minister-president Kris Peeters. Laten die maar uitleggen waar Vlaanderen zich exact bevindt: net boven Frankrijk, maar dan met een stukje land ertussen, in dezelfde natie, maar met een andere taal. In de tweede plaats denk ik aan de tien prioritaire doelstellingen van Oost-Vlaanderen. Wij zijn het niet met elke doelstelling eens, maar wij vroegen ons af of het in dit verband niet beter is

voor de provincie om het iets dichterbij huis te zoeken. Als u in de buurlanden regio's en provincies zoekt, kunnen onze eigen prioritaire doelstellingen beter aan bod komen en misschien ook gerealiseerd worden. Ik vrees echter dat ik u niet kan tegenhouden om zover te gaan. Toch vroegen wij ons af of het niet mogelijk is om eens resoluut van mening te veranderen. Ik weet dat u dat kunt. Kijk maar naar het dossier van de Leopoldskazerne. *[gelach en applaus]*. Wij vroegen ons af of u niet een andere provincie kunt kiezen. Momenteel zit u in Hebei. Hebei is economisch gezien niet zo veel waard, omdat de grootste stad, Beijing, eruit gelicht is. Nu, een beetje verder ligt Hubei en daarin ligt de stad Wuhan. Wuhan is de op twee na grootste industriële stad van China. Boven in China ligt Liaoning. Voor de kenners: dat is het oude Mantsjoerije. Ook die stad heeft op industrieel gebied veel meer te bieden dan Hebei. Beide steden en provincies zijn zwaar vervuild. Ik denk dat de provincie daarin een rol kan spelen door bijvoorbeeld te wijzen op de prioritaire doelstelling met betrekking tot de klimaatvervuiling. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Wel, ik heb een vraagje heel dicht bij huis, over de samenwerking rond de Vlaams-Nederlandse Delta. Dat is heel dichtbij, hè? Het is heel belangrijk, denk ik, om voor dat samenwerkingsnetwerk te zorgen. Ik heb een kort informatief vraagje: wat wordt bedoeld met die economisch-logistieke projecten die moeten uitgevoerd worden? Afhankelijk van het antwoord op die vraag komen er misschien nog vragen bij. Zijn die projecten niet op de reguliere markt te realiseren, op de privémarkt? Zijn er inkomsten voorzien om die projecten uit te voeren? Zo ja, zijn die prijzen marktconform? Die laatste vragen hangen dus af van het antwoord op de eerste vraag: wat zijn die economisch-logistieke projecten?

De heer voorzitter

Goed. De deputatie.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u, voorzitter. Collega's, als u me toestaat, zal ik een gebundeld antwoord geven op de verschillende vragen over de internationale missies.

Ik zal proberen structureel te antwoorden op de verschillende componenten die zijn aangebracht. Vooreerst moet u weten dat onze internationale samenwerking uiteraard een economische finaliteit heet. Het was en is de bedoeling om economische opportuniteit te vinden voor onze bedrijven en kennisinstellingen en om die kennisinstellingen bovendien te ondersteunen in hun ambitie om internationale contacten uit te bouwen. Daarnaast is de promotie van onze eigen provincie als investeringsregio voor buitenlandse bedrijven die een internationale expansie zoeken een belangrijk aandachtspunt. Het is een opdracht die we gekregen hebben van Vlaanderen, in het kader van het acquisitieplatform. Deze samenwerking gaat uit van een duidelijke nichestrategie. Daarbij ligt de focus op enkele zorgvuldig geselecteerde speersectoren, waaronder automotive, logistiek en milieu. Mevrouw Dooms, ik ga reeds onmiddellijk in op uw vraag en uw suggestie. Milieu is volgens mij inderdaad een van de sectoren waarin we over een knowhow beschikken die ons een voorsprong geeft op vele delen in de wereld. Die knowhow kunnen we ter beschikking stellen. Wat dat betreft, kunnen we onze bedrijven en eventueel onze semioverheidsinstellingen lanceren en tot samenwerking laten komen in het buitenland. Andere sectoren zijn: biotechnologie (uiteraard), landbouw, veeteelt, aquacultuur, havensamenwerking, kennisuitwisseling en wetenschappelijk onderzoek. U hoort het: het zijn allemaal sectoren die ook in het economische-speerpuntenbeleid van de provincie voorkomen. Onze ambitie is dat we als provinciebestuur, vanuit een sterk netwerk van bedrijven, instellingen en instituties, een trekkende en coördinerende rol gaan spelen voor de uitbouw van de samenwerking met een reeks nauwkeurig geselecteerde landen. De keuze om samen te werken met bijvoorbeeld China en Vietnam had te maken met thematische aanknopingspunten, met de bovengenoemde sectoren en met de combinatie van vraag en aanbod. Collega's, vandaag beschikken we in die landen, dankzij onze jarenlang volgehouden inspanning, nog steeds over contacten en over een netwerk die het verschil kunnen maken. Op dit punt moet ik u zeggen, mevrouw Dooms, dat het zomaar veranderen van land een beetje gelijk is aan het veranderen van partner. Misschien is het in sommige omgevingen gebruikelijker om van partner te veranderen dan in andere, maar enige trouw in deze relaties heeft toch ook zijn voordelen. Het heeft zijn voordelen als er enige stabiliteit is op dit gebied en als ge de mensen ter plekke kent. Dat neemt niet weg dat we inderdaad onze blik moeten richten in functie van onze belangen. Daarvoor ben ik naar Daqing geweest. U kent blijkbaar de kaart en u probeert Chinezen de kaart van Vlaanderen te leren. Daqing ligt inderdaad helemaal in het noorden. Waarom ben ik daar geweest? De stad Daqing, collega's, is voor 30% aandeelhouder in de Volvogroep, samen met Geely. De stad, hè? Dus we gaan inderdaad naar andere plekken, als dat nodig is en als het relevant is.

Is het relevant? Ja, het is relevant, want ook China is een land dat een provinciale structuur kent, zowel op het vlak van het bestuur als op het vlak van de partij. En als ge daar komt met een handelsdelegatie, begeleid door iemand met een politiek ambt, zoals ik er één heb dankzij jullie verkiezing, dan wordt ge daar op het hoogste niveau ontvangen. Ik heb in Daqing gelukkig kunnen spreken met de provinciale partijsecretaris, de nummer uno van gans de provincie Heilongjiang, met de burgemeester en met de deputé die specifiek bevoegd is voor die participatie. En voor Volvo is het natuurlijk zeer belangrijk dat wij on speaking terms zijn, dat wij eventueel een diepe relatie uitbouwen met een bestuur dat voor 30% aandeelhouder is in de Geely-investering in Volvo. Ik denk dus inderdaad dat wij dankzij onze jarenlang volgehouden inspanning kunnen zeggen dat we over een netwerk beschikken dat het verschil kan maken. Graag geef ik u ook mee dat de organisatie van of de deelname aan missies één facet is van ons beleid inzake buitenlandse samenwerking. Even belangrijk – en inderdaad goedkoper – zijn het begeleiden van buitenlandse delegaties, ambassadeurs en handelsorganisaties die in voorbereiding of in opvolging van dossiers of samenwerkingsafspraken Oost-Vlaanderen aandoen. Ook de werking van het acquisitieplatform, waar ik in mijn antwoord op een andere vraag al een toelichting op gaf, dient in het geheel van het economische internationaliseringsbeleid te worden gekaderd.

Men heeft ook de vraag gesteld of deze provinciale missies zinvol blijven naast wat op Vlaams en federaal niveau wordt gedaan. Collega's, de samenwerking in het Oost-Vlaamse beleid ten aanzien van het buitenland is subsidiair en complementair aan de federale en Vlaamse buitenlandse relaties. Zij concentreert zich bijvoorbeeld in het geval van de samenwerking met China op de samenwerking van provincie tot provincie. Met andere woorden: we doen aan geografische nichepolitiek. Het feit dat we in China al lang een relatie hebben, zoals ik daarnet heb uitgelegd, geeft ons bepaalde entrees. Ik ben uiteraard niet te beroerd om na te gaan of er andere opportuniteiten zijn in functie van biografische nichepolitiek. Het provinciebestuur werkt essentieel in partnerschap. Er is een permanent overleg met de diplomatieke vertegenwoordigingen en met de Vlaamse instanties. Ook in de acties wordt synergie nagestreefd. De geleverde inspanningen en de behaalde resultaten hebben het provinciebestuur een vaste positie opgeleverd in de relaties met China en Vietnam. Het provinciebestuur wordt dan ook meestal nauw betrokken bij de voorbereiding van grote missies van de federale of de Vlaamse overheid. Daarnaast worden initiatieven op dit gebied sterk geapprecieerd door het Oost-Vlaamse bedrijfsleven, door Oost-Vlaamse kennisinstellingen en door buitenlandse ambassades. Collega's, bevraag u bij Volvo of onze acties geapprecieerd worden. Bevraag u bij het havenbedrijf of onze acties geapprecieerd worden. Bevraag het u bij de universiteit. U zult steeds

hetzelfde antwoord krijgen. In de vierde plaats: de aanwezigheid van politieke beleidsverantwoordelijken bij de missies en ontvangsten vormt nog steeds een bepalend element in het uitbouwen van relaties met buitenlandse partners. Het is een ervaring die wij delen met alle organisaties die op dit vlak actief zijn. In landen waar men vertrouwd is met intermediaire niveaus als provincies, werpt een samenwerking van provinciebestuur tot provinciebestuur nog steeds haar vruchten af, ook al zijn de verschillen in schaal soms enorm. Ik verwijs hierbij naar onze samenwerking met de Chinese provincie Hebei. Daarbij maak ik twee bedenkingen: 1. Ik heb u al aangegeven dat politieke aanwezigheid belangrijk is om ook in landen als Vietnam en China gesprekspartners op niveau te krijgen. Op het ogenblik dat wij onze samenwerking met Hebei aangingen, was de provincie Hebei reeds even groot als Frankrijk, had ze reeds meer dan 60 miljoen inwoners en waren wij maar de provincie Oost-Vlaanderen met nog iets minder inwoners dan nu. Wel, onze bevolkingsgroei is niet substantieel groter geworden. We hebben anderhalf miljoen inwoners. Wat wel veranderd is, collega's, dat is het bruto provinciaal product, als ik het zo mag uitdrukken. Op het ogenblik dat wij dat partnerschap aangingen, was het bruto provinciaal product van de provincie Oost-Vlaanderen ongeveer gelijk aan dat van de provincie Hebei. Het was eigenlijk nog groter. Ondertussen zijn ze in Hebei op economisch gebied natuurlijk wel vooruitgegaan. Maar het partnerschap houdt nog altijd stand. Men is daar ook nog altijd vragende partij om een aantal zaken die wij hier hebben en die wij kunnen aanleveren, van ons aangeleverd te krijgen. Dat neemt niet weg dat ik mezelf ook bezonnen heb op de vraag of het niet een opdracht zou kunnen zijn om de samenwerking met China of de Chinese provincies op het niveau van de Vlaams-Nederlandse Delta te tillen. Antwerpen, Vlaams-Brabant, ja, alle andere Belgische provincies en ook een aantal Nederlandse hebben eveneens hun relaties in China. Maar ook zij worden economisch gezien stilletjes aan te klein om dat aan te kunnen. In de Vlaams-Nederlandse Delta zit je met een hele groep provincies en ook met een hele groep havens. Je zit daar met een economisch conglomeraat dat de matching kan aangaan – ik zal niet zeggen met gans China, maar dan toch minstens met een aantal Chinese provincies. Dat is een bedenking die ik mij gemaakt heb. Het is een gegeven dat ik zal inbrengen in de Vlaams-Nederlandse Delta en in een aantal internationale samenwerkingsorganen. Aan de andere kant zal dat gegeven mogelijk ook een aantal problemen opleveren, want hoe meer je probeert samen te werken, des te meer kan er sprake zijn van tegenstrijdige belangen. Je ziet op ons kleine Vlaamse grondgebied al dat de concullega's van de verschillende havens niet altijd even collegiaal met elkaar omgaan. Maar dit is inderdaad een bedenking die ik heb: moeten we met het oog op de schaalgrootte niet zelf het initiatief nemen om ons

soortelijk gewicht te gaan optrekken door de samenwerking in een ruimer verband te plaatsen?

Het verschil tussen de provinciale missies en een grote prinselijke missie is dat op die laatste zeer veel bedrijven rondlopen. Ik heb er één meegemaakt om het zelf te kunnen zien en ervaren. Je kunt veel zaken op papier lezen, maar als je het zelf meemaakt, voel je het altijd nog het beste aan, denk ik. Je wordt dan verdrongen door de Belgacom's en de Suèzen van deze wereld, kortom door de grote bedrijven. Als het erop aankomt, zijn het de grote bedrijven die in zo'n prinselijke missie de meeste aandacht krijgen. De kleinere bedrijven hebben dan niet de mogelijkheid om maatwerk te krijgen, om flexibel gemanaged te worden en om snel in te spelen op problemen of opportuniteiten. Wat dat betreft, gaat het in de provinciale context misschien beter. Als provinciale autoriteit kunnen wij ook vlug inspelen op opportuniteiten. Ik heb u zojuist verteld over het blitzbezoek dat ik heb gebracht aan Daqing. Ik bracht dat bezoek op basis van bepaalde informatie die we hadden. We hebben zeer snel op die informatie ingespeeld. Daardoor hebben we effectief de mogelijkheid gehad om op dat ogenblik in Daqing de juiste mensen te ontmoeten. Collega's, voor een uitvoerige duiding hiervan verwijs ik naar het verslag van deze missie. Ik zal de verslagen van alle buitenlandse missies, inclusief het verslag van deze missie naar Daqing, systematisch aan de commissieverslagen laten toevoegen. Op deze wijze kan ik meteen ook de evaluatie van deze werkbezoeken met u delen en de concrete resultaten van elke missie aan u voorstellen en met u doornemen. Die resultaten van de missies kunnen worden zichtbaar gemaakt in de afgesloten overeenkomsten, de uitvoering van de projecten, de realisatie van joint ventures en de realisatie van een investering. Alleen op universitair niveau hebben we sinds 2010 al meer dan 12 MoU's afgesloten. De provincie organiseert missies vanuit een aanbodfilosofie, maar speelt ook in op vragen om facilitair deel te nemen aan missies waarin andere Oost-Vlaamse actoren trekker of belanghebbend zijn: havens, kennisinstellingen en sectororganisaties. De recente deelname aan de missie naar Sint Petersburg, samen met delegaties van de haven van Gent en UGent, is daar een concreet voorbeeld van. Ik ben van plan nog sterker de nadruk te leggen op die synergie met andere actoren. Als de haven bijvoorbeeld belangen heeft in andere landen dan China en Vietnam, moeten we daar volgens mij gevolg aan geven en er effectief op inspelen. Waar we een meerwaarde kunnen hebben voor een van onze belangrijke economische pijlers, moeten we ons beschikbaar stellen om die meerwaarde daar effectief te gaan bieden.

De samenstelling en de kostprijs van missies hangen natuurlijk af van de inhoud en van het programma dat ter plaatse wordt uitgewerkt. Een Oost-Vlaamse economisch-wetenschappelijke missie aan diverse steden met

DEBATTEN

heel veel bedrijven en instellingen, waarbij het provinciebestuur de initiatiefnemer en de trekker is, heeft natuurlijk een speciale Oost-Vlaamse samenstelling (van echt Oost-Vlaamse bedrijven) en uiteraard ook een speciaal prijskaartje. Ook het land van bestemming is uiteraard een belangrijke factor. De samenstelling en het prijskaartje zullen anders zijn dan als ge gewoon uw programmaatje hangt aan een missie die georganiseerd wordt door een andere actor. Ik denk aan de prinselijke missies en dergelijke meer. Collega, ik ga u twee concrete voorbeelden geven. Ik heb reeds gerefereerd aan de recente missie naar Sint Petersburg van 9 tot 11 oktober. De deelname van de provincie aan die missie had als doel de banden tussen de overheidsinstanties van de stad Sint Petersburg en de regio Leningrad aan te halen. Daarbij ging het om het faciliteren van de contacten tussen enerzijds de haven en de Universiteit Gent en anderzijds de Russische overheidsinstanties die betrokken zijn bij de ontwikkeling van het academische landschap en het havenlandschap van Rusland. Naast de gouverneur nam één ambtenaar deel aan deze missie. De totale kostprijs was 1615 euro aan reis- en verblijfskosten voor twee personen. Binnen het kader van de Oost-Vlaamse samenwerking met China werd van 10 tot 14 september een missie naar China georganiseerd. Het programma omvatte een deelname aan een Vlaamse missie naar China, naar Chung King en Chengdu. In Chengdu is momenteel al een Volvo-plant in actie. Dat was uiteraard de reden waarom we daar aanwezig waren. Dit bezoek werd gevolgd door een tweedaags Oost-Vlaamse werkbezoek aan Daqing in de provincie Heilongjian, in het kader van de bestaande samenwerking rond onder meer automotieve, waaraan ik reeds heb gerefereerd. Naast mij nam één ambtenaar deel aan deze missie. De reis- en verblijfskosten (intercontinentale vlucht, binnenlandse vluchten, hotelkosten ter plaatse, kleine onkosten ter plaatse etc.) en de inschrijvingskosten voor de deelname aan de Oost-Vlaamse afvaardiging van de Vlaamse missie bedroegen in totaal 11.650 euro. Dat zijn dus twee totaal uiteenlopende bedragen. Die verschillen worden ook veroorzaakt door de plaats waar je bent en door de wijze waarop een en ander georganiseerd wordt. Maar zoals gezegd, zullen wij van elke missie een verslag in de commissie neerleggen.

Tot slot wat de mensenrechten betreft: de deputatie volgt in haar beleid ten aanzien van China de beleidslijn die wordt uitgezet door het federale en het Europese niveau. Ik weet dat men op die niveaus op een correcte manier bezig is. Het is een zuiver en correct legalistisch standpunt dat het niet aan het provinciebestuur toekomt om officiële of politieke standpunten in te nemen inzake internationale materies. Dat is onze bevoegdheid niet, collega's. Het is inderdaad niet aan de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen om een welbepaalde houding aan te nemen ten opzichte van de interne politieke structuur in derde landen. Het komt haar ook niet toe

om aan de legitimiteit van een internationaal erkende buitenlandse regering te twifelen. Ik ga dit legalistische standpunt dan ook ten volle blijven respecteren, uit respect voor onze instellingen.

Tot daar, voorzitter, wat de internationale missies betreft. Dan kom ik bij de vraag van collega Van Duyse over de Vlaams-Nederlandse Delta. De Vlaams-Nederlandse Delta is een grensoverschrijdend netwerk. Daarin werken de provincies Antwerpen, Noord-Brabant, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Zeeland en Zuid-Holland vanuit een gemeenschappelijk belang aan een duurzame ontwikkeling en versterking van het mondiale concurrentievermogen van de Deltaregio, dus van al die havens en die provincies samen. Deze partners brengen elk 20.000 euro op jaarbasis in voor de administratie en voor de kosten die verbonden zijn aan de jaarlijkse conferentie en de jaarlijkse opmaak van de Deltamonitor. Vanuit de doelstelling van het netwerk worden kennisuitwisseling en functionele samenwerking tussen relevante partners gefaciliteerd. Dat is in eerste instantie gericht op het verbeteren van het economische en logistieke krachtenveld in de Vlaams-Nederlandse Delta. De provincies faciliteren dus de samenwerking tussen de overheidsinstanties, de kennisinstellingen en het bedrijfsleven – de Triple Helix – in dit grensgebied. Deze rol is weggelegd voor de provincie als intermediair bestuur. Het gaat om een rol die niet door de private markt kan opgenomen worden. Ik zie niet goed hoe een bedrijf die functie kan gaan opnemen. De baten bestaan uit betere voorwaarden voor de economische ontwikkelingen in de regio, waarmee de overheid kansen schept voor private economische actoren. Uit de activiteiten van het netwerk vloeien geen directe inkomsten voort. Sinds 2012 wordt thematisch gewerkt, onder andere rond biogebaseerde economie, het transnationale vervoersnetwerk en pijp- en buisleidingen. Er is een jaarlijkse conferentie en er is een zeehavenoverleg dat tweemaal per jaar plaatsvindt. Dit is het enige verband waarbinnen die havens elkaar treffen. Het betreft de havens van Antwerpen, Gent, Moerdijk, Rotterdam, Zeebrugge en Zeeland Seaports. Alle belangrijke havens kunnen elkaar daar dus twee keer per jaar treffen om een aantal afspraken te maken. U weet ook dat op initiatief van minister Crevits tussen de Vlaamse havens een gentlemen's agreement, een soort gedragslijn is afgesproken om in het buitenland op zijn minst elkaar niet af te vallen, neutraal te blijven en elkaar te vermelden. Dat is volgens mij de kracht van de Vlaams-Nederlandse Delta. Vandaar mijn idee om in dat kader misschien ook meer landen van de grootte van China te gaan benaderen. Als je de industriële kracht van de Vlaams-Nederlandse Delta samentelt, heb je een zeer zwaar economisch potentieel. Ik denk dus dat we in die richting wel nuttige activiteiten kunnen verrichten met de Vlaams-Nederlandse Delta. Tot daar, voorzitter, de beantwoording van de verschillende vragen.

De heer voorzitter

Goed. Ik kijk rond. Ik denk dat we kunnen overgaan naar het volgende hoofdstuk: Toerisme.
Mevrouw Freija Dhondt.

Mevrouw Dhondt

Dank je wel. Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, collega's. De komende jaren stelt de provincie de ontwikkeling van een kwaliteitsvol en duurzaam toerisme centraal. Toerisme is belangrijk voor een regio, niet alleen uit economische overwegingen, maar ook voor het verhogen van de algemene attractiviteit van die regio. Toerisme is er niet alleen voor de bezoekers, maar eveneens voor de bewoners. Beide doelgroepen versterken elkaar en bieden meerwaarde. Oost-Vlaanderen beschikt over heel wat eigen toeristische troeven, zoals recreatiedomeinen, archeologische sites, culturele sites, een goed uitgebouwd fiets- en wandelnetwerk enzovoort. Daarnaast bevinden zich in onze provincie nog heel wat andere (verborgen) parels: aangename plekjes en voorzieningen die het bezoeken waard zijn. Toch, beste collega's, zijn deze toeristische troeven over het algemeen te weinig gekend, in de eerste plaats bij de Oost-Vlaming zelf en in de tweede plaats bij de binnen- en buitenlandse bezoekers. Om onze provincie met al haar troeven meer bekend te maken bij het ruime publiek staan we voor diverse uitdagingen. Een eerste uitdaging bestaat uit het meer bekend maken van de eigen provinciale infrastructuur. Ook die eigen infrastructuur is namelijk te weinig gekend. En als ze al gekend is, wordt de link met het provinciebestuur vaak niet of te weinig gelegd. Dat heeft wellicht verschillende redenen. Een daarvan is de beperkte geografische spreiding van deze toeristische provinciale infrastructuur. Het valt op dat er in de Vlaamse Ardennen en rond Gent een concentratie van provinciale voorzieningen is. Andere streken zijn minder bedeed. In die streken is de provincie dan nog minder gekend dan in de streken waarin de provinciale infrastructuur is gevestigd. Daarnaast is vooral de beperkte communicatie over deze toeristische voorzieningen een belangrijke factor. Communicatie is dan ook een belangrijke tweede uitdaging. Het gaat immers om meer dan alleen het bekendmaken van onze eigen infrastructuur. De spreiding en de bekendmaking van het provinciale aanbod moeten aangevuld worden met een algemene promotie van de provincie en al haar troeven. De vzw Toerisme Oost-Vlaanderen heeft daarin een belangrijke rol te spelen. Zij heeft dan ook als missie 'het welzijn en de welvaart van de Oost-Vlaming te bevorderen door dag- en verblijfstoerisme en recreatie in Oost-Vlaanderen te promoten en te ontwikkelen'. In dat kader zal de vzw binnenkort haar website vernieuwen.

Op die manier wil Toerisme Oost-Vlaanderen haar diensten en informatie efficiënter bij de eigen gebruikers brengen. Met een goede website is al voor een deel aan de communicatieplicht voldaan. Maar de klant moet je natuurlijk allereerst kunnen vinden. Daarom is het ook belangrijk om efficiënt en duidelijk te communiceren via andere middelen. Inhoudelijk kan dat gebeuren door te focussen op de achtergrond en de waarde van zowel de eigen voorzieningen als van de provincie in het algemeen, maar vooral ook door te investeren in aantrekkelijke publicaties. Die publicaties moeten bijdragen aan de herkenbaarheid van onze provincie. Om te kunnen communiceren, moet je eerst de aandacht hebben. Zo werkt het in het dagelijkse leven ook. Wat het toerisme betreft, zal dit de komende jaren een van de belangrijkste uitdagingen worden. Eerst zal moeten geïnvesteerd worden in een duidelijke communicatie- en marketingstrategie. Daarbij kunnen we ons zeker laten inspireren door andere provincies in ons land, die op dat vlak een duidelijke voorsprong hebben op Oost-Vlaanderen. Mijn concrete vragen zijn dan ook de volgende: Op welke manier zal de provincie de komende jaren werk maken van een kwaliteitsvol toerisme? Welke keuzes zullen gemaakt worden om te maken dat Oost-Vlaanderen niet alleen voor de eigen inwoners, maar ook voor anderen een aantrekkelijke provincie is om te bezoeken? Welke communicatietechnieken zullen gebruikt worden om Oost-Vlaanderen als toeristische regio te promoten? Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u, meneer de voorzitter. Ik ga het heel kort houden. Het wordt geen breed uitgesmeerd betoog. Ik heb vragen bij het bedrag dat wordt vrijgemaakt voor de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen. Alleen al voor promotie en publiciteit zie ik 1,1 miljoen euro staan. Het totaalbedrag is 3,6 miljoen euro. Ik moest daar toch even van slikken. Mijn vraag is dus: wat gaat daar toch allemaal mee gebeuren? Men gaat toch geen boekskes uitgeven, mag ik hopen? Ik denk dat we meer en meer in een digitale wereld leven. Dan moet je budgetten voorzien voor onlineadvertenties, typen op Google enzovoort. Dat is absoluut waar. Maar 3,6 miljoen euro ...? Mijn vraag is dus: wat gaat men daarmee doen?

De heer voorzitter

Mevrouw Buysse.

Mevrouw Buysse

Goedendag, meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, leden van de deputatie, collega-raadsleden. Toerisme is steeds onderhevig aan evoluties. Algemene maatschappelijke ontwikkelingen hebben hun weerslag op de vrijetijdsbestedingen in het algemeen en op het toerisme in het bijzonder. De vergrijzing is een typisch voorbeeld van een maatschappelijke ontwikkeling die het vrijetijdsaanbod sterk heeft beïnvloed. De 60+'ers van vandaag hebben over het algemeen tijdens hun actieve loopbaan minder belastend werk gedaan en een betere voeding en verzorging gehad dan de vorige generaties. Daardoor is de levensverwachting bij hen hoger en zijn ze bovendien veel langer actief en dynamisch. Het betreft een belangrijke en groeiende doelgroep, die eigen verwachtingen heeft en eigen eisen stelt ten aanzien van haar vrijetijdsbesteding. Ook door de toenemende migratie is de bevolking heel divers geworden. Verder kennen we andere en nieuwe gezinsstructuren, zoals meer singles, meer eenoudergezinnen en meer nieuw samengestelde gezinnen. Dat maakt dat een aangepast aanbod dient ontwikkeld te worden. Maar ook nieuwe trends zullen maken dat er een ander toeristisch aanbod moet komen. Ik denk aan de trend om meer korte vakanties te nemen, als aanvulling op of vervanging van de meer verre vakanties. Ik denk ook aan de trend van duurzame vakanties, met aandacht voor authenticiteit, gezondheid, wellness en natuurbeleving. Ook de technologische ontwikkelingen hebben hun invloed. Diverse onderzoeken tonen aan dat op het web de toeristische informatie de meest gezochte informatie is. Het is ons uiteraard allen bekend dat steeds meer mensen hun smartphones en tablets gebruiken om informatie te verzamelen. Met al deze ontwikkelingen zal moeten rekening gehouden worden bij het creëren van een toeristisch aanbod, wil men aansluiting kunnen vinden bij de consument. Men zal steeds op zoek moeten gaan naar zaken die net ietsje meer geven of iets unieks aanbieden. Ik las dat de provincie Limburg iedereen die daar een vakantie boekt, een vakantiepas geeft. Die pas geeft recht op korting op allerhande attracties, verspreid over de provincie. Bovendien stimuleert men het gebruik van het openbaar vervoer, doordat je met de pas voor half geld met de lijn kunt meerijden. Men geeft daar ook al jaren een slechtweergarantie. Dat is een uniek concept waarbij toeristen een gratis bon krijgen voor een allweatherattractie, zoals een bioscoop of een schaatsbaan, als de kans op neerslag de volgende dag meer dan 50% is. De stad Brussel plaatst stickers met een QR-code bij de ingang van belangrijke gebouwen, zoals het stadhuis, administratieve gebouwen, bibliotheken, culturele plaatsen,

zwembaden en noem maar op. Deze codes geven gebruikers van een smartphone de gelegenheid om toegang te krijgen tot de diensten en eventueel tot de geschiedenis van het gebouw of de dienst. Het zijn maar enkele voorbeelden van innovatieve producten die toeristen een extra duwtje kunnen geven om te beslissen voor een bepaalde vakantie of een bepaald uitstapje. Mijn concrete vraag is dan ook: kan ik wat uitleg krijgen over de manier waarop de provincie Oost-Vlaanderen haar toeristische troeven wenst uit te spelen? Zullen ook bij ons innovatieve producten worden ontwikkeld om meer toeristen naar onze provincie te lokken? Zo ja, welke? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer De Vis.

De heer De Vis

Dank u, meneer de voorzitter. Ik zie in het beleidsplan dat een bedrag van ruim 0,5 miljoen euro voorzien is voor de vernieuwing van de toeristisch-recreatieve producten. Mijn vraag is: wat voor producten zijn dat concreet? Een andere vraag: gaat er ook aandacht naar de Floraliën als toeristisch product van onze provincie?

De heer voorzitter

Meneer Scheire.

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Men wil het dagtoerisme, het verblijfstoerisme en de recreatie onder meer stimuleren door het uitbreiden van het bovenlokale aanbod en het ontwikkelen van duurzaam en kwaliteitsvol toerisme. Hiervoor wordt een ruime toelage verleend aan Toerisme Oost-Vlaanderen, onder andere voor de coördinatie via regionale coördinatiecellen. Hoe worden deze coördinatiecellen gestructureerd en hoe wordt de besteding van de middelen gecontroleerd? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Lemaitre.

DEBATTEN

De heer Lemaitre

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik heb een zeer korte vraag. Als ik lees wat in de strategische nota staat over het stimuleren van dag- en verblijftoerisme en recreatie, stel ik vast dat vanwege het uitbreiden van het aanbod van 2016 tot 2019 geen ontvangsten meer ingeschreven staan. Ik zou graag vernemen waarom dat zo is.

De heer voorzitter

Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel. Ik wil graag voortborduren op de tussenkomst van mijn voorgangers. Het gaat mij met name om de inkomsten die wel genoteerd staan. Die bedragen 125.000 euro. Daartegenover staan uitgaven van 5,5 miljoen euro. Dus ge gaat 44 euro uitgeven om daarvoor in de plaats 1 euro terug te krijgen. Dat is een ratio van 0,02. Hoe verantwoordt ge dat?

De heer voorzitter

Meneer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, meneer de voorzitter. Het gaat mij om het tekenfilmpje Ray & Ruby. Daar wordt een subsidie voor toegekend van 50.000 euro. Ik vraag me af welk voordeel deze samenwerking heeft voor de provincie. Als we ons er verder in verdiepen, zien we dat de makers van deze film ook nog het genot hebben van de fameuze taxshelter, een speciaal gunstig belastingtarief dat vennootschappen kunnen krijgen voor hun investering in zo'n productie. Moeten wij boven op dat gunstige regiem voor deze investering ook nog deze subsidie toekennen?

De heer voorzitter

Meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, mijn vraag gaat over hetzelfde onderwerp als dat van de vorige spreker. Ik voeg er nog een paar vragen aan toe. Wat is eigenlijk de bedoeling van deze tekenfilm of animatiereeks? Wat maakt die Ray-en-Rubyreeks zo interessant voor de provincie Oost-Vlaanderen dat het een bedrag van 50.000 euro rechtvaardigt? Waar wordt deze film uitgezonden? In bioscopen, voor de televisie, in scholen of nog ergens anders? Wat waren de criteria die tot een positieve beoordeling van deze subsidie hebben geleid? Is er een winstdeelname van de provincie voorzien, wanneer dit project winstgevend blijkt te zijn? Ik kan mij namelijk voorstellen dat de film doorverkocht wordt aan andere landen of aan andere televisiestations. Dat waren mijn vragen.

De heer voorzitter

Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel. Ja, ik heb een gelijkaardige vraag. Waarom gaan wij deze productie nog eens voor 50.000 euro sponsoren als ze intussen al twintig keer verkocht is in het buitenland? Ik denk dat men intussen uit de kosten is. Misschien kunnen we dat eerst eens vragen voor we de subsidie effectief gaan toekennen.

De heer voorzitter

Mevrouw Buysse.

Mevrouw Buysse

In het meerjarenplan wordt een behoorlijk bedrag ingeschreven voor de Huysmanhoeve. Het grootste bedrag wordt voorzien voor restauratiewerkzaamheden aan het Patrimonium, verspreid over de komende zes jaar. In het Budget 2014 werd echter ook een bedrag van 231.678 euro voorzien, te betalen via een subsidie aan het Plattelandscentrum Meetjesland, specifiek voor de uitbating van de Huysmanhoeve. Ik wil graag weten waar de provincie met de Huysmanhoeve naartoe wil. Wat is de visie voor de lange termijn en wat zijn de plannen voor de korte termijn? Kunt u aangeven wat de te verwachten respons zal zijn voor de Oost-Vlaamse bevolking? Verder: is het de bedoeling dat het plattelandscentrum de exploitatie enkel voor de korte termijn op zich neemt? Zal de provincie dat voor de lange termijn zelf

DEBATTEN

doen? Aan welke verwachtingen moet het plattelandscentrum voldoen? Op welke momenten en volgens welke criteria zal de exploitatie worden geëvalueerd? Nog een vraag: zijn er nog andere partners die meewerken aan de uitbouw van de Huysmanhoeve? Zo ja, wat is hun rol? Welke verantwoordelijkheid dragen zij? Ik had dus graag wat meer zicht gekregen op de concrete invulling van het project. Welke restauratiewerken zullen worden uitgevoerd en met welke bedoeling? Kunnen wij wat meer uitleg krijgen bij de plannen? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Boels. Nee, meneer ...

De heer Moens

Meneer Boels is er niet, maar ik zal het van hem overnemen. Het gaat ook om een vraag met betrekking tot ...

De heer voorzitter

Dat was mijn vraag: wie neemt het over? U neemt de vraag over. Oké, u hebt het woord.

De heer Moens

Ja. Ook deze vraag heeft betrekking op de Huysmanhoeve. Wat is concreet voor de Huysmanhoeve gepland voor de periode 2014-2019? Welke investeringswerken zullen exact worden uitgevoerd en hoe zijn ze gebudgetteerd? Die vraag komt zeker op als ik zie dat voor de investeringen een bedrag van 79.000 euro genoteerd staat. Dat lijkt mij weinig voor het geheel van de werken die voor 2014 gepland zijn. Ik zie onder andere stabiliteitswerken, nieuwe deuren en poorten en buitenaanleg staan. Dat is zo'n beetje mijn vraag.

De heer voorzitter

Goed, we hebben nu de twaalf vragen over toerisme gehad. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik ben bijzonder blij, collega's, dat het item 'toerisme' hier kan aan bod komen. U weet dat wij het toerismebeleid uitvoeren via een vzw die zich baseert op het decreet rond toeristische samenwerking. Dit leidt soms tot wat verwarring. Wij voeren dit beleid dus uit op basis van een decreet. Dat is voor ons de enige goede manier. Het betekent natuurlijk dat ge hierover in onze begroting soms weinig meer terugvindt dan de overdracht van middelen aan Toerisme Oost-Vlaanderen. TOV gebruikt deze middelen en voert er een beleid mee binnen het eigen beheer, dat onder meer via deze provincieraad is vormgegeven. Ik kom daar straks op terug. Verder moet ik bij mijn algemene benadering toch wel even aanhalen dat wij met dit beleid bezig zijn binnen de bepaalde context. Men ziet hier een bedrag. Voor sommigen lijkt dat een zeer hoog bedrag. Voor anderen is het een bedrag dat niet aansluit bij de ambities die zij binnen Oost-Vlaanderen willen realiseren. Men vergelijkt ons dan met provincies als Limburg of West-Vlaanderen. Gezien de ambities die we zouden kunnen waarmaken, zou men ons echter moeten vergelijken met de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant. Oost-Vlaanderen heeft immers wel een kunststad, maar geen kust. Bovendien zijn wij gelukkig geen reconversiegebied, zoals Limburg. Die provincie krijgt bijzonder veel middelen en bijzonder veel aandacht van Vlaanderen om het toerisme uit te bouwen binnen de potenties die zij heeft als economische sector. Heel veel inspanningen en heel veel middelen die in Limburg aanwezig zijn, zijn onder meer gebaseerd op het reconversiefonds dat hierin kan investeren. Die context wilde ik dus even aanhalen. In elk geval hebben wij in deze provincie twee beleidsdoelstellingen lopen. De eerste is dat we de provincie verder willen uitbouwen als een volwaardige toeristische bestemming. Dat is hier reeds gezegd. De collega's Buysse en De Vis hadden vragen rond de innovatieve ontwikkelingen die wij in dit verband voorzien. Ik heb de vragen en antwoorden die over hetzelfde onderwerp gingen wat gebundeld. Er is voor Toerisme Oost-Vlaanderen een subsidie van afgerond 566.000 euro voorzien om nieuwe producten te ontwikkelen. Voor het ontwikkelen van nieuwe producten heb je uiteraard ook personeel nodig. Ik ga even aangeven wat de personeelskost is die in die afdeling is voorzien. We hebben daar een afdelingshoofd, een projectcoördinator, twee deskundigen rond de ontwikkeling en het onderhouden van routestructuren, twee ondersteunende medewerkers en een arbeider voor het onderhoud op de route zelf. Wat is het resultaat van de inzet van dit personeel? Dat is dat wij proactief proberen met een bepaalde ontwikkeling de eerste te zijn binnen de toeristische regio's. De apps zijn hier reeds genoemd. Wel, wij hoorden bij de eersten die de ontwikkeling van die apps

DEBATTEN

gingen toepassen op bepaalde routes waar men kan fietsen, varen, wandelen of dergelijke meer. Via de app kan men dan op zijn smartphone echte toeristische informatie downloaden. Het spreekt vanzelf dat die ontwikkeling nog verder moet uitgerold worden, maar het spreekt ook vanzelf dat wij hiermee moeten werken, niet alleen vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen, maar met alle actoren in het werkveld. Voor ons betekent dit ook: met steden en gemeenten. Kunststad Gent zet volop in op die apps. Op een aantal andere plaatsen is dit nog onvoldoende gebeurd. Daar zal dit stapsgewijze en projectmatig door ons mee opgenomen worden. Ik wil u er ook op wijzen dat wij de eerste provincie waren die haar fietsnetwerk digitaal ter beschikking gesteld heeft. De andere provincies volgen nu, maar in die beginfase heeft het ertoe geleid dat in Oost-Vlaanderen meer gefietst werd, omdat men alleen daar die beleving met dit nieuwe product kon hebben. Ik zal een onvolledig overzicht geven van de producten die ontwikkeld en verder uitgewerkt worden. Op het fietsnetwerk worden nieuwe themaroutes geënt. Als een thema actueel is, pakken we het op en ontwikkelen we bepaalde dingen rond dat thema. We gaan ook oplaadpunten voor elektrische fietsen selecteren om op die manier de medior, die heel vaak op een elektrische fiets rijdt, naar onze provincie te lokken. We zijn niet de enige en ook niet de eerste provincie die dit doet. Ook in Nederland is dit reeds sterk uitgebouwd. Maar wij gaan er wel volop in mee, binnen de mogelijkheden waar wij over beschikken. We zorgen ook voor een peter-meterproject om digitaal te kunnen nagaan waar start- en rustpunten moeten geïntegreerd worden en op welke wijze het onderhoud van onze netwerken dient te gebeuren. Op het gebied van onze wandelnetwerken zijn we bezig met bepaalde zoekzones. Die zijn nu reeds weer geselecteerd. We gaan daar projecten opzetten om nieuwe wandelnetwerken te ontwikkelen. Na het fietsen is het wandelen namelijk het nieuwe item waarvoor wij toeristen in onze Vlaamse regio's kunnen gaan krijgen. Meer specifiek zoeken wij binnen Oost-Vlaanderen naar die aaneengesloten gebieden waar wij een wandelnetwerk kunnen gaan selecteren. Meetjesland is reeds in gebruik. In de Vlaamse Ardennen hebben wij een heel interessant wandelnetwerk, maar ook in de Kalkense meersen gaan wij er nu één ontwikkelen. Het gebeurt stapsgewijze en, zoals ik zei, rond concentraties van gebieden waar dit op een voldoende schaal kan ontwikkeld worden. Wij zorgen er ook voor dat wij meegaan met de actualiteit. Soms kunnen wij ons daar heel goed op voorbereiden. Rond de Eerste Wereldoorlog zijn bijvoorbeeld heel wat innovatieve projecten ontwikkeld, waarbij wij ons deel meepikken van de grote promotiecampagne die door Toerisme Vlaanderen in het buitenland gevoerd wordt. Rond de Floraliën staat ook een project op stapel. Dat is hier reeds aangehaald. Zulke projecten hebben we in het verleden ook gedaan en het was telkens bijzonder succesvol. We hebben die projecten

toen ook samen met de sector ontwikkeld, want het is natuurlijk niet interessant om zoiets van bovenaf te doen, zonder een partnerschap op het terrein. We maken dus instrumenten om onze provincie attractiever te maken voor de toerist, maar we helpen ook de sector om zelf aan de slag te gaan. Heel vaak is het een kwestie van samen dingen organiseren, zodat je een verbondenheid krijgt waardoor je deelt in het partnerschap en in het eigenaarschap van die producten. We hebben inspiratiedagen, vormingsmomenten en sectordagen met de sector. Dat zijn momenten waarop de sector bij elkaar komt en waarop men samen over de dingen nadenkt en dingen ontwikkelt. Zo heeft men ook een digitaal sectorplatform ontwikkeld, waardoor wij permanent in contact zijn met de sector. We maken daarvan gebruik rond sterke merken, zoals sierteelt, kunst in de Leiestreek, streekproducten in de Vlaamse Ardennen en dergelijke meer. De bestaande nieuwe producten vormen het hele toeristische gamma van onze provincie en moeten natuurlijk in de kijker gezet worden. Er moet over gecommuniceerd worden, met alle mogelijke middelen. Daarmee kom ik bij de tweede strategische doelstelling en bij de vragen van de collega's Nys en Dhondt. Voor het voeren van een efficiënte en effectieve communicatie en marketing rond toerisme en recreatie subsidieert ons bestuur Toerisme Oost-Vlaanderen met een bedrag van 1.125.000 euro. Daarin zijn onder meer de lonen voorzien van 9 medewerkers, de manager communicatie, het afdelingshoofd marketing, 2,5 medewerkers voor onthaal en distributie, twee lay-outers, een halve redacteur (of een halftime redacteur; dat zal waarschijnlijk een betere aanduiding zijn), een deskundige op het gebied van pers en communicatie en een deskundige op het gebied van de nieuwe media. We zetten ook volop in op die nieuwe media. We hebben op dat vlak reeds wat geluk gehad, doordat mensen die vaak als freaks met die media bezig zijn een tijdlang in onze organisatie langskomen, helpen om nieuwe producten te ontwerpen en dan weer verdergaan. We hebben op dat vlak echt wel geluk gehad door de deskundigen op dat gebied te kunnen aantrekken. En geheel volgens de afspraken in het kader van de interne staatshervorming, mevrouw Dhondt, focust Toerisme Oost-Vlaanderen op binnenlandmarketing. U zult ons dus geen reclame voor Oost-Vlaanderen zien maken in China. Dat zou te moeilijk uit te leggen zijn. We laten het aan Toerisme Vlaanderen over om zich daarmee bezig te houden. Er wordt ook gecommuniceerd in gedrukte vorm, bijvoorbeeld met het magazine StapAf dat halfjaarlijks wordt herzien. Dat blad is bijzonder succesvol en wordt druk gelezen. Heel wat mensen die een gratis abonnement op StapAf hebben, zijn bereid een vrijwillige bijdrage voor deze nummers te geven. Dat verbaasde mij, maar het zijn wel inkomsten. Via de website hebben we diverse nieuwsbrieven, voor de sector en voor de toeristen zelf. We werken onder meer met een financiële bijdrage mee aan het televisieprogramma Vlaanderen Vakantieland. Vlaanderen

DEBATTEN

Vakantieland is niet meer van Toerisme Vlaanderen. Het is een product van de provincies. Waar wij als provincies samenwerken in het item 'Logeren in Vlaanderen Vakantieland', hebben wij dit product overgenomen, omdat de binnenlandmarketing tot onze opdracht behoort. U zult zien dat in het programma Vlaanderen Vakantieland de regio's in Oost-Vlaanderen en ook de verschillende interessante momenten telkens uitvoerig belicht worden.

Nu ga ik even naar de vragen van de collega's Bauwens, Herman en Nys over Ray & Ruby. Een van de manieren om een stad of regio in de kijker te spelen, is natuurlijk city- of regiomarketing. Limburg is daar uitdrukkelijk en heel vaak mee bezig. Men heeft daar ook de middelen voor. Ik verwijs naar de film 'Katarakt', een product dat heel zwaar gefinancierd is door de provincie Limburg en dat ook zijn weerslag gehad heeft op het aantrekken van toeristen op dat grondgebied. Wij hebben een opportuniteit gezien in Ray & Ruby, zoals de stad Gent bijvoorbeeld een opportuniteit zag in Flikken of in De Ridder, series die in Gent gefilmd worden. Daarom ondersteunen wij deze tekenfilmreeks, die zich afspeelt in het kasteel van Ooidonk in Deinze. Van deze tekenfilms zullen in het najaar van 2015 26 afleveringen te zien zijn op Ketnet. Daar is ook een vraag over gesteld. Het wordt een reeks die zich herhaalt en waarbij sprake is van een spreiding over meerdere gelegenheden en niet van één filmmoment. In 2016 volgen nog eens 26 stuks. Het globale budget zal 10 miljoen euro bedragen. Daarvan betaalt de provincie 50.000 euro. Hetzelfde bedrag wordt trouwens ook door de stad Deinze betaald. In de return zal het kasteel zeer prominent in die reeks aanwezig zijn. Het wordt ook vermeld in de eindgeneriek. We weten natuurlijk wel dat die heel vaak niet gelezen wordt, maar voor ons is het belangrijk dat het kasteel in de tekenfilm voorkomt en dat dit mogelijkheden biedt voor Toerisme Oost-Vlaanderen. De reeks biedt ook mogelijkheden om allerlei producten eraan te koppelen. Een Ray-&-Rubyfietsroute zal ongetwijfeld succes hebben en mensen naar onze regio brengen. Ik wijs op het bedrag van 50.000 euro. In de marketing is dat geen groot bedrag. Deze vorm van marketing heeft ook een langdurig effect. Ook de ruimere Leiestreek en de stad Deinze zullen hiervan kunnen genieten. Verder denken wij aan wandeltochten rond Ray & Ruby, die wij zullen in de promotie brengen.

De vraag van collega Scheire over regionale coördinatiecellen is een vraag over de structuur van ons toeristische beleid. Naast de provinciale vzw Toerisme Oost-Vlaanderen zijn er, behalve de kunststad Gent, vijf toeristische regio's: Meetjesland, Waasland, Vlaamse Ardennen, Scheldeland en Leiestreek. In deze regionale vzw's, die wij samen met steden en gemeenten gevormd hebben, is sprake van een financiële bijdrage op basis van het toeristische belang van de betreffende regio. De gemeenten dragen de helft van de promotiemiddelen bij. Toerisme Oost-

Vlaanderen betaalt de andere helft en zet in die regionale vzw's ook twee personeelsleden in. Die twee personeelsleden maken telkens een strategisch meerjarenplan voor de regio. Wij zitten hierbij volop aan het stuur en voeren samen met steden en gemeenten het beleid. De opdracht voor de regionale vzw's ligt in het ontwikkelen van producten, samen met de lokale actoren. Samen zijn zij partners, ook bij Vlaamse en Europese projecten in de regio. Ook daar, in die regio's, halen wij middelen binnen via Europese projecten.

Dan kom ik bij de vragen van collega Boels (via collega Moens) en collega Buysse over de Huysmanhoeve. Het provinciale streekcentrum Huysmanhoeve nieuwe stijl heeft net zijn derde toeristische seizoen achter de rug en mag met 14.000 bezoekers terugkijken op een bijzonder geslaagde zomer. Gezien het feit dat de renovatiewerken nog volop moeten beginnen en de nieuwbouwwerken volop gepland zijn (voor een globaal budget van 4.400.000 euro), kan het alleen maar beter worden. De aantrekking is er, maar de infrastructuur is er eigenlijk niet. Aan de oude koeienstal zal nieuwbouw worden verankerd. Het geheel zal dienst doen als depotruimte voor regionaal erfgoed. Heel wat geselecteerd materiaal van de Eeklose VVV kon al naar de hoeve verhuisd worden en is te bezichtigen, maar ook allerlei educatieve producten en dito koffers zullen in dit erfgoedgebeuren opgenomen worden. De Vlaamse regering voorziet een subsidie van 500.000 euro voor dit project. Ook hier gaan we niet ontwikkelen als geen relevante cofinanciering voorhanden is. Ook het poortgebouw, dat geklasseerd is als monument, zal gerenoveerd worden. Het zal kunnen rekenen op 180.000 euro aan Vlaamse subsidies. De oude schuur zal op termijn ingericht worden als een ruime cafetaria, maar eerst als onderwerp dienen voor een leskeuken in het kader van een Europees project. Dat project krijgt een subsidie van 220.000 euro en is binnengehaald door het plattelandscentrum, dat in opdracht van het provinciebestuur het beheer van de site op zich neemt. De beheersopdracht wordt trouwens duidelijk geformuleerd in een overeenkomst tussen het plattelandscentrum en ons bestuur. Twee passages uit die overeenkomst geven aan dat er voldoende controle en toezicht is op de activiteiten op de hoeve. Binnen de thema's toerisme, landbouw, platteland, educatie en erfgoed wordt jaarlijks een jaarplan opgemaakt dat voorgelegd wordt aan het provinciebestuur. In ruil daarvoor krijgt het plattelandscentrum een subsidiebedrag van 227.000 euro om de werking op de hoeve rond te krijgen. Als aanvulling daarop zoekt en vindt de vzw nog extra middelen via Europese projecten. Verder werkt ze met heel wat vrijwilligers, een mogelijkheid die voor een openbaar bestuur veel minder aanwezig is. Daardoor kunnen de kosten bijzonder sterk gedrukt worden. U weet: vooral op het moment dat een overheid zich inzet voor toerisme en recreatie moet die overheid heel wat loonkosten betalen. De

DEBATTEN

stad Eeklo doet op haar beurt ook een flinke duit in het zakje. Zij investeert 750.000 euro in de renovatie van en de werking op de Huysmanhoeve. We hebben telkens gezocht naar het gemeenschappelijke belang dat het mogelijk maakte om middelen binnen te halen in de cofinanciering. Dat maakt dat naast de uitgaven van 4.400.000 euro toch ook inkomsten staan van 1.650.000 euro. Het is een flinke cofinanciering die we zelden voor provinciale activiteiten kunnen binnenhalen.

Tot slot zijn er nog de vragen van de collega's Lemaitre en Nys. Meneer Lemaitre vraagt waarom vanaf 2016 geen inkomsten meer voorzien worden in het toerisme. Wel, collega, het waren de inkomsten van de stad Eeklo die hier voorzien waren. Die inkomsten werden stapsgewijs voorzien en houden op in 2015. De stad Eeklo heeft dus verspreid over al die jaren die tussenkomst van 750.000 euro gedaan. Het bedrag van 62.500 euro dat u vindt, is de laatste schijf die daaraan beantwoordt. Dat is meteen ook een antwoord voor mevrouw Nys. Het grote verschil tussen inkomsten en uitgaven voor toerisme wordt verklaard, doordat we uitgaven hebben aan de subsidie voor Toerisme Oost-Vlaanderen en aan de kosten voor de Huysmanhoeve en slechts beperkte inkomsten uit de bijdrage voor de hoeve vanuit de stad Eeklo, die in 2015 afloopt. Vanaf 2016 zijn er alleen uitgaven en geen inkomsten meer. Overigens wachten wij niet om mee te gaan in opportune projecten waarvoor we een cofinanciering kunnen krijgen, via Europese middelen, maar ook, collega Vercamer, via plattelandsmiddelen. We maken telkens maximaal gebruik van mogelijkheden om die meerwaarde te creëren.

Ik denk dat ik in mijn antwoord volledig ben geweest. Zo niet, dan sta ik open voor verdere vraagstellingen.

De heer voorzitter

Ik kijk rond. Ja, meneer Taylor.

De heer Taylor

Dank u wel, meneer de voorzitter. Beste collega's, ik moet zeggen dat ik met enige verstomming geslagen ben over het feit dat over de animatiefilm Ray & Ruby meer dan drie vragen gesteld worden. Het lijkt bijna het belangrijkste punt van de vragenlijst voor deze provincieraad. Ik denk ook, meneer de gedeputeerde, dat u nog één ding bijna vergeten bent. Er is inderdaad een uitstraling naar het toerisme, maar ook naar de werkgelegenheid. Gent, en in uitbreiding onze provincie, is echt wel een zeer belangrijke streek geworden voor alles wat met animatiefilms te maken heeft. Er zijn op dit gebied ook al heel wat prijzen binnengehaald.

Uiteraard zal het bedrag van 50.000 euro een druppel op een gloeiende plaat zijn. Ik ben ervan overtuigd dat een animatiefilm een van de duurste dingen is om te maken, maar dat het talent op dat vlak echt in Oost-Vlaanderen zit. Ik vind het dus een ondersteuning voor het toerisme, maar ook op het vlak van de werkgelegenheid als we die mensen daar een ondersteuning voor gaan geven.

De heer voorzitter

Goed, dan gaan we over tot het hoofdstuk Landbouw en Platteland. U weet dat collega De Roo door familiale omstandigheden (het overlijden van zijn vader) is weerhouden. Hij heeft deze vergadering voortijdig moeten verlaten. Ik heb gehoord dat mevrouw Willems zijn tussenkomst zal overnemen. Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Geachte voorzitter, gedachte gedeputeerden, beste collega's, ik wil namens Geert graag de aandacht vestigen op het feit dat de Vlaamse land- en tuinbouw nog steeds over een zeer sterke agrovoedingsketen beschikt. Als je de toelevering aan land- en tuinbouw, handel en voedingsindustrie bij elkaar neemt, kom je op een omzet van 60 miljard euro. Deze sector geeft in Vlaanderen werk aan 150.000 mensen. De sector is zeer exportgericht en draagt daardoor bij aan een positieve handelsbalans voor Vlaanderen. Oost-Vlaanderen springt er op dit vlak bovenuit door de sterke aanwezigheid van de sierteelt. Ik wil hier jullie expliciete aandacht op vestigen. Ik vind dat de Oost-Vlaamse land- en tuinbouw te weinig aandacht krijgt. Men vergeet wel eens dat deze sector mee aan de basis ligt van de Vlaamse welvaart. Bij het overlopen van de documenten heb ik enkele vragen. 1. In de beleidsnota heeft men het in een actieplan over het bijdragen aan een competitief agrocomplex door het creëren van ontwikkelingskansen. Men spreekt in dat actieplan over het aanleveren van landbouwkundige adviezen en aanbevelingen in functie van het behoud van een duurzame land- en tuinbouw. De vraag is deze: kunnen wij door het aansturen van studiewerk en sensibilisatie de landbouw ondersteunen in valleigebieden en gebieden waar verweving gewenst of noodzakelijk is? Over hoeveel gebieden spreken we hier? Wat kan hierin de rol zijn van de dienst Landbouw en Platteland? 2. In het actieplan wordt ook gesproken over het stimuleren van innovatie en onderzoek door het betoelagen van proefcentra en organisaties. De provincie ondersteunt tal van onderzoeks- en proefcentra. In de voorbije jaren werd vanuit de proefcentra succesvol bijstand verleend aan de land- en tuinbouwsector. Denk bijvoorbeeld aan de waarschuwingssystemen, onder andere voor de bestrijding van ziektes,

DEBATTEN

maar ook aan de diverse proefprojecten in de sierteelt. In verhouding tot de vorige jaren is hier sprake van een verhoging van het budget. Waarvoor zullen deze middelen worden ingezet? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u. Mevrouw Van Duyse.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. De Provinciale Landbouwkamer is een belangrijk adviesorgaan voor de land- en tuinbouw en speelt een belangrijke rol in het detecteren van problemen binnen deze sector. Zij is onder andere samengesteld uit vertegenwoordigers van de landbouworganisaties, de Vlaamse en provinciale administratie en de Vlaamse Landmaatschappij. De Provinciale Landbouwkamer werkt onder andere met financiële steun van de provincie. Haar takenpakket is zeer divers. Enerzijds geeft zij adviezen over provinciale en regionale dossiers en beleidsdocumenten die de land- en tuinbouw aanbelangen. Anderzijds informeert zij de landbouwadministratie en voert ze maatregelen van de regering uit om de verschillende takken van de land- en tuinbouw aan te moedigen of te beschermen. Tot slot neemt zij initiatieven die een positieve invloed hebben op het imago van de land- en tuinbouwsector in onze provincie. Tengevolge van de interne staatshervorming neemt de provincie nu de taken van de Provinciale Landbouwkamer over. Wij hopen dat daarbij de goede werking van de landbouwkamer wordt verdergezet. Ook de medewerker van EROV die verantwoordelijk is voor de sierteelt, zal worden overgenomen. Daarbij heb ik de volgende vragen: Op welke wijze zal de overdracht van de taken van de landbouwkamer plaatsvinden? Kunnen deze taken volledig door de administratie worden overgenomen? Zullen voor deze taken voldoende budgetten worden voorzien? Geldt dat ook voor de inschakeling van de medewerker voor de sierteelt? Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Boven.

Mevrouw Van Boven

Dank u wel, voorzitter. De proefcentra krijgen een mooi budget van de provincie: zo'n 900.000 euro per jaar, als ik het juist heb. De mensen daar leveren prima werk. Een van de onderzoekthema's is 'gewasbescherming'.

Mijn vraag is of aan het mooie bedrag dat gegeven wordt ook bepaalde voorwaarden of verwachtingen zijn verbonden. Ik denk dan aan onze bossen en parken in Vlaanderen, die met tal van ziektes te kampen hebben. Een op de vijf bomen in Vlaanderen is ziek. Onderzoek mag zich niet enkel richten op het economische belang. Kan de provincie als voorwaarde voor het opstarten van een project vragen om het uitvoeren van een diepgaand onderzoek naar de ziekten die onze bomen treffen, om zo een beschermmaatregel te genereren? Worden op aanvraag projecten uitgevoerd die ten goede komen aan onze provincie? Zo ja, welke? Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Vis.

De heer De Vis

Dank u, voorzitter. Er worden inderdaad veel gelden voorzien voor innovatie en onderzoek en voor het stimuleren en betoelagen van de verschillende proefcentra. Terecht, zou ik zeggen. Ik heb een concrete vraag. In de beleidsnota staat ook een investering van 250.000 euro. Concreet: hoe wordt die investering ingevuld? Dan heb ik nog een tweede vraag, min of meer in het kielzog van de vorige spreker, mevrouw Van Boven: als de provincie onderzoek stimuleert, kunnen wij dan ook projecten naar voren schuiven in die proefcentra? Mijn bekommernis gaat dan vooral om een onderzoek naar straatbomen. De straatbomen in Oost-Vlaanderen worden in veel gemeenten en steden stiefmoederlijk behandeld en hebben veel te lijden. Er zijn allerlei technische problemen en dergelijke meer. Mijn vraag is: kan zo'n onderzoek opgezet worden? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Demuyt.

Mevrouw Demuyt

Dank u, voorzitter. Ik heb een heel algemene vraag over het landbouwonderzoek dat wordt gedaan. Mijn vraag is heel eenvoudig: in hoeverre is de provincie daarvoor bevoegd? En is er eventueel samenwerking mogelijk met andere provincies of Europa? Dank u.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank je wel, meneer de voorzitter. In de strategische nota zien we dat het punt 'Bijdragen aan een competitief agrocomplex door het creëren van ontwikkelingskansen' drie items bevat. De eerste twee zijn al voorzien in 2014. Nochtans zie ik dat de budgetten ieder jaar hetzelfde blijven. Moet ik daaruit concluderen dat tegenover die eerste twee items geen budget staat of is daar een andere verklaring voor?

De heer voorzitter

Mevrouw Van Duyse.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel. PDPO II – het tweede Programmadocument voor Plattelandsontwikkeling – loopt momenteel ten einde. Tegelijk wordt de laatste hand gelegd aan de invulling van zijn opvolger: PDPO III. De provincie heeft en krijgt een voorname rol bij de verdere invulling van deze programma's. De maatregelen in verband met de kwaliteit en vitaliteit van het platteland kunnen worden genomen in de 135 gemeenten in Vlaanderen met een plattelandskarakter. Per provincie kunnen nu drie LEADER-gebieden worden geïdentificeerd. Deze LEADER-projecten moeten vertrekken vanuit één van de 135 plattelandsgemeenten, maar men kan ook de nabijgelegen gemeenten erbij betrekken. Nu hebben we in de provincie Oost-Vlaanderen momenteel twee LEADER-gebieden: in het Meetjesland Leie & Schelde en de LEADER Vlaamse Ardennen. Ik mag nu natuurlijk hopen op een derde LEADER-gebied in het Waasland, bijvoorbeeld aansluitend aan de gemeenten Sint-Gillis-Waas en Beveren, die bij de genoemde 135 gemeenten horen. Zo kunnen de middelen ook meer efficiënt worden ingezet ten behoeve van ontwikkelingen op het platteland. Mijn vragen zijn: zal de provincie net als in het verleden de nodige aandacht geven aan en de nodige middelen ter beschikking stellen voor de maximale cofinanciering van PDPO III? En zal de provincie overwegen om een derde LEADER-gebied aan te duiden, waarbij dan het Waasland in het vizier kan komen? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Ik heb een kleine vraag in verband met de vzw Boeren op een Kruispunt. Er is een bedrag toegekend aan een vzw die haar werking blijkbaar stuurt over gans Vlaanderen, als ik tenminste de samenstelling van de raad van bestuur als maatstaf mag nemen. Mijn vraag is dan: zijn er behalve de recente vestiging van het secretariaat in Aalter andere voordelen of meerwaarden voor de provincie?

De heer voorzitter

Dank u. Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel. Ik hoop dat mijn volgende tussenkomst op algemeen applaus zal worden onthaald. Ik ga namelijk geen tussenkomst van een kwartier houden en ik ga deze vraag intrekken.

[gelach]

De heer voorzitter

Mevrouw Gillis.

Mevrouw Gillis

Dank u wel, meneer de voorzitter. Collega's, ik vind landbouw heel belangrijk. Ik ga dus een algemene tussenkomst houden, die wel iets langer zal zijn. Het spijt me. Bij het lezen van de doelstellingennota ben ik op pagina 8 al meer dan tienmaal het woord 'duurzaam' tegengekomen. Ik dacht dus, positief: de deputatie heeft het begrepen. Er is bijvoorbeeld sprake van 'duurzame land- en tuinbouw'. Duurzame ontwikkeling is 'een ontwikkeling die aansluit op de behoefte van het heden, zonder het vermogen van toekomstige generaties om in hun eigen behoeften te voorzien in gevaar te brengen'. Aldus de definitie van de VN-commissie uit 1987. Bij duurzame ontwikkeling is dus sprake van een ideaal evenwicht tussen ecologische, economische en sociale belangen. Alle ontwikkelingen op technologisch, economisch, ecologisch, politiek of sociaal vlak die bijdragen aan een gezonde aarde, met welvarende bewoners en goed functionerende ecosystemen, zijn duurzaam. Streven wij deze duurzaamheid inderdaad na? In Oost-Vlaanderen wordt ongeveer 150.000

DEBATTEN

ha gebruikt voor landbouw. Daarbij gaat het om zo'n 66.000 bedrijven. Daartegenover staan slechts 66 biobedrijven. Voor gans Vlaanderen noteren we voor de biolandbouw slechts 4500 ha. Biolandbouw levert een bijdrage aan de bescherming van natuurlijke hulpbronnen, aan biodiversiteit en aan het welzijn van de dieren. Verder helpt het de ontwikkeling van de plattelandsgebieden. Kortom, het is duurzame landbouw. Ons proefcentrum in Kruishoutem ontvangt jaarlijks een werkingssubsidie van ongeveer 510.000 euro en een investeringssubsidie van 100.000 euro. Dat zijn behoorlijke bedragen, zou ik zeggen. Maar hoeveel bedrijven die overschakelen op biolandbouw zijn met dat geld gerealiseerd? Wat is het effect van het proefcentrum op de uiteindelijke doelstelling: het ondersteunen van landbouwbedrijven en het verlenen van advies? Geldt dit ook voor biobedrijven? Het proefcentrum concentreerde in 2012 zijn onderzoek op de bioteelt van paprika en kruiden en dit jaar op de bioteelt van tomaten. Zijn er cijfers over de productiviteit en de economische rendabiliteit van deze teelten? Werkt men samen met bestaande biobedrijven? Hoeveel van de subsidies wordt werkelijk besteed aan biolandbouw? Voor de Week van de Biolandbouw wordt een toelage van ongeveer 1250 euro voorzien. Hoe gaan wij hiermee boeren overhalen om duurzaam te telen of consumenten om meer biovoeding te kopen? Collega's, wij gaan voor een grootschalige glastuinbouw. Maar die glastuinbouw is wel de grootste verbruiker van energie en water. Is dit duurzame landbouw? Moet die glastuinbouw er zijn enkel omdat wij bijvoorbeeld in hartje winter onze tomaten wensen te eten? Natuurlijk, ik ken het antwoord van de deputatie al: als de consument in de winter tomaten vraagt, zal de producent tomaten leveren. Onze reactie is: als de klant geen tomaten in de rekken ziet liggen, of als we hem de werkelijke prijs laten betalen waarbij transport en verwarming zijn inbegrepen, zal de vraag vanzelf verminderen (het zogenaamde cradle-to-cradle-principe). Er is een tekort aan landbouwgrond. In Wachtebeke bijvoorbeeld wordt grond verkocht om landbouwers die in nood komen door natuurcompensaties, te helpen. In mijn streek, het Waasland, wordt landbouwgrond verhuurd aan Nederlandse landbouwers die er al twintig jaar vlas op telen, de laatste jaren tulpen, hyacinten, narcissen en dit jaar zelfs knolselderij en ajuin. Nederlandse boeren dus. Het is heel duidelijk waarom ik hier de aandacht op wil vestigen. Hoeveel landbouwgrond wordt in Oost-Vlaanderen gebruikt voor het recreatief houden van paarden? 1 ha voor 4 paarden. Als je weet dat er in Vlaanderen 150.000 paarden zijn – dat is informatie die ik gehaald heb uit de Gids Paardenhouderij, met het voorwoord van minister Peeters – is de berekening snel gemaakt. Mag ik hieruit besluiten, beste collega's, dat de nood aan landbouwgrond niet zo hoog is en dat we de gronden in Wachtebeke misschien beter hadden kunnen omvormen tot bosgebied? Er zijn initiatieven die de landbouw aanzetten tot een meer ecologisch telen

en tot meer aandacht voor de natuur. Ik denk aan de actie met betrekking tot het verlies van biodiversiteit, die nog steeds niet kan afgeremd worden. Of we zetten hier meer budget tegenover of we blijven een verlies aan biodiversiteit vaststellen. Worden er concrete plannen gemaakt? Is er resultaat geboekt met het project Agrarische Architectuur? Hoeveel bedrijven zijn op dat project ingegaan? Is er voldoende budget voorzien om dat effectief in kaart te brengen? Er is een project rond natuurlijk landbouwbeheer, waarbij de aanleg gestimuleerd wordt van blijvende en bloeiende graanranden, foerageervelden en ecologisch oeverbeheer. Er worden zelfs demonstratievelden gecreëerd. Ik zie ze niet in Oost-Vlaanderen. Ga je over de grens met Nederland, dan kom je ze overal tegen: de bloeiende graanranden. Zijn onze landbouwers niet vatbaar voor initiatieven? Of kunnen we hen met de beschikbare middelen niet overhalen om de natuur en de landbouw een kans te geven en de biodiversiteit te beschermen? Het project Verbijsterende Bijen is goed, positief, maar onvoldoende. Ik denk dat we met een foldertje en bloemenzaad heel weinig veranderen. Enkele bloemranden of bermen die niet met elkaar in verbinding staan, helpen niets. Ze zijn enkel visueel mooi. Beste collega's, wat wij in onze provincie nodig hebben, is durf. We moeten het lef hebben om te kiezen voor het uitbouwen van een duurzaam landbouwbeleid, zoals daar in de doelstellingennota over gesproken wordt. Daarbij moeten we respect en aandacht hebben voor onze landbouwers, maar we moeten ook kiezen voor de gezondheid van de inwoners van onze provincie. Dan pas kunnen we het begrip 'duurzaam landbouwbeleid' gebruiken in onze beheers- en beleidscyclus. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Gillis. Dat was een mooie tussenkomst.

Mevrouw Gillis

Dank u.

De heer voorzitter

We luisteren nu naar de gedeputeerde die bevoegd is voor landbouw. Ik maak even een opmerking over de stand van zaken van het debat. We gaan nu dus luisteren naar de gedeputeerde. Daarna gaan we een boterhammeke eten. Vervolgens gaan we door met Ruimtelijke Ordening. Ik stel voor dat we vandaag zo ver mogelijk gaan, om ervoor te zorgen dat we enig krediet hebben, zodat we de volgende dagen wat ruimer in onze

DEBATTEN

tijd zitten. Ik denk dat dat een goede gang van zaken is. Meneer de gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u, meneer de voorzitter. Ik stel voor dat ik begin met de vragen van mevrouw Van Duyse over plattelandsbeleid. Dan is dat stukje weg. Mevrouw Van Duyse heeft heel concrete vragen waar zij, gelet op haar beroepservaring, waarschijnlijk soms beter het antwoord op weet dan ikzelf. Maar wat de plattelandsontwikkeling betreft: in mijn inleidende toespraak heb ik gezegd dat het een beleidslijn is van de deputatie om zo veel mogelijk in te spelen op Europese en Vlaamse programma's en geen frank Oost-Vlaams geld te laten verloren gaan. Ik heb u er ook op gewezen dat we dat niet zomaar doen, maar dat één frank Oost-Vlaams geld door het intekenen op die programma's een multiplicatoreffect krijgt van vier à vijf. Tot die programma's behoort het plattelandsbeleid met zijn twee uitzichten: het PDPO (het Programmadocument voor Plattelandsontwikkeling; binnenkort PDPO III) en LEADER. Wat dat betreft, is er dus een engagement van de deputatie. Het is trouwens iets wat we met de Vlaamse overheid hebben afgesproken: in het kader van de interne staatshervorming voor het zogenoemde plattelandsbeleid As 3 en As 4 (in concreto PDPO III en LEADER) zijn wij de trekkers. Daarbij staan we trouwens in nauw overleg met de gemeenten. Hoe we het PDPO III gaan evalueren? Daar ken ik de geheimen nog niet volledig van. Het huidige programma loopt af op 31 december 2013, maar kent nog een uitloopprogramma tot 31 december 2015. Met andere woorden: we kunnen geen nieuwe projecten meer goedkeuren en ook geen nieuwe oproep meer doen, maar de projecten die ingediend zijn, kunnen afgewerkt worden tot eind 2015. We hebben trouwens in de voorbije programmeringsperiode 106 projecten behandeld voor As 3, 78 in LEADER voor de Vlaamse Ardennen en 74 in het Meetjesland. Het gaat hier om een totaalpakket aan middelen van ongeveer 26 à 27 miljoen euro. Daarvan is 15,6 miljoen euro ingezet door de provincie, Vlaanderen en Europa. Elke initiatiefnemer moet minstens 35% zelf bijdragen. In veel gevallen is die eigen bijdrage 40 à 45%. Ge krijgt niets voor niets. Er wordt ook geappelleerd aan uw eigen verantwoordelijkheid. Wat LEADER betreft: zoals de plannen stilaan vorm krijgen, zullen per provincie maximum drie LEADER-gebieden ingericht kunnen worden. De keus is hier nog niet gemaakt. U weet echter evengoed als ik, mevrouw Van Duyse, dat wij in de voorbije periodes telkens wat gearzeld hebben of we het Waasland er zouden bij nemen of niet. Maar als we alle criteria in kaart brachten, voldeden de LEADER-gebieden Meetjesland en Vlaamse Ardennen veel duidelijker aan de criteria dan het Waasland. Er is nu echter een kans, op voorwaarde dat we een oplossing

krijgen voor de discussie over de maximum inwonersaantallen. Wat dat betreft, verwachten we binnenkort een antwoord van minister Peeters. We hebben hier namelijk een onderhoud over gehad met de Vlaamse gedeputeerde die bevoegd is voor plattelandsontwikkeling en zijn kabinet. Conclusie: we gaan ons best doen om er drie van te maken. Het ligt wat in de lijn van de verwachtingen dat we daarin zullen slagen, maar een voorwaarde is wel dat de werking in de twee andere LEADER-gebieden er niet al te erg door belast wordt. Want als de bevolkingsaantallen in die andere gebieden erg moeten krimpen, krijgen we in Oost-Vlaanderen in totaal drie mini-LEADER-gebiedjes en het is de vraag of dat wel wijs is. Het ziet er dus niet slecht uit voor het Waasland, maar ik heb op dit punt alleen een inspanningsverbintenis en geen resultaatverbintenis.

Als ik nu overga naar landbouw, ga ik met plezier in op de tussenkomsten vanuit de N-VA over dit onderwerp, hoewel we gisteren voor ons beleid op dit gebied een 0 op 10 gekregen hebben. Het zou een waardeloos beleid zijn, waarmee we ons best eens zouden moeten bezighouden. In werkelijkheid *houden* we ons daar juist mee bezig, via een aantal specifieke invalshoeken en specifieke niches. In het overleg met de Vlaamse overheid over de interne staatshervorming is duidelijk afgesproken dat we de Provinciale Landbouwkamer moeten hervormen tot een adviesraad en dat we de dingen die daar tot nu toe gebeurden, moeten overnemen in onze eigen werking. Dat in de eerste plaats. In de tweede plaats is duidelijk met Vlaanderen afgesproken dat we in ons landbouwbeleid een grote klemtoon gaan leggen op de praktijkcentra en dat die praktijkcentra tot de verantwoordelijkheid van de provincie zullen behoren. Er is ook gevraagd of we op dit gebied samenwerken met andere provincies. Het antwoord is 'ja'. We hebben de voorbij tien jaar regelmatig overleg gehad tussen de praktijkcentra, die in elke provincie aangestuurd worden door het provinciebestuur. Daarmee willen we vermijden dat in het onderzoek een overlap zit. Het is trouwens een vereiste vanuit Vlaanderen dat we de keuzes helder maken. Aan de andere kant zijn er nogal wat verschillen tussen de provincies. De provincie West-Vlaanderen bijvoorbeeld heeft recent ervoor gekozen om alle vzw's die met proefwerking bezig waren, te groeperen in een extern verzelfstandigd provinciaal agentschap. Oost-Vlaanderen en andere provincies hebben dat niet gedaan. Wij zijn van oordeel dat de meerderheid van de raad van bestuur en de meerderheid van de financiering het best onder de verantwoordelijkheid van de sector blijven en dat wij subsidiërende overheid zijn. Waar het kan, sturen we mee. Ik geef daar straks nog een paar voorbeelden van. Dat is wat ik als algemene inleiding naar voren wilde brengen. De concretisering daarvan krijgt u in de beleidsnota. Die telt zeventien bladzijden. Ik maak van de gelegenheid gebruik om nog even uit te leggen hoe het nu zit met die prioritaire en die niet-prioritaire

DEBATTEN

beleidsdoelstellingen. Zowel de prioritaire als de niet-prioritaire beleidsdoelstellingen komen hier aan bod voor de sector Landbouw. Onder elke doelstelling zit een actieplan en onder die actieplannen zitten telkens diverse acties. Ik kom daar straks nog even op terug.

Collega De Roo stelt bij monde van mevrouw Willems een paar detailvragen waar ik niet direct het precieze antwoord op heb. Hij vraagt bijvoorbeeld wat we precies doen in de valleigebieden en de verwevingsgebieden. Ik kan alleen zeggen dat wij ook adviezen aanleveren aan de landbouw, dat we bijvoorbeeld betrokken zijn bij acties in de valleigebieden en de verwervingsgebieden en dat daarin het standpunt van Landbouw meegedeeld wordt. Hoe doen we dat tegenwoordig? Wij zeggen vanuit Landbouw niet meer: dit kan niet, of: dit willen we niet. Die tijd is voorbij. We zijn vandaag met veel te weinig boeren, om nog zo'n grote maatschappelijke impact te hebben. Wat we wel vragen is: hebt ge goed nagedacht over de gevolgen? Weet ge hoeveel het gaat kosten als ge die actie doet? Weet ge hoeveel hectaren landbouw er verdwijnen? Houd de ruimtebalans goed bij! Weet ge wat het omzetten van de bestemming kost? Dat zijn dingen waar wij rekening mee houden. Soms dringen we vanuit Landbouw ergens op aan. Wat dat betreft, is er in dit huis een heel goede samenwerking tussen de dienst Landbouw en onze dienst Planologie. Die goede samenwerking is er trouwens ook tussen de collega's die deze onderwerpen in hun portefeuille hebben, zoals men dat noemt. We vragen regelmatig om landbouweffectenrapporten. Tot nu toe moesten we die rapporten telkens uitbesteden aan de Vlaamse Landmaatschappij, omdat die het monopolie op de gegevens had. Wat dat betreft, hebben we nu een doorbraak kunnen forceren. We hebben toestemming gekregen om voor onderzoek ook over die gegevens te kunnen beschikken. Een aantal kleinere landbouweffecten zullen we dus in de toekomst ook zelf kunnen maken. Maar ik kan collega De Roo dus geruststellen: ook in de valleigebieden en de verwevingsgebieden proberen we ons werk te doen. De heer De Roo start met te zeggen dat de agrarische sector natuurlijk meer is dan de 6700 boeren waar mevrouw Gillis daarnet over gesproken heeft. Het cijfer van het totale agrobusinesscomplex in Oost-Vlaanderen was niet genoemd, maar het gaat om 45.000 werknemers. In gans Vlaanderen zijn het er 150.000. Verhoudingswijs is het aantal in Oost-Vlaanderen iets groter, omdat hier historisch gezien bijvoorbeeld nogal wat vleesverwerking is. In andere provincies vind je dat minder. De heer De Roo heeft het ook gehad over het onderzoek dat we doen. We hebben op dit moment een aantal subsidieregelingen voor proefprojecten in de sector Land- en Tuinbouw en voor voorbeeldprojecten met betrekking tot duurzame ontwikkeling. Diverse initiatiefnemers schrijven daarop in. ILVO schrijft er soms op in, de universiteit soms ook en proefcentra zelf doen het eveneens. Ook buitenstaanders schrijven erop in. We proberen daarmee

de ontwikkeling van onderaf te stimuleren en koppelen daar een financiële 'incentive' aan. Wij zijn ook lid van het Vlaamse Coördinatiecentrum Mestverwerking, omdat we op die manier perfect op de hoogte blijven van de technische evolutie op het gebied van mestverwerking. Die evolutie is in de voorbije tien jaar enorm groot geweest. We blijven daar dus van op de hoogte. Verder ondersteunen we het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek via de azaleacollecties. De klemtoon ligt echter op de betoelaging van de proefcentra. Er zijn een paar deelcijfers genoemd, maar als ik het samenneem, gaat het over meer dan 1.450.000 euro voor de werking van het Proefcentrum voor de Sierteelt, het Proefcentrum voor de Groenteteelt en het Proefcentrum voor de Aardappelteelt. De investeringstoelage is 150.000 euro voor het Proefcentrum voor de Sierteelt en 100.000 euro voor het Proefcentrum voor de Groenteteelt. Waar dient dat voor? Het is een permanent investeringskrediet waar de proefcentra over beschikken en die ze kunnen aanwenden om innovaties met betrekking tot klimaatbeheersing die zich aandienen, te implementeren. Dat is concreet gebeurd in het Proefcentrum voor de Groenteteelt. Het zal nu ook gebeuren bij de vernieuwing van de serres in het Proefcentrum voor de Sierteelt. Volgens mij is vroeger al eens op de commissie gezegd dat het goed zou zijn om een keer een bezoek aan een proefcentrum te organiseren, bijvoorbeeld aan het PCS of het PCG. Dan kunt u met eigen ogen zien wat concreet met die middelen gedaan wordt. De inhoud van het onderzoek bepalen wij niet zelf. Die wordt bepaald aan de hand van de projecten waarop men inschrijft, zowel bij het IWT als bij het ADLO van het Vlaamse Ministerie voor Landbouw. Deze projecten krijgen allemaal een serieuze wetenschappelijke screening. Het is anders dan vroeger. Vroeger beschikten we bij het toenmalige federale Ministerie van Landbouw automatisch over een bepaald volume aan kredieten. Nu moeten we een competitie aangaan met andere onderzoeksinstellingen, bijvoorbeeld met het IWT. Dat heeft de dingen natuurlijk wat scherper gesteld. We moeten wat meer inspanningen doen. Er zijn geen automatisen meer. Verder vindt de inhoudelijke invulling van het onderzoek plaats via een bevraging van de telers, die gegroepeerd zijn in technische comités. Een aantal jaren geleden was mijn voorganger bijvoorbeeld voorzitter van die technische comités. Ik heb van meet af aan gezegd dat dat mijn winkel niet is. Ik ken daar niets van. Ja, ik ken er ondertussen wel iets van, maar niet voldoende om het onderzoek te sturen. Het is dus goed dat het echt op verzoek van de sector gebeurt. Dat is ook een beetje de sterkte van de proefcentra. Op die manier kunnen ze ook heel snel inspelen op concrete problemen die zich op het terrein voordoen. Dat gaat niet zo gemakkelijk bij onderzoek dat bijvoorbeeld aan de universiteit gebeurt. Dat is trouwens ook een fundamenteel onderzoek. De betrokkenheid van de provincie bestaat alleen uit het feit dat statutair

DEBATTEN

voorzien is dat de gedeputeerde voor Landbouw het voorzitterschap moet aangeboden worden. Hij mag dat weigeren. Tot nu toe heb ik dat niet gedaan. Een tweede vertegenwoordiger van de deputatie is lid van de raad van bestuur of de algemene vergadering. Aan de proefcentra wordt jaarlijks verantwoording gevraagd van het gebruik van de subsidies. We krijgen ook de balansen en de resultatenrekeningen, het verslag van het beheer en een overzicht van het onderzoek dat daar gebeurt. Overigens bundelen ze dat allemaal ook voor de buitenwereld. Een belangrijk kenmerk van de proefcentra is dat het open kenniscentra zijn. In tegenstelling tot de evolutie in Nederland, waar dat niet meer het geval is, zijn onze proefcentra in de land- en tuinbouw en ook die in Wallonië nog altijd open kenniscentra. Waarom? Omdat het onderzoek voor het grootste deel gesubsidieerd wordt. Zolang er overheidssubsidies zijn, moet de kennis voor iedereen open en toegankelijk zijn. Een tweede bijzonder kenmerk is dat er ook altijd voorlichting aan gekoppeld is. Het is de bedoeling dat we niet alleen de sterke bedrijven gaan helpen, begeleiden en voorlichting geven, maar dat we ook de kleinere bedrijven in die kennis laten delen. Innovaties omvatten het onderzoek naar nieuwe teelten. Mevrouw Gillis noemde daarnet bijvoorbeeld de kruidenteelt. Dat is een nieuw onderzoeksthema dat opgenomen is in het Proefcentrum voor de Groenteteelt, omdat consumenten er belangstelling voor tonen en erom vragen en telers dus ook. We spelen dus op die belangstelling in. De proefcentra werken dus ook zeer nauw samen met de sector zelf. Die sector steunt hun onderzoek, zowel voor hun courante programma's als ook voor de programma's die ze indienen, bijvoorbeeld bij het IWT. Het gaat telkens om thema's die tot stand komen in samenwerking met de sector. Mevrouw Van Boven had trouwens min of meer dezelfde vragen over dit onderwerp. Ook Rik De Vis had er een aantal. Maar ja, Rik, gij kent de sector beroepshalve, vanwege uw goede contacten met de sierteeltsector vanuit uw andere professionele activiteiten en vanwege de manier waarop ge tot nu toe bij de realisatie en het concept van de Floraliën betrokken waart. Mevrouw Van Boven had ook een concrete vraag over bedreigende ziekten bij bomen. Dat is een thema dat vandaag inderdaad aan bod komt, zowel in het onderzoeksprogramma als in de dienstverlening. We hebben recent onderzoek gedaan naar lorksterfte, naar buxusschimmel, naar de taxuskever, de eikenprocessierups, het wilgenhaantje en dergelijke meer. Dat zijn namelijk de problemen waarmee de sector effectief geconfronteerd wordt. De dienstverlening is heel concreet samengevat in een waarschuwingssysteem. In de drie proefcentra bestaat een waarschuwingssysteem waarop je je kunt abonneren. Je kunt dan per mail spuitadviezen krijgen, behandeladviezen en noem maar op. Dat is nuttig in economische zin en ook in ecologische zin. Elke spuit die we kunnen vermijden, betekent ecologische winst en ook economische winst, omdat

ge er kosten mee bespaart. De waarschuwingen worden trouwens niet alleen wekelijks gepubliceerd, maar soms zelfs dagelijks.

Het PDPO heb ik gehad. De vragen van mevrouw Van Boven heb ik tussendoor ook al beantwoord. Die van Rik De Vis ook. Het bedrag van 250.000 euro is de optelsom van de genoemde toelagen van 150.000 euro en 100.000 euro. U merkt ook op dat het iets is wat jaarlijks naar voren komt. Dat is ook zo. We hebben een informele afspraak met de proefcentra dat we aan het begin van de legislatuur – nu dus – de cijfers die in het Budget 2014 staan voor zes jaar vastzetten. Daarvoor zijn we natuurlijk telkens afhankelijk van de goedkeuring door de provincieraad, maar er is een moreel engagement van de deputatie om die cijfers voor zes jaar vast te houden. Dan kun je daar ook een investeringsprogramma op enten. Dat is ook een beetje de afspraak die we de voorbije jaren met Vlaanderen hebben gehad, maar daarbij gaat het om een periode van vijf jaar, die nu afloopt naar 2014.

Over 'groen' moet ik ook nog even wat zeggen. Er werd gevraagd wat we doen voor de openbare sector, voor laanbomen en dergelijke. Wel, we hebben een goed werkende afdeling Boomkwekerij in het PCS. Zeer recent (vorig jaar) hebben we echter ook een nieuwe afdeling gekregen: Openbaar Groen. Die afdeling is gegroeid uit een aantal kleinere projectsubsidies vanuit de provincie Oost-Vlaanderen rond openbaar groen. Bij die projecten gaat het om nieuwe producten die gemakkelijk te onderhouden zijn. Waarom is onderhoudsgemak in de openbare sector belangrijk? Omdat we geen sproeistoffen meer mogen gebruiken. We moeten alles manueel wieden en onkruid zo veel mogelijk weren. In dat kader zijn onder meer in de gemeente Destelbergen in het openbaar domein een paar percelen aangelegd. De nieuwe afdeling Openbaar Groen is nu ook erkend door Vlaanderen. Er is namelijk echt behoefte en nood aan deze afdeling, zowel bij de boomtelers en plantenkwekers (die de juiste producten moeten kweken voor de openbare sector) als bij de openbare sector zelf (die moet weten welk onderhoudsvriendelijk aanbod we hebben).

Mevrouw Demuyt heeft het heel specifiek over de landbouwkundige adviezen en aanbevelingen. Dat zat ook een beetje verwerkt in de tussenkomst van collega De Roo. Uiteraard wordt samengewerkt met andere provincies en ook met Europa. Dat heb ik intussen al gezegd, maar het kwam ook in haar vraag aan de orde. Wij geven regelmatig landbouwkundige adviezen in vergunningsprocedures. Dat is onze eerste adviesverlening, intern. Bij bouwdoSSIERS waar landbouwkundige aspecten aan verbonden zijn, neemt onze dienst Ruimtelijke Ordening contact op met de dienst Landbouw voor een landbouwtoets. In de provinciale milieuvergunningencommissie is een waarnemer van de dienst opgenomen, een adviserend lid zonder stemrecht dus. Er zijn namelijk

DEBATTEN

nogal wat belangrijke milieudossiers die ook passeren in de provinciale milieuvergunningscommissie. Bij stedenbouwkundige aanvragen wordt bijvoorbeeld op het niveau van het bedrijf onderzocht of de aanvraag die men doet, wel effectief een agrarische bestemming zal hebben. Als het om een exploitatiewoning gaat, onderzoekt men of het wel effectief om een leefbaar bedrijf gaat en niet om een fictieve afsplitsing of iets dergelijks. Wij proberen ook de impact van provinciale uitvoeringsplannen op de landbouw te onderzoeken. Ik verwijs daarbij naar de LER's, de landbouweffectenrapporten. Wat dat betreft, hebben we recent toestemming gekregen van de Vlaamse toezichtscommissie voor het elektronische gegevensverkeer om zelf een aantal data te beheren en te kunnen consulteren. Soms laten we zelf studies uitvoeren of onderbouwen voor ons eigen beleid. Wat dat betreft, verwijs ik naar de studie die verricht is in de glastuinbouw en naar de Oost-Vlaamse behoeftestudie rond glastuinbouwclusters in het algemeen. Die behoeftestudie is een studie van 2010, waarop ons beleid geënt is. Meten is weten. Gissen is missen. Vandaar dat we de behoefte proberen te onderbouwen.

Meneer Lemaitre, Jeroen, nu komen de doelstellingen aan bod. U schrijft: zijn de eerste twee doelstellingen inzake het bijdragen aan de competitieve agrocomplexen enkel voorzien in 2014? Nee. Wat hier staat, zijn de actieplannen. Die actieplannen zult ge elk jaar zien terugkomen. Onder die actieplannen ziet ge de acties. Wat niet vet gedrukt is, zijn dus telkens de acties. Die kunnen elk jaar wijzigen. De prioritaire beleidsdoelstellingen wijzigen echter niet, tenzij we dat apart aan deze raad rapporteren. Dat is een van de redenen waarom we het aantal op tien gehouden hebben. Voor de vernieuwbouw van serres, het stimuleren en ondersteunen van visievorming, de realisatie van glastuinbouwclusters en het aanleveren van landbouwkundige adviezen en aanbevelingen hebben we dus alleen personeelskosten voorzien en geen bijkomend budget. Voor het eerste actieplan zijn wel middelen voorzien, maar die gaan via de POM, omdat de glastuinbouwcluster die we in het Waasland realiseren, via de POM loopt. We zullen de acties dus elk jaar kunnen bijstellen en bijsturen.

Marvrouw Van Duyse, over het competitieve agrocomplex heb ik al het een en ander verteld. U vraagt ondertussen wel een beetje naar de bekende waarheid. Neem mij niet kwalijk dat ik dat zeg. Mijn collega Dauwe heeft zojuist namelijk uitvoerig uitgelegd hoe de overdracht van het personeelslid van EROV in de praktijk zal plaatsvinden. Intussen is het nodige al gedaan. Het is ook al voorgelegd aan de vakbonden. Ik heb de indruk dat de vakbonden er geen bezwaren tegen hadden. Integendeel, collega. Wat de taken van de Provinciale Landbouwkamer betreft: daarmee voeren we correct uit wat we in Doorbraak 69 over de interne staatsvorming overeengekomen zijn. Ik moet u wel zeggen: het gaat met die hervorming van de landbouwkamer trager dan ik dacht. Eigenlijk moet er ook een

hervorming komen in de fundamentele regelgeving voor de landbouwkamers. Die regelgeving is tot op dit moment nog federaal. Er is nog een KB uit de jaren 70 dat de juridische onderbouwing vormt voor de werking van de landbouwkamers. Ik heb de indruk dat mevrouw Laruelle er nu haast mee heeft om dat te veranderen, quitte wat haar eventuele opvolger of opvolgster daarmee zal doen. We hebben ons echter al voorbereid. Een groot deel van de middelen die vroeger naar de Provinciale Landbouwkamer gingen, is namelijk inmiddels teruggenomen door de provincie. Het gaat over meer dan 200.000 euro. We zullen die middelen nu rechtstreeks vanuit onze eigen dienst aansturen. Er blijven nog een paar dingen bij de landbouwkamer zitten, maar die kunnen we onmiddellijk overhevelen, als dat nodig is. Het administratieve personeelslid zal vanaf 1 januari ingeschaald worden als provinciepersoneelslid, onder voorbehoud van goedkeuring door de provincieraad van december. Hetzelfde geldt voor het personeelslid op EROV. Ik heb alleen gevraagd of men de functieomschrijving van dat personeelslid iets ruimer wilde maken. Het moet iemand zijn die zich niet alleen bezighoudt met de sierteelt, maar ook met de dataverzameling en de dataverwerking. Die bezigheden worden namelijk op de dienst Landbouw belangrijker dan ooit, gelet op wat ik daarnet gezegd heb over het feit dat we zelf moeten kunnen instaan voor landbouweffectenrapporten. Volgens mij is dat het voornaamste over dit onderwerp.

Meneer Bauwens van het Vlaams Belang had het over Boeren op een Kruispunt. U hebt het goed gezien. Ik heb de indruk dat u het jaarverslag gelezen hebt. Dat jaarverslag is trouwens beschikbaar op het internet. De zetel van Boeren op een Kruispunt is gevestigd in Aalter, omdat het personeelslid dat instaat voor de coördinatie daar woont. Deze organisatie werkt in gans Vlaanderen. Wij betoelagen de organisatie met 12.500 euro. Andere provincies geven 10.000 euro. Vlaams-Brabant geeft nog iets minder, maar daar zijn bijna geen boeren meer. Hoe komt het dat wij iets meer doen? Wel, de oorsprong van Boeren op een Kruispunt ligt eigenlijk in Oost-Vlaanderen. Een van de eerste onderzoeken naar armoede en moeilijkheden bij boeren op het platteland is een uitvloeisel geweest van een 5B-project in het Meetjesland (eind jaren 80). Vanuit dat project heeft men die problematiek ook zichtbaar gemaakt. Je moet de dingen eerst zichtbaar maken voor je er iets aan kunt doen. In de periode 2007-2011 zijn 1063 concrete individuele dossiers en begeleidingen uitgevoerd. 25% daarvan zat in Oost-Vlaanderen. Wij hebben 27% van het totale aantal boeren. De zetel is inderdaad gevestigd in Aalter, maar er is een afspraak tussen de vijf provincies dat we alle vijf iets voor Boeren op een Kruispunt inzetten. De organisatie krijgt namelijk geen overheidssubsidies. Ze krijgt nog wel het een en ander van de Cera Foundation en dergelijke instanties. U hebt de precieze cijfers ongetwijfeld kunnen nalezen in het jaarverslag.

DEBATTEN

Wij denken dat het hier om een nuttig en belangrijk initiatief gaat. Het zou evengoed in de sector Welzijn kunnen thuishoren. Dat is een kwestie van afspraken. Gelet op de historiek en op het feit dat het een uitloper is van een van de eerste plattelandsprojecten in het kader van 5B, ressorteert het tot nu toe nog steeds onder het budget Landbouw.

Mevrouw Nys heeft haar tussenkomst rond de volkstuinen teruggetrokken. U weet dat ik voorzitter ben van het Oost-Vlaamse Verbond van Volkstuinen. Ik mag dat dossier trouwens sinds dit jaar niet meer behandelen in de deputatie. Het wordt behandeld door collega Dauwe. Ik wil het u toch maar zeggen. Voor de rest is het jaarverslag natuurlijk beschikbaar. Maar u hebt uw vraag ingetrokken. Bedankt, want daarmee gaan we net rond 18.00 kunnen stoppen wat dit onderdeel betreft, om ons aan de boterhammen te begeven. Dat zijn ook landbouwproducten. Aan de basis van spijs en drank staan boeren en boerinnen, hier en elders in de wereld.

Ik kom bij mevrouw Gillis. Mevrouw Gillis, ik stel vast dat ge hier een paar jaar niet geweest zijt. Ge weet wat men dan achter uw rug zegt: als er dan toch iemand van Groen moest komen, kon het evengoed ... Maar ge zijt hier een paar jaar weggeweest. Deze discussies hebben we namelijk in de voorbije jaren al een beetje gevoerd. Uw sterke betrokkenheid bij de biosector blijft u natuurlijk sieren, maar het is niet zo dat wij die sector niet zien. Integendeel. Wij maken beleidsmatig echter geen ideologische keuzes, vanuit de provincie Oost-Vlaanderen niet en ook niet vanuit de proefcentra. Want wie moet dan bioboer zijn en wie moet een gangbare landbouwer zijn? Dat is een zaak van de boeren en tuinders zelf. Ze hebben echter allebei recht op ondersteuning vanuit de samenleving. Verhoudingsgewijs doen we in feite meer voor de biosector, die veel kleiner is, dan voor de gangbare teelt. Dat is een realiteit. In de Vlaamse beleidslijn is het in feite net zo. Dat moet men ook eens durven zeggen. Wij subsidiëren als provincie niet een week van het vlees, van het brood, van de tarwe of van de haver. We subsidiëren wel de bioweek. Daarbij gaat het vooral om het voeren van promotie. Is het veel wat we daarvoor geven? Is het weinig? Het is niet veel. Volgens mij is het niet meer dan 1250 euro. Er zijn jaren geweest dat het wel meer was. De bioweek wordt echter goed ondersteund door de vlam van die acties en ook door de Vlaamse overheid, met eigen kredieten. Wij doen daar nog iets bij om onze appreciatie uit te drukken. Men zegt dat men dat ook apprecieert. Het is niet meer en niet minder. We hebben geen hogere pretentie met die bijdrage. Er zitten ook biotelers in onze raden van bestuur. Daar zijn geen biotelers van het PCS bij. Biologisch bloemen telen is namelijk technisch bijna onmogelijk. We werken wel samen met het Vlaamse Milieuplatform Sierteelt. Dat platform formuleert duidelijke lastenboeken. Het geeft aan waar minder mag gespoten worden en waar men natuurlijke

bestrijdingsmiddelen inzet, allemaal aan de hand van die concrete lastenboeken. We weten trouwens dat inzonderheid Duitse klanten, maar ook andere, inlandse en andere buitenlandse klanten daar veel belang aan hechten. Ze zeggen ook dat ze het label Vlaams Milieuplatform Sierteelt erkennen. Wij maken de consumenten echter geen blaaskes wijs. Het label Vlaams Milieuplatform Sierteelt is geen biolabel. Het geeft wel aan dat er sprake is van een controleerbaar lastenboek, waarbij we zo veel mogelijk van die dingen uitsluiten, zo veel mogelijk natuurlijke bestrijdingsmiddelen inzetten in onze serres, zo weinig mogelijk spuiten en zo veel mogelijk water recupereren. Ook dat laatste maakt deel uit van het lastenboek. Dat wat de sierteelt betreft. De biotelers zijn vertegenwoordigd in het Proefcentrum voor de Aardappelteelt, maar inzonderheid in het Proefcentrum voor de Groenteteelt. En ik zeg nog altijd met enige fierheid: de eerste concrete onderzoeken naar bioteelt zijn uitgevoerd in het Proefcentrum voor de Groenteteelt in Kruishoutem, nog voor de oprichting van een aparte vzw rond bio-onderzoek. We blijven dus zeggen: wij maken de keuze niet. Dat doen de boeren en de tuinders. En eigenlijk zijn het de consumenten die de keuze maken. Een van de problemen voor de Vlaamse bioteelt – en bij uitbreiding ook voor die van België – is dat we te weinig hebben. We hebben veel te weinig hectaren en veel te weinig telers om de afnemers een voldoende aanbod te kunnen garanderen. Kijk maar in de biohoeken in de winkels. Daar staan vaak Oostenrijkse en Duitse producten, omdat ze in die landen niet vies kijken naar een grote producent van bioteelt. Ge vindt daar biobedrijven van honderden hectaren. Bij ons kijkt men daar een beetje vies naar. Dat is heel raar. Er is maar één sector die blijkbaar kleinschalig zou moeten blijven. Dat is economisch gezien niet juist en biologisch gezien ook niet. Maar goed, wij werken voor beide soorten telers. We hebben daar eigen programma's voor. Ik kan ze u niet allemaal specifiek opnoemen, maar u vindt ze allemaal terug in de jaarverslagen.

Dan kom ik bij de agrarische architectuur. Ja, die Nederlandse boeren. Uw fractieleider heeft tegen ons gezegd dat we met een brede blik naar de wereld moeten kijken. Inderdaad, de Nederlanders komen hier binnen, zoals er nu een Vlaming is die een grote investering gedaan heeft in de glastuinbouwzone in Nederland, hier net over de grens, in de Axelse vlakte. Zo marcheert dat. En wat uw opmerking over de verwarming van de serres betreft: die verwarming wordt wel betaald, hè? De prijs van de warmte wordt mee betaald door de consument. Die warmte wordt niet gesubsidieerd. De consument betaalt eraan mee. En als de tomaten laag geprijsd zijn, verliest de kweker eraan en zijn ze hoog geprijsd, dan wint hij eraan. Zo gaat het ook. Het is niet verboden om serres op te richten. Ik weet wel: als gij de meerderheid zoudt hebben in het Vlaams Parlement, zoudt ge onmiddellijk een stedenbouwkundige verordening laten stemmen

DEBATTEN

dat er geen enkele serre meer mag gebouwd worden. Goed, dat is dan zo. Alleen de serres die met zonlicht verwarmd worden, die mogen dan nog, hè? Zo begrijp ik dat. Maar ook hier geldt: zolang de consument kerstomaatjes wil – zo noemt men ze, hè: kerstomaatjes – gaan onze tuinders die kweken. Dat blijft zo zolang zij er een boterham mee verdienen. Er is namelijk niet alleen ecologische duurzaamheid, maar er is ook sociale duurzaamheid en economische duurzaamheid. Ge moet nog altijd uw boterham verdienen als ge onderneemt. Wat de paarden en uw berekening daarvan betreft: dat is voor discussie vatbaar. Het is een beetje een valse voorstelling van de feiten. Er is vandaag een tekort aan landbouwgrond, door twee oorzaken. In de eerste plaats worden de bedrijven groter en groter. Dat is een evolutie die we niet kunnen tegenhouden. Toen ik een jonge gedeputeerde was, in 1985, waren er nog ongeveer 24.000 landbouwbedrijven in de provincie Oost-Vlaanderen. Vandaag zijn het er nog 6700. We zijn natuurlijk meer dan 27 jaar verder. Dat is een evolutie die ge niet stillet. We hebben ook grond nodig om onze mest te verspreiden. In de tweede plaats – en dat is de voornaamste oorzaak: de enige sector in Vlaanderen die ruimte inlevert, is de landbouwsector. Die sector is teruggedaan van 806.000 ha naar 750.000 ha. Bovendien gaat men nooit aan die 750.000 ha komen. Dat weet u evengoed als ik. De herbevestiging van het agrarische gebied loopt nog altijd bijzonder traag. En binnen dat herbevestigde agrarische gebied krijgen we weer nieuwe claims, bij elk groot project. Denk maar aan de verbreding van de Leie, de uitbreiding van de haven en de dubbele natuurcompensatie. Wie leveren die grond? De boeren. De boeren lossen ruimtelijk gezien alle problemen van de andere sectoren op. Dat is vandaag nog altijd zo. Vandaar dat ik in de discussies altijd blijf hameren op de ruimtebalans: geef mij de ruimtebalans; hoeveel hectaren gaan er bij de boeren weg en hoeveel komen er elders bij? Goed, dat is dus de manier waarop wij werken.

U hebt gevraagd waarom wij niets doen rond akkerrandenbeheer. We doen daar heel veel voor. We hebben daar een subsidiereglement voor, mevrouw, zowel vanuit de Landbouwkamer als vanuit de provincie Oost-Vlaanderen. We hebben daar in onze provincie tientallen voorbeeldprojecten van liggen. Ik zal ze gedetailleerd opsommen. Als ge mij morgen een mailtje stuurt om mij eraan te helpen herinneren, zult ge een gedetailleerd overzicht krijgen. We hebben trouwens een bezoek georganiseerd aan de projecten in het Meetjesland. Volgens mij was dat twee jaar geleden. We zijn daar toen gaan kijken. We geven er ook een redelijke vergoeding voor. Het moet redelijk zijn, hè? Het mag niet te veel zijn en niet te weinig. Het economische verlies dat ge lijdt door akkerranden in te zaaien met bloemen, moet gecompenseerd worden. Dat doen we. Ik ga niet verwijzen naar de discussie die daarover geweest is met het ANB

en West-Vlaanderen. Enfin, er is een discussie over geweest. Goed, we doen dat dus wel, hè? Wat het bijenproject betreft: ik weet ook wel dat we daar het probleem niet mee oplossen. Maar het is wel een mooie sensibilisatieactie die het probleem onder de aandacht van het publiek gebracht heeft.

Ik sluit af met wat we gisteren gezegd hebben. Via ondersteuning van landbouw en sierteelt, via onderzoek naar ontwikkelingskansen op grotere schaal enerzijds en via biolandbouw en verbreding anderzijds, willen we verder bijdragen aan een concurrentieel sterk geheel van de landbouwactoren in Oost-Vlaanderen.

De heer voorzitter

Goed, ik stel vast dat er geen vervolgvragen zijn. Ik ga de zitting voor vijftien minuten schorsen, om iedereen de tijd te geven voor het eten van een boterhammeke. Daarna gaan we verder met ruimtelijke ordening en mobiliteit.

[Schorsing – 26 minuten]

De heer voorzitter

Goed, collega's, nu wij de goede dingen van de landbouw gesmaakt hebben, heropen ik de vergadering na de schorsing. Ik geef het woord aan mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet

Dank u, voorzitter. Bij het punt 'De klimaatverandering aanpakken' is de reconversie van de bestaande en de ontwikkeling van nieuwe bedrijventerreinen opgenomen. Voor de uitbreiding en de flexibiliteit van onze economie is dat belangrijk. Het is echter noodzakelijk om niet ondoordacht met die reconversie en die ontwikkeling bezig te zijn en een duidelijk beeld van het totaalplaatje te hebben, met alle voor- en nadelen. Bovendien zijn verschillende intercommunales reeds actief in de ontwikkeling van bedrijventerreinen. Dat doet meteen ook de vraag rijzen hoe het zit met de afstemming en de samenwerking. Ter verduidelijking zou ik graag een antwoord krijgen op de volgende vragen: Hoeveel van het budget gaat naar de haalbaarheidsstudie van de projecten? Hoeveel van het budget gaat naar het milieueffectenrapport? Hoeveel van het budget gaat naar de mobiliteitsstudies? Welke rol spelen de bevoegde lokale

DEBATTEN

intercommunales voor streekontwikkeling bij elk van deze projecten? Dank u.

De heer voorzitter

Dat is zeer duidelijk, mevrouw. Meneer Scheire.

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Mijn vraag sluit heel nauw aan bij de vraag van mijn collega An. In dezelfde beleidsnota die zij noemde, heb ik het aantal projecten eens geteld. Ik zie dat er veertien voorzien zijn, maar slechts bij vijf van die veertien is een budget voorzien. Ik zou graag willen weten hoe de deputatie de andere projecten gaat financieren. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u. Mevrouw De Bal.

Mevrouw De Bal

Ja, dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte voorzitter, geachte leden van de deputatie, collega's. Ik heb slechts één tussenkomst in deze cyclus. Dat is omdat alles wat ik wil zeggen, nogal met elkaar verbonden is. Daardoor gaat mijn tussenkomst ook iets langer duren dan de voorbije tussenkomsten. Ik vond die voorbije tussenkomsten ook wel bijzonder kort. Dus ...

De heer voorzitter

Ga uw gang, mevrouw.

Mevrouw De Bal

Ik heb geprobeerd om mijn tussenkomst ook voldoende spannend te houden, zodat het toch niet vervelend wordt om naar te luisteren. Oké, we gaan eraan beginnen. Ik wil het concreet graag hebben over de voorgelegde visie op ruimtelijke invulling in Oost-Vlaanderen. De ruimte in onze provincie is beperkt. Ik denk dat ik dat aan niemand moet uitleggen. Dat betekent dus dat duidelijke keuzes gemaakt moeten worden met betrekking tot de invulling van die beperkte ruimte. Omdat de ruimte

beperkt is, kunt ge nooit alles doen. Eerst en vooral wil ik aansluiten bij wat mijn collega Riet Gillis zojuist zei. Ook wij zijn heel blij dat duidelijk een aantal groene thema's is overgenomen, niet alleen in het ideologische congres van CD&V, zoals mevrouw Willems gisteren vertelde, maar ook in het plan en de begroting voor 2014. Wij vinden het supertof dat over duurzame ontwikkeling en bosaanplant wordt gesproken. Alleen hebben wij op het punt van die duurzaamheid toch wel wat bedenkingen bij de praktijk, ongeacht de naam die aan die praktijk gegeven wordt en ongeacht de specifieke duurzaamheden die onze eerste gedeputeerde zojuist vermeldde. Hij is er nu niet; hij kan mijn opmerking dus niet horen. Dat is jammer. Het gaat er dus om dat de naam wel duurzaam is, maar dat wij de praktijken niet zo duurzaam vinden. Om dat te verduidelijken, ga ik vier concrete voorbeelden aanhalen. Het zijn voorbeelden die allemaal geplaatst kunnen worden in het kader van wat een aantal collega's hier vandaag gezegd heeft. Ik reken er uiteraard ook op dat jullie genoeg fantasie hebben om andere, gelijkaardige dossiers aan mijn algemene punt te verbinden. 1. We merken dat nog steeds geld uitgetrokken wordt voor het inzetten op Vlaanderen als logistieke topregio. Nu, beste collega's, dat is een idee en een plan uit de jaren 70. En wat dat betreft: alles uit de jaren 70 is inmiddels vervangen door betere alternatieven, behalve eventueel de muziek en bij sommige mensen misschien de kledingkeuze. Eventjes ter verduidelijking: elektronica is tegenwoordig al na vier jaar afgeschreven, maar politieke plannen blijven blijkbaar decennia lang behouden, alsof onze provincie en haar noden niet veranderen. Nu, beste collega's, dit plan is allesbehalve duurzaam. Het is ecologisch gezien niet duurzaam, economisch gezien niet en sociaal gezien ook niet. Het is een plan dat onze regio verdoemt tot een veredeld doorgeefluik voor goederen, voornamelijk via een wegennetwerk. Het parasiteert op de omgeving en de inwoners van onze provincie. Mijn collega Jan Fiers vermeldde dat gisteren al. *[Er wordt blijkbaar een opmerking gemaakt over de spreeknelheid.]* (Ah, excuseer. Pardon. Ik laat mij meeslepen door het feit dat ik hier zo sterk in geloof.) Mijn collega Jan Fiers vermeldde dit dus gisteren ook al. Dit zijn geen dingen om om te lachen. Aan de ontwikkeling van Oost-Vlaanderen als logistieke sector wordt trouwens even veel geld uitgegeven als aan de uitbouw van een tragewegennetwerk, als we een aantal dingen schrappen en een optelsom maken. Dit even ter kadering. Voor ons getuigt dat niet van een sterke visie op verduurzaming van ruimte. Dat was punt 1. Bij de punten 2, 3 en 4 zal ik een beetje trager spreken. Punt 2: de bedrijventerreinen. Er wordt duidelijk gesteld dat we werk willen maken van de reconversie en de revitalisering van bedrijventerreinen. Persoonlijk vinden we dat dat in het budget totaal niet weerspiegeld wordt. Er wordt 200.000 euro uitgetrokken voor de aankoop van grond voor nieuwe bedrijventerreinen en genootschappen via de POM. Als we het even in

perspectief zetten, is dat grosso modo even veel als wat uitgegeven wordt aan bosaanplant. (Overigens moet wel gesteld worden dat Oost-Vlaanderen een groter tekort heeft aan bos dan aan bedrijventerreinen. Dat is duidelijk gedocumenteerd.) Verder wordt 400.000 euro opzijgelegd voor de ontwikkeling en de revitalisering van de bedrijventerreinen. Waar precies de financiële nadruk op ligt, is niet vindbaar, zelfs niet in de enorme hoeveelheid gedetailleerde documentatie die we gekregen hebben. Ik vermoed dus dat we zullen moeten vertrouwen op de bereidwilligheid van de deputatie om het grootste deel van het bedrag te investeren in revitalisering en niet in het opnieuw aansnijden van open ruimte die ook naar landbouw of natuur zou kunnen gaan. Maar daar ga ik verder niet over praten, want daar is mijn collega al op ingegaan. Aan het ontwikkelen en revitaliseren van bedrijventerreinen is ook de beslissing verbonden om de nieuwe BEK's te onderzoeken, de bijzondere economische knooppunten. Daar is vaak geen geld voor opzijgelegd. Dat is zojuist ook al aangehaald. Allez, er is *nu* nog geen geld voor opzijgelegd. We gaan zien wat de rest van de legislatuur brengt. Wij zijn uiteraard niet tegen nieuwe bedrijventerreinen. Alleen: in het verleden zijn nogal wat BEK's afgebakend waar tot op vandaag nog niets mee gebeurd is, terwijl die gebieden wel de status van bijzonder economisch knooppunt blijven houden. Dat heeft mijn collega Rik Franck ook al aangehaald. Het is hier echt wel een spelletje van: iedereen heeft alles al eens aangehaald, maar het verschil zit in de manier waarop dat wordt gedaan. (Het moet weer trager. Mensen nog aan toe...) Op deze manier worden er gewoon bijzondere economische knooppunten bij gecreëerd, die zodoende altijd wel goed genoeg zijn om er geld in te investeren. Ge krijgt dan een ongebreidelde groei van bedrijventerreinen, zonder dat ooit geëvalueerd wordt welke terreinen vandaag nog steeds bijzondere economische knooppunten zijn en bij welke terreinen we de boot gemist hebben. Die laatste terreinen zouden we moeten durven herzien naar niet meer zulke bijzondere economische knooppunten. Oké, is iedereen er nog bij? Dan punt 3. (Het moet nog een tandje trager blijikbaar). De deputatie claimt ook werk te willen maken van een regionaal gebonden toerisme. Ik ben daar persoonlijk enorm voor. Maar dan raad ik jullie wel aan de enige regio in Oost-Vlaanderen die nog bos heeft en die bovendien een grote toeristische trekpleister is, met rust te laten als het gaat om het aanleggen van bedrijventerreinen. Ik heb het over Zuidoost-Vlaanderen. Dat is de enige regio waar nog groen is. Het is qua bos echt wel *de* trekpleister. Bij de RESOC's hameren we daar ook altijd op. Als ge echt ook aan bosaanplant wilt gaan werken, moet er volgens ons een duidelijker keuze gemaakt worden met betrekking tot de invulling van die regio. Bedrijventerreinen mogen zo duurzaam zijn als ze willen, maar het zijn geen bosgebieden en ze zijn zelden een trekpleister voor toerisme. Desalniettemin worden de RUP's Coupure en Bruwaan opnieuw

opgenomen als ze door de Raad van State vernietigd worden. Er wordt ook een onderzoek gestart naar het kleinstedelijke gebied in Oudenaarde. En dat is dan enkel nog maar wat in 2014 gebeurt. Het project Geraardsbergen staat ook nog op de planning en er is nog meer, maar daar zal ik nu even niet op ingaan. Wij vinden dus dat regionaal toerisme enerzijds en het ontwikkelen van al die bedrijventerreinen anderzijds doelstellingen zijn die regelrecht tegen elkaar ingaan. (Ja, ik voel het wel: het moet nog trager...)

De heer voorzitter

Raakt ge nog niet buiten adem, mevrouw?

Mevrouw De Bal

O nee. Maar het belangrijkste om te onthouden is dat dit alleen maar voorbeelden zijn om mijn hoofdpunt te maken. Dat hoofdpunt zal nu wel voldoende traag en duidelijk zijn. Concreet: wij vragen ons af waarom nog altijd geen duidelijke keuze gemaakt is omtrent de bestemming van die waardevolle regio. Wij vragen ons af waarom nog steeds zulke tegenstrijdige doelstellingen voor één bepaald ruimtelijk gebied worden gehanteerd. Dan punt 4, mijn laatste punt. Ik ben bijna klaar. Dit gaat over de glastuinbouw in Melsele. Daar moet ik toch ook nog iets over zeggen. Dat project ligt bij de Raad van State. Toch wordt weer geld opzigelegd om dat project te ontwikkelen. Akkoord: 10.000 euro is niet zo veel geld. Ik hoor het de deputatie al zeggen. Maar, collega's, daar gaat het ook niet om. Waar het om gaat, is dat nog steeds geld wordt uitgetrokken voor projecten die herhaaldelijk door diverse organen zijn afgekeurd en waartegen een grote stapel tegenargumenten is ingebracht. Op die tegenargumenten hebben we nog steeds geen antwoord gekregen. Ter herinnering zal ik ze nog even herhalen: het gebrek aan een waterput, het met voeten treden van zorgvuldigheidsprincipes, de fosforbommen. De argumenten zijn legio. Dat geld had volgens ons veel beter en veel nuttiger gebudgetteerd kunnen worden. Goed, ik heb nu al die voorbeelden vermeld. Ik heb aangegeven dat in al die situaties toch iets vreemds aan de gang is. Wij vinden dat het geld anders gependeed had kunnen worden. Men kan als argument aanvoeren dat het allemaal redelijk weinig is ten opzichte van andere uitgavenposten. Maar als ge al die beetjes optelt, krijgt ge veel geld. Dat is het principe van sparen. Dan kan ik op dit moment grote aankopen doen. We vinden dus wel dat kleine beetjes helpen om tot grote verwezenlijkingen te komen. Deze opmerking geldt trouwens ook voor de klimaatneutraliteit, om efkes terug te komen op wat gisteren gezegd is. Samenvattend vinden wij dus dat bij de inplanning van ruimten

DEBATTEN

in Oost-Vlaanderen geen duidelijke prioriteiten gesteld zijn. Er wordt gewed op tientallen paarden, vermoedelijk om een provincie te creëren waar iedereen een beetje tevreden mee is. Daardoor ontbreekt het volgens ons bij al die tegenstrijdige doelstellingen aan daadkracht. Met zo'n versnipperde visie op ruimtelijke invulling is onze ruimte binnenkort op, zonder dat ook maar één van de doelstellingen gehaald is. En zeker op het vlak van duurzaamheid zit daar alles mee vast. Onze eerste gedeputeerde Vercamer zei gisteren: we gaan voor 2050, want dat is realistisch. Wij zeggen: als we deze koers blijven varen, is zelfs 2050 niet realistisch. Vanwege alles wat ik gezegd heb, getuigt het plan volgens ons, zoals Riet ook al zei, van weinig politieke moed en van een gebrek aan een duidelijke visie op onze provincie en haar toekomst. Ik dank u. En mijn excuses als het te snel ging.

[applaus]

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw De Bal. Mevrouw Demuyt.

Mevrouw Demuyt

Dank u, voorzitter. Ik heb drie vrij korte vraagjes. Ik zie daar staan: Oude Briel te Dendermonde. Dat dossier is natuurlijk een kolfje naar mijn hand. Er is intussen reeds een voorontwerp voor de Oude Briel. Mijn vraag is dan ook: wat voorziet men in 2014 en welk budget staat daartegenover? De tweede vraag gaat over de Mandekensstraat in Dendermonde. Er wordt een RUP voorzien voor de ontdubbeling van die straat. Op welke termijn wordt dit gepland en welk budget is hiervoor voorzien? Dan kom ik bij mijn derde vraag. Het provinciebestuur gaat een uitbreiding van het bedrijventerrein Zwaarveld in Hamme onderzoeken. Mijn vraag is: kadert dit in het halen van quota? Is hier voldoende vraag naar? Als je een keer langs of door dat terrein rijdt, zie je namelijk dat er heel wat leegstand is. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Net als de vorige spreker koppel ook ik het traject Oude Briel aan de ontubbeling van de Mandekensstraat. Op zich ligt die straat niet in het betreffende plangebied, maar het heeft er wel alles mee te maken. In het budget lees ik dat voor het traject Oude Briel in 2014 een budget van 2000 euro uitgetrokken wordt. Ik vraag me af wat men met die 2000 euro gaat uitrichten. Misschien komt er nog eens een infomarkt, met mensen die niet weten wat ze komen vertellen. Verder zie ik voor 2015, 2016 en 2017 telkens een budget van 50.000 euro staan voor de opmaak van een RUP Ontdubbeling van de Mandekensstraat. Een dergelijke budgettering versterkt enkel en alleen de plaatselijke bezorgdheid dat die ontubbeling de eerste tien jaar niet aan de orde is. 50.000 euro voor een RUP? Dat is schromelijk overschat. Of is het misschien de bedoeling om op het einde nog wat van het budget over te houden, maar dan gedurende drie jaar? Op die manier wordt de mensen gewoon zand in de ogen gestrooid. Ik zou wel eens willen weten welke projecten de provincie daadwerkelijk plant om enig soelaas te bieden voor de verkeersellende.

De heer voorzitter

Mevrouw Buysse.

Mevrouw Buysse

Dank u, voorzitter. Een van de pijlers van de meerjarenplanning van de provincie is de ondersteuning van de gemeenten. Ook gisteren werd dat door een aantal collega's verschillende keren benadrukt. Mijn tussenkomst gaat over de ondersteuning van de gemeenten op het vlak van ruimtelijke ordening. De zorg voor een duurzame ruimtelijke ordening is in feite een gezamenlijke opdracht van het gewest, de provincie en de gemeenten. Maar in het kader van onder andere het verlenen van vergunningen krijgen de gemeenten een steeds grotere rol. Dat geeft die gemeenten een aantal opportuniteiten. Ruimtelijke ordening kan nu namelijk specifieker geënt worden op de lokale situatie en op het typische karakter van de gemeenten. Daardoor krijgen de gemeentebesturen echter wel een grotere verantwoordelijkheid. Het vraagt van hen een duidelijke visievorming. Mijn vraag is of de provincie daarin voor zichzelf een rol ziet weggelegd. Kan de provincie de gemeenten bijvoorbeeld begeleiden bij de ontwikkeling van een visie rond bepaalde thema's op het gebied van ruimtelijke ordening? Zou het niet wenselijk zijn dat de gemeenten een beroep kunnen doen op de provinciale knowhow voor het opstellen van gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen? Misschien zou het ook interessant

DEBATTEN

kunnen zijn om collega-groepen van stedenbouwkundige ambtenaren op te zetten, zodat men meer kan leren van elkaars kennis en ervaringen. Of ziet u andere mogelijkheden om gemeenten te begeleiden? Anderzijds kan ook nagedacht worden over de vraag of het wenselijk is om voor bepaalde thema's provinciale verordeningen op te stellen. We kennen in onze provincie de Provinciale verordening weekendverblijven. Zijn er plannen om nog andere provinciale verordeningen te ontwikkelen? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Dank u, voorzitter. Goede collega's, ik wil stilstaan bij de keuze die de provincie Oost-Vlaanderen wenst te maken op het gebied van participatie. De trend naar meer participatie van de burger bevindt zich onmiskenbaar in een stroomversnelling. In de democratie zoals wij die kennen en aanvaarden, is inspraak gefundenes Fressen voor iedereen die bezig is met publieke vorming en publieke inrichting. Vandaar dat een constructieve dialoog voor de provincie Oost-Vlaanderen een mooie insteek lijkt te zijn om een gedegen draagvlak te vinden voor haar ruimtelijke planning en mogelijk verzet te voorkomen. Vandaar een drieledige vraag: komt er een député van participatie? Welke participatieve mogelijkheden zullen worden gevormd naast de reeds bestaande? Zal deze participatie niet te verlamvend werken of verwacht u juist een begunstigend effect? Dank u.

De heer voorzitter

De volgende tussenkomst is van collega Heyerick, die verontschuldigd is. Heeft iemand die tussenkomst overgenomen? Ja, meneer Verzele.

De heer Verzele

Ja, inderdaad. Dank u wel, voorzitter. Ik doe u uiteraard de groeten van de heer Heyerick. Hij sluit een beetje aan bij wat collega Liebaut zegt, namelijk dat de ruimtelijke ordening een van de kerntaken is van het provinciale bestuur. Dat lijkt logisch, maar de heer Heyerick wijst toch efkes naar de schaarste die er is in de openbare ruimte. Hij zegt ook dat een bepaalde planning steeds meer heroverwogen dient te worden. Met dat 'heroverwegen' bedoelt hij dat de planning steeds meer moet plaatsvinden op basis van een werkelijke burgerparticipatie. Dat woord

'burgerparticipatie' is hier al gevallen bij de vorige sprekers. De provincie Oost-Vlaanderen neemt zich voor om deze burgerparticipatie wel degelijk te gaan verhogen, zoals ook al aangekondigd was. Men streeft er dus naar om communicatie en participatie reeds vroeg een plaats te geven in de planprocessen. Collega Heyerick komt heel duidelijk met drie vragen naar voren. Ten eerste: hoe zal men dit concreet gaan invullen? Ten tweede: heeft men zicht op een vertragende werking die deze nieuwe aanpak met zich zal meebrengen? Ten derde: vanaf wanneer voorziet men de start van die vernieuwende aanpak? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Scheire.

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Bij mijn bestudering van het meerjarenplan heb ik nogal gefocust op de doelstellingen en binnen die doelstellingen op de vraag welke budgetten daar door de deputatie tegenover geplaatst werden. Als ik dan naar een aantal van die doelstellingen kijk, zie ik dat daar vaak ofwel onvoldoende middelen tegenover staan, in mijn ogen dan, ofwel helemaal geen middelen. De doelstelling 'Ruimtelijke basisstructuren verankeren met het oog op de nieuwe maatschappelijke uitdagingen op vlak van demografie, economie en klimaat' is daar een voorbeeld van. Die doelstelling omvat acht deeltaken en ik zie dat daarvoor een investeringsbedrag van 20.000 euro voorzien is. Dat lijkt dus heel hard op een studie, maar als men een studie verricht, moet men daar achteraf ook iets mee doen. Er is echter geen exploitatiebudget voorzien. Ik vraag mij af hoe dat komt. Ik vraag me ook af welke diensten deze studie gaan begeleiden.

De heer voorzitter

Meneer De Vis.

De heer De Vis

Dank u. Ik ontwaar enkele overlappingsen of mogelijke overlappingsen tussen de doelstelling over het verankeren van de ruimtelijke basisstructuren en de doelstelling over het voorzien van ruimte voor duurzaam ondernemen. Maar dat laat ik nu verder maar zitten. Een van de actiepunten die bij een van die twee doelstellingen vooropgesteld worden,

DEBATTEN

handelt over het onderzoek naar tuincentra. Mijn vraag is: gaat het hier om een onderzoek naar zones voor tuincentra of gaat het om een stedenbouwkundig probleem met een of ander bedrijf in Oost-Vlaanderen dat zich op dit moment voordoet? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vandembroucke.

De heer Vandembroucke

Ja, dank u, voorzitter. Meneer de gedeputeerde, we hebben in april in het kader van Oost-Vlaanderen Energielandschap een beslissing genomen over de voorkeursscenario's voor het inplannen van turbines in de verschillende macrozoekzones die we daarvoor al eerder hadden aangeduid. We hebben daar toen als raad heel expliciet voorwaarden aan verbonden. We hebben gezegd dat de herverdeling van lusten en lasten en een grotere participatie noodzakelijke voorwaarden zijn voor de realisatie. Heel concreet hebben we toen ook beslist dat de provincie uiterlijk tegen de tijd dat de uitvoeringsplannen voorlopig worden vastgesteld, zekerheid moet hebben over de effectieve uitwerking van het participatiemodel. Tijdens de discussie over die beslissing is duidelijk geworden dat over bepaalde onderdelen onderhandeld moet worden, omdat we zelf geen wettelijke hefbomen hebben om die onderdelen af te dwingen. We moeten onderhandelen met de verschillende projectontwikkelaars, die zakelijke rechten hebben in die zones. Mijn vraag is: hoe verloopt het gesprek met die projectontwikkelaars? Ik heb namelijk begrepen dat de voorlopige vaststelling van de uitvoeringsplannen naderbij komt. En voor de goede voortgang van het project is het noodzakelijk dat we weten of de projectontwikkelaars akkoord gaan met de randvoorwaarden die we als raad gesteld hebben.

De heer voorzitter

Dank u. Mevrouw De Potter.

Mevrouw De Potter

Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, beste raadsleden. Ik ga nog even wat verder inpikken op wat mijn collega Joris Vandembroucke zei. Op 24 april nam de provincie Oost-Vlaanderen een voorkeursbeslissing over de toekomstige windmolens in haar gebied. Deze beslissing was

opportuun, omdat op die manier wildgroei kon worden voorkomen. De provincie ging ook een stapje verder. Ze werkte een plan uit om de lusten en de lasten rechtvaardiger te verdelen. Het plan behelsde begeleidende maatregelen op het vlak van landschap, om de visuele impact van de turbines te beperken. Ook werd gedacht aan begeleidende maatregelen in de vorm van een fonds voor hernieuwbare energie en rationeel energiegebruik en in de vorm van een participatie van burgerinitiatieven bij lokale besturen. Bij dit laatste punt wil ik even stilstaan en een aantal vragen formuleren. Wat is de stand van zaken inzake de communicatie met de burgerparticipaties? De burgerparticipaties schieten in het Gentse immers al bijna uit de startblokken. Ik denk aan 'Samen sterker'. Binnenkort volgt ook de officiële oprichting van EnerGent. Worden deze participaties bij het verhaal betrokken, nu of in de toekomst? De provincie nam de voorkeursbeslissing om de participatie van de corporatie rechtstreeks aan lokale besturen aan te bieden. Kan ze dit in de onderhandelingen waarmaken? De vorm van participatie die de ontwikkelaars het gemakkelijkst aanvaardden, is die van een onrechtstreekse participatie. Ik hoop echter dat het nog steeds de bedoeling is om een rechtstreekse participatie volgens de ICA-principes af te dwingen. Of ligt dat moeilijker dan gedacht werd? Is er misschien zelfs een opportuniteit om in de onderhandelingen de minimale norm van 20% op te trekken? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Mijn vraag gaat over Oost-Vlaanderen Energielandschap en speciaal over de rendabiliteit van de windmolens. Wij hebben altijd gesteld dat deze sector enkel kan bestaan door middel van subsidies. Dat wordt bevestigd door het nieuwsfeit van vorige week dat de firma Aspiravi na amper acht jaar een aantal windmolens wil gaan afbreken. Die windmolens zouden normaliter twintig jaar moeten meegaan. De rendabiliteit is echter niet langer verzekerd, doordat geen of veel minder groenestroomcertificaten worden uitgereikt. Nu is mijn vraag inzake het Windplan Oost-Vlaanderen: Houdt de deputatie rekening met deze gegevens? Is windenergie nog wel voldoende rendabel om alle problemen die daaromheen spelen te moeten meeslepen? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Maes.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik ga iets ruimer over energie spreken, maar ik ga toch ook bepaalde aspecten beantwoorden voor de toekomst: de aspecten van het opslaan van energie. De laatste tien jaar hebben we in Vlaanderen en in heel Europa heel wat geïnvesteerd in zonne-energie en windenergie. Ik vind persoonlijk dat we daar zeker mee moeten doorgaan. Maar stilaan hebben we af en toe een overschot aan elektriciteit. Zulke momenten zullen in de toekomst verder toenemen. Omdat het elektriciteitsnet iets heel labiels is, waar altijd even veel energie in moet worden gestoken als wordt verbruikt, moeten we deze energie ergens kwijt kunnen. Maar er blijven natuurlijk ook heel wat momenten waarop er geen zon is en geen wind. Voor die momenten moeten we altijd een dure back-up klaar hebben om het net in evenwicht te houden. Steeds meer privéfirma's gaan hun sites afbouwen, omdat het gewoon te duur is om klaar te staan. Verder daalt de CO₂-uitstoot naar verhouding te weinig. Een verdere investering in zon en wind zal steeds minder zin hebben als we de opslag niet kunnen oplossen. Het opslaan van elektriciteit is echter zeer moeilijk. Een van de technieken die momenteel redelijk rendabel is, is de zwaartekracht van water. Electrabel past dit volgens mij al tien, twintig jaar toe in Coe. Oorspronkelijk is de installatie daar gebouwd voor de nachtelijke overstorten van onze kerncentrale. 's Nachts werd water vanuit een groot laag stuwmeer omhoog gepompt naar een hoog meer, om ditzelfde water tijdens piekuren weer over turbines te sturen en zo opnieuw elektriciteit op te wekken. Netto houden we er ongeveer 77 of 78 % van over. Minister Vande Lanotte wil een gelijkaardig systeem toepassen via een kunstmatig eiland voor de kust van Knokke. Ook in Oost-Vlaanderen hebben wij volgens mij streken waar op dit gebied mogelijkheden zijn. Langs de Schelde worden heel wat overstromingsgebieden aangelegd om onze woonkernen en steden te beschermen bij springtij. Kunnen we bepaalde plaatsen in deze gebieden niet een stuk dieper afgraven, leegpompen bij een overschot aan elektriciteit en weer laten vollopen bij tekorten? Slechts enkele keren per jaar hebben we deze gebieden echt nodig bij gevaarlijk, maar gemakkelijk voorspelbaar springtij. Springtij doet zich al niet dikwijls voor en de wind moet dan ook nog uit de juiste richting komen. Bovendien creëren we op hier deze momenten heel wat meer bergingscapaciteit. Er zal dan namelijk een pak meer water in kunnen. Op die manier kunnen we de kosten van een verdere ontwikkeling van die gebieden, met inname van landbouwgrond, wat maatschappelijk gezien altijd moeilijk ligt, beperken. Moet de provincie dit zelf gaan uitvoeren? Uiteraard niet. Maar we kunnen wel eens bekijken of we hier niet een project van kunnen maken dat

gesteund wordt door Europese middelen. We kunnen de nodige partners met elkaar aan de tafel brengen en zelf trekker zijn van het project, zoals we dat bijvoorbeeld ook doen met de glastuinbouwzone. En uiteraard kunnen we ruimtelijke infrastructuren mogelijk maken. Als we de doelstelling om tegen 2050 CO₂-neutraal te zijn echt willen bereiken, zullen alle overheden hun verantwoordelijkheid moeten nemen, ook deze provincie. Daarbij is opslag van energie volgens mij een wezenlijk element. Dank u.

De heer voorzitter

Dan geef ik nu het woord aan meneer Verzele.

De heer Verzele

Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil aansluiten bij twee punten van de collega's Liebaut en collega Heyerick: de participatie die verhoogd moet worden en de bijzondere economische knooppunten. Sommige gemeenten die in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen volledig in het buitengebied gesitueerd worden, kennen op het vlak van kleinschalige industriële en ambachtelijke bedrijvigheid duidelijk een sterkere economische dynamiek dan andere kleine gemeenten. Collega De Bal verwees daarnet naar Zuidoost-Vlaanderen. Ik ken toevallig een gemeente die in die regio ligt, in de Vlaamse Ardennen, maar die voldoet aan een economisch draagvlak op het gebied van een industriezone die aan de E17 ligt. Ik denk aan Kruishouten, een gemeente die je de poort van de Vlaamse Ardennen zou kunnen noemen. Waarom haal ik specifiek die gemeente in de Vlaamse Ardennen aan? Omdat de Vlaamse Ardennen buitengebied zijn, maar toch wel een belangrijke economische rol zouden kunnen spelen. Als het om werkgelegenheid gaat, is de tewerkstellingsgraad in de Vlaamse Ardennen op dit moment een van de laagste in gans Vlaanderen. Toch kan bijvoorbeeld een gemeente als Kruishoutem daar voor de toekomst verandering in brengen. Mensen uit de Vlaamse Ardennen moeten nu vooral een baan zoeken in de richting van Gent, Kortrijk of Waregem en sommigen misschien in Oudenaarde. Kruishoutem kan echter een alternatief zijn, samen met nog een paar andere gemeenten uit de buurt. Ik denk aan Zulte, waar collega Heyerick vandaan komt. Zo is er een belangrijke tewerkstelling mogelijk in de dienstensector die dat gebied kent. Vooral op het gebied van nijverheid is daar een relatief belangrijke fabriek aanwezig. Gemeenten zoals ik zojuist genoemd heb, hebben een hoge tewerkstellingsgraad. Hoe komt dat? Doordat zich in de kleinere landelijke gemeenten en in de buurgemeenten daaromheen soms kleine ondernemingen bevinden. Geen grote fabrieken dus, maar kleine

ondernemingen. Grote ondernemingen krijgen in die kleine gemeenten dikwijls te weinig mogelijkheden of helemaal geen kans. Daarom biedt een uitbreiding van bedrijventerreinen op de juiste plaats soms enorme kansen. Zo'n uitbreiding kan van cruciaal belang zijn voor de plaatselijke werkgelegenheid en de bijhorende dynamiek van een kleinere gemeente. Sommige kleine gemeenten hebben een ideale ligging. Uitbreidingsmogelijkheden zijn daar gewoon voorhanden. In sommige gevallen gaapt het als een oven. Ik denk bijvoorbeeld weer aan hetzelfde gebied. Daar ligt een industriezone en een open afritcomplex, met een zone daartussen die gaapt als een oven. Men kan daar gemakkelijk industrie bij creëren, zonder dat die het landschap schaadt van een landelijke gemeente. Vandaar dat ik dit efkes aanhaal. Bij de E17 is ook nog grond beschikbaar. In beperkte mate zou daar nog wat industriegrond kunnen bij komen. Maak de plaats eens effectief. Ik geef alleen maar dit voorbeeld, maar zojuist heb ik collega Demuyt ook horen spreken over Hamme. Wel, er is een gesprek geweest tussen Kruishoutem en Hamme. Daaruit bleek dat de vraagstelling in Hamme echt wel nodig is. De leegstand daar is dus blijkbaar toch niet zo erg als men denkt. De vraag van collega Demuyt is uiteraard terecht, want er moet inderdaad naar de leegstand gekeken worden, maar in het gesprek dat wij met Hamme hadden, bleek het toch wat anders te liggen. Men is daar blijkbaar om een duidelijke reden vragende partij. Ik moet zeggen dat het gesprek er gekomen is via de Vlaamse gemeenschap, waarin Hamme en Kruishoutem elkaar gevonden hebben. Ik ga expliciet vijf vragen naar voren brengen. De eerste vraag is: blijft de provincie de vraag naar extra bedrijventerreinen ondersteunen? En dan denk ik dus vooral aan de vraag vanuit de kleinere gemeenten. Ik denk dat ik daarin duidelijk ben geweest. Is die mogelijkheid er? De tweede vraag is: blijven de kansen om erkend te worden als BEK (bijzonder economisch knooppunt) dezelfde? De derde vraag: worden deze vragen ook getoetst aan het persoonlijke karakter van deze kleine gemeenten? Niet iedere kleine gemeente heeft immers dezelfde identiteit, zoals ik zojuist al zei. De vierde vraag: wat is het verhaal van het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan voor het realiseren van deze bijzondere economische knooppunten? Daarbij verwijs ik nog eens naar Hamme en Kruishoutem. De vijfde vraag zal ik zelf beantwoorden. Op dat punt was ik namelijk aangenaam verrast. Mijn vijfde vraag was: blijft de participatie gewaarborgd of wordt ze verhoogd? Ik moet eerlijk toegeven dat mijn eerste ervaring met de dienst Ruimtelijke Ordening vrij negatief was. Maar ik zat helemaal fout. Na het indienen van mijn vraag heb ik contact opgenomen met de dienst Ruimtelijke Ordening. Dat contact gaf mij het gevoel dat die participatie wel degelijk gewaarborgd zal zijn en ook verhoogd zal worden. Die vraag heb ik dus zelf al beantwoord, meneer de deputé. Ik kan het antwoord alleen maar toejuichen en ik hoop dat ik de bal

er niet naast geslagen heb. Die opmerking moet u niet letterlijk nemen in de richting van sommige collega's. Dank u wel.

De heer voorzitter

Wie zal namens mevrouw Beldjoudi de vraag stellen? Mevrouw De Bal? Ja. U hebt het woord.

Mevrouw De Bal

Ja. Uit respect voor de indiener van deze vraag ga ik deze keer echt traag spreken. Yasmina stelde de volgende vraag: Op de provincieraad van 9 oktober 2013 hebben wij bij de deputatie geïnformeerd naar wat de provincie onderneemt of in de toekomst zal ondernemen om voldoende woonwagenterreinen en pleisterplaatsen te voorzien, zodat rondreizende woonwagenbewoners op legale wijze op voorziene domeinen kunnen verblijven. De heer gedeputeerde Dauwe zei toen dat wel degelijk van alles wordt gedaan, maar dat er steden en gemeenten zijn die hun plichten hieromtrent verzaken. De provincie Oost-Vlaanderen trof volgens gedeputeerde Dauwe geen schuld. Zij tracht namelijk langs verschillende kanalen steden en gemeenten te sensibiliseren en aan te moedigen om staanplaatsen voor deze minderheidsgroep te voorzien. Vanwege dit antwoord waren wij behoorlijk verrast toen wij bij het doornemen van de meerjarenbegroting amper iets terugvonden over woonwagenbewoners. Op één post worden vanaf 2018 budgetten voorzien, in functie van het opstarten van een project Doortrekkersterreinen. De concrete vragen daarover zijn de volgende: Wat zal dat project inhouden? Waarom kan niet eerder gestart worden? Wat wordt in de periode voor 2018 ondernomen? Welke budgetten worden daarvoor voorzien? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. Dan meneer Peleman.

De heer Peleman

Ja, dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte heren gedeputeerden, geachte collega's. Ik wijs u op de studie 'Oost-Vlaanderen potenties als logistieke topregio', die dateert uit 2008 en terug te vinden is op de website van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij. In die studie is te lezen dat zowel de POM als de deputatie zich engageren om de logistieke mogelijkheden van onze provincie zo duurzaam mogelijk te ontwikkelen,

DEBATTEN

met een optimale bundeling van de transportmodi weg, spoor en water. Een eenzijdige focus op het wegverkeer is immers niet alleen maatschappelijk ongewenst, onder andere vanwege de gekende schadelijke impact op gezondheid en milieu. Ze is ook inefficiënt, omdat een filerijdende logistiek uiteraard weinig meerwaarde oplevert voor onze economie. De genoemde website geeft ook een overzicht van de zogenaamde missing links: prioritaire projecten die als noodzakelijk worden gezien om tot de vooropgestelde bundeling te komen. De geplande realisatiedatum van enkele van deze projecten ligt echter nog ver voor ons, zelfs nog voorbij 2019, het slotjaar van deze meerjarenplannen. Veel knelpunten zitten zelfs nog in de voorlopige studiefase. Het feit dat de provincie geen rechtstreekse beslissingen kan nemen, speelt daar waarschijnlijk een belangrijke rol in. Nu, vijf jaar na het verschijnen van de studie, neemt de deputatie de ambitie van de ontwikkeling van een logistieke topregio weer expliciet op in de doelstellingsnota van haar meerjarenplan. Vandaar mijn volgende concrete vragen: worden tijdens het verloop van de volgende meerjarenplanning nieuwe klemtonen gelegd in vergelijking met de eerder genoemde studie? In welke mate hecht de deputatie belang aan het opsplitsen en diversifiëren van de transportmogelijkheden, zowel in de havengebieden als daarbuiten, om niet eenzijdig te focussen op een toename van het wegverkeer? Welke wegen ziet de deputatie om dit te bereiken, gezien haar onrechtstreekse betrokkenheid bij de infrastructuurprojecten? Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel. Ik heb vooral een vraag over de visie omtrent het ontwikkelen van de provincie Oost-Vlaanderen als logistiek centrum. Hoe wilt u deze ontwikkeling rijmen met de prioritaire doelstelling om de klimaatverandering aan te pakken en duurzaamheid na te streven? Als je wilt streven naar een logistiek centrum, zie ik voornamelijk bedrijventerreinen terugkomen. Ik zie dat ge weinig kunt doen aan de wegen. Ik hoop dat dan ook wordt ingezet op watertransport. Wordt bijvoorbeeld gepromoot dat in de haven gasinstallaties worden geplaatst in plaats van de dieselinfrastructuur? Wordt daarin geïnvesteerd? Mijn vraag is dus vooral: hoe ga je die twee dingen die ik noemde met elkaar rijmen?

De heer voorzitter

Mevrouw De Potter.

Mevrouw De Potter

Dank u wel, meneer de voorzitter. Leden van de deputatie, beste collega's, de provincie Oost-Vlaanderen wil de komende zes jaar verder bouwen aan een innovatief, creatief en duurzaam Oost-Vlaanderen. Het coördineren van het integrale waterbeleid ziet ze als een van haar prioritaire doelstellingen. Ook de ontwikkeling van een logistieke topregio staat hoog op haar lijstje, met onder meer een actieve deelname in de ontwikkeling van de twee Oost-Vlaamse zeehavengebieden. Ik weet dat bevoegdheidsconflicten goed onderzocht moeten worden, maar kan de provincie niet wat meer creativiteit aan de dag leggen om in onze provincie een belangrijke coördinerende speler te worden als het gaat om de ontwikkeling van een watergebonden logistieke infrastructuur? Ik verklaar mij nader. De provincie ontwikkelt, coördineert en beheert sinds jaar en dag een fietsnetwerk, samen met de gemeenten en de Vlaamse regering. Kan ze dat op het water niet op dezelfde manier doen? Om het fileleed in onze provincie aan te pakken, zou de provincie moeten zoeken naar een meer duurzame manier van vervoeren dan het vervoer over de weg. Ziet u hierin een opportuniteit die u nader wilt onderzoeken, meneer de gedeputeerde? Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed, dames en heren, deze vragen zijn allemaal bestemd voor gedeputeerde Versnick. De volgende vragen in dit beleidsdomein zijn voor gedeputeerde Hertog. Ik denk dat ik een brede consensus kan vinden als ik zeg dat we ons beperken tot de vragen die tot nu toe gesteld zijn en dat we volgende week dinsdag onze volgende zitting beginnen met de vragen die bestemd zijn voor gedeputeerde Hertog. Ik zie u instemmend knikken. Bij dezen geef ik het woord aan gedeputeerde Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u, voorzitter. Collega's, ik wil de eerste vragen, die door de collega's Vervliet en Scheire gesteld zijn, graag samen behandelen. Bij de opmaak van budgetten wordt door de dienst ingeschat welke specifieke studies nodig zijn voor de verschillende acties van het actieprogramma Reconversie Bestaande en Ontwikkeling Nieuwe Bedrijventerreinen. Het gaat dan om de mogelijke opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, een milieueffectrapportage, mobiliteitseffectrapporteringen, landbouwtoetsen en

DEBATTEN

eventueel ook veiligheidsrapporten. Van deze studies wordt steeds de kostprijs ingeschat. Het voorgestelde budget is voldoende om de voorgestelde acties te bekostigen. Dat is uiteraard een kwestie van goed huisvaderschap. Natuurlijk worden niet alle acties tegelijkertijd ontwikkeld. In de cijfers voor 2014 zie je dus maar een aantal van die acties die voor een aantal bedragen gebudgetteerd zijn. Andere acties zul je terugvinden in de volgende jaren. Het is belangrijk om mee te geven dat we voor de reconversie van ongeschikte bedrijventerreinen een subsidie van 100.000 euro verwachten van het Agentschap Ondernemen, in het kader van de activeringsteams. Daarnaast is het zo dat niet voor elke actie waarvoor een ruimtelijk onderzoek wordt uitgevoerd, steeds een ruimtelijk uitvoeringsplan moet worden opgemaakt. Ik heb al aangegeven dat dit afhangt van de omstandigheden en van wat precies moet onderzocht worden. Ten slotte is het zo dat een aantal projecten reeds werd opgestart in het verleden en dat een aantal deelstudies ook al is opgestart. Deze kosten vallen dan ook niet onder de budgetten die nu zijn voorzien. Ik zal u daar straks een concreet voorbeeld van geven als we het over Dendermonde hebben. Wat de verhouding tussen de verschillende deelaspecten betreft: dat verschilt uiteraard per project. Specifieke studies als een ruimtelijke veiligheidsrapportage of een milieueffectrapportage zijn gelukkig niet steeds noodzakelijk. Ruwweg ingeschat gaat het gros van de investeringskosten op aan sectorale studies (milieu, mobiliteit, landbouw en veiligheid). Dat geldt zeker als het gaat om een economische ontwikkeling. Je moet daar ongeveer 75% voor rekenen. Binnen dat gegeven is het milieueffectrapport steeds de grootste kostenpost. Het is zinloos om hier concrete cijfers op te plakken. Alles hangt ervan af hoe groot het plangebied is en hoe intens het onderzoek is dat moet worden uitgevoerd. Ik probeer uw vragen zo goed mogelijk te beantwoorden, maar ik kan hier enkel in termen van verhoudingen en van grootheden spreken. Bij de doelstellingen rond economische ontwikkeling en rond ruimtelijke planning in het algemeen hechten we zeer veel belang aan de realiseerbaarheid. We willen geen bedrijventerreinen plannen die niet effectief op het terrein worden gerealiseerd. De ontwikkeling wordt dus vanaf het begin van het proces meegenomen. Ik verwijs ook naar wat ik hieromtrent gezegd heb in het luik Economie. De ontwikkeling van bovenlokale bedrijventerreinen is principieel een taak voor de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij. In functie van lokale terreinkennis, beheersvoordelen of opportuniteiten treedt men uiteraard op in samenwerking met intercommunales. Daarbij wordt de specifieke inbreng van de partners steeds bepaald in functie van de concrete situatie. Ik ga hier niet herhalen wat ik reeds gezegd heb in het luik over de POM. In het kader van het gebruik van onze tijd zou dat onverstandig zijn.

Dan, collega's, kom ik bij een hele hoop vragen die min of meer bij elkaar aansluiten of die zeer grote raakvlakken met elkaar hebben. Die vragen neem ik graag samen in behandeling. Ik denk aan vragen die gesteld zijn door de raadsleden Inge De Bal, Joop Verzele, Laurenz Peleman, Liesbet Nys en Sara De Potter. In de eerste plaats zal ik proberen een antwoord te geven op de fundamentele vraag over de verhouding tussen enerzijds het streven naar een logistieke topregio en anderzijds de duurzaamheid en de aanpak van de klimaatverandering. Vervolgens ga ik verder inzoomen op de bijzondere economische knooppunten. Ten slotte ga ik dan nog in op een aantal overblijvende vragen van raadslid Verzele. Voor de vraag over participatie, die in een deel van jullie tussenkomsten ook naar voren kwam, verwijs ik naar de antwoorden die ik zal geven op de vragen van de collega's Liebaut en Heyerick. Eerst dus het dilemma tussen logistieke topregio en duurzaamheid. Voor degenen die dat een dilemma vinden: ik vind het geen dilemma. Volgens mij kunnen die twee perfect samengaan. Zoals reeds eerder deze middag gezegd is, is het economische beleid van het provinciebestuur uitgebouwd langs drie strategische krachtlijnen: 1. Ruimte creëren om te ondernemen. Zonder ruimte kun je niet ondernemen. 2. De provincie verder uitbouwen als een uitmuntende multifunctionele kennisregio; 3. De provincie verder uitbouwen als een logistieke topregio. De tweede en de derde krachtlijn vormen eigenlijk een duo, dat we gezamenlijk willen uitspelen als we een benchmark houden met andere Europese regio's. Oost-Vlaanderen heeft alles in zich om *en* een uitmuntende kennisregio *en* een logistieke topregio te zijn. Daar zijn wij uniek in. Het is onze USP, zoals men dat in marketingtermen noemt. Ik weet dat de collega's van de N-VA-fractie enig belang hechten aan marketing, positionering, perceptie en dergelijke meer. Daarom breng ik het ook even op die manier: het is onze USP, onze unique selling proposition. Het uitbouwen van Oost-Vlaanderen als logistieke topregio kadert in een bredere Vlaamse context. Het kadert in het Vlaamse Pact 2020. Dat plan is dus niet van de jaren 70, collega. Ik weet niet waar ge dat vandaan haalt, maar dit komt uit plannen van Vlaanderen die gericht zijn op 2020. Er staat uitdrukkelijk in dat Vlaanderen zichzelf wil uitbouwen tot een logistieke topregio. Als we dan naar Vlaanderen kijken, kunnen we enkel vaststellen dat Oost-Vlaanderen hierin een eersterangs rol kan spelen. De vier nationale gateways, de vier nationale uitgangen, liggen immers in en net rond onze provincie. Centraal ligt de haven van Gent. In het noordoosten van onze provincie ligt de Waaslandhaven. Ik heb reeds gezegd dat dat het enige uitbreidingsgebied is van de wereldhaven Antwerpen. In het noordwesten ligt de haven van Zeebrugge, die slechts toevallig in West-Vlaanderen ligt. Dat is eigenlijk een vergissing van de geschiedenis. Een vierde gateway is Brussels International Airport in het oosten. Die ligt ook amper op een paar kilometer van onze provinciegrenzen. Geen enkele

andere Vlaamse provincie en zeker geen Waalse provincie ligt zo centraal gesitueerd rond deze vier gateways. Voeg daar dan nog de driehoek E17-E40-E34 aan toe, voeg er de Schelde en de Leie aan toe, voeg onze kanalen eraan toe en we kunnen terecht zeggen dat Oost-Vlaanderen de belangrijkste logistieke topregio is binnen logistiek Vlaanderen. Tot zover het logistieke verhaal. Bij dit logistieke verhaal, maar ook meer in het algemeen, bij de economische ontwikkeling, moeten we dus geen keuze maken tussen logistiek en duurzaamheid. Het is geen of-of-verhaal, maar een en-en-verhaal, waarbij Oost-Vlaanderen moet uitgebouwd worden tot een slimme en duurzame logistieke topregio. Het doel is om Oost-Vlaanderen in Europa verder uit te bouwen als een logistieke draaischijf, maar dan op een duurzame manier. Daarbij moet aandacht zijn, niet voor het verhogen, maar integendeel voor het verlagen van wat men de 'maatschappelijke kost' noemt. Logistiek is daarbij veel meer dan alleen maar transport en distributie. Wij mikken vooral op meerwaardelogistiek, op 'Value Added Logistics', zoals men het in marketingtermen noemt. We mikken op eindassemblage, assortimentssamenstelling, herverpakking, labeling, tracing en dergelijke meer. Om het in beeldspraak te zeggen: we moeten ervoor zorgen dat de container niet van het schip op de camion of op het spoor gaat, maar dat hij opengaat en uitgeladen wordt. We moeten ervoor zorgen dat meerwaarde gecreëerd wordt, zoals hierboven is aangetoond, en dat daardoor ook veel tewerkstelling gecreëerd wordt, dikwijls voor laaggeschoolden. Daar moeten we op inzetten, collega's. Ook concreter werkt de provincie aan duurzame logistiek door het uitbouwen van duurzame logistieke terreinen, zoals 't Eilandje Zwijnaarde. We doen dat op het vlak van inrichting en energiegebruik, maar – en dat is nog belangrijker, collega's – we doen het ook op het vlak van het bundelen van de goederenstromen en van de modal shift van de weg naar het spoor en/of de binnenvaart. U weet dat momenteel de weg verantwoordelijk is voor 64% van het verkeer. Welnu, we investeren onder andere in een kanaal dat de haven van Gent zal verbinden met Parijs. Dat doen we vanuit de ambitie om een shift te maken, zodat de weg nog maar voor 40% verantwoordelijk is voor het verkeer, de scheepvaart ook voor 40% verantwoordelijk is en de trein voor 20% verantwoordelijk wordt. Er is inmiddels een nieuwe directie bij de NMBS. We hopen erop te kunnen rekenen dat die directie enige flexibiliteit aan de dag zal leggen, zodat die shift realiseerbaar is. In de tussenkomst over het kunnen laten functioneren van POM in het luik Economie heb ik een aantal voorbeelden genoemd van acties waarin de POM zeer concreet werkt om die shift mogelijk te maken. Ik heb u verwezen naar het onderzoek dat we gedaan hebben om te bekijken of we containerschepen op de Schelde en de Leie in een ro-systeem kunnen laten functioneren. We doen dus een aantal

inspanningen om die modal shift van de weg naar de waterweg en naar het spoor effectief mogelijk te maken.

Om specifiek op de vraag van raadslid De Potter te antwoorden: het is uiteraard zo dat de provincie met andere partijen samenwerkt als het gaat om het voorzien van een watergebonden infrastructuur. Uiteraard werken we dan in eerste instantie samen met de bevoegde instantie op Vlaams niveau: Waterwegen & Zeekanaal. Naast het aangehaalde voorbeeld van Eiland Zwijnaarde kunnen we hier ook nog de studie Extended Gateway vermelden, over Oude Briel in Baasrode en Woestijne in Aalter. In deze legislatuur zullen we hier nog verder in doorzetten, zodat we Oost-Vlaanderen als een duurzame draaischijf op de kaart kunnen zetten, in ecologisch en sociaal opzicht, maar ook in economisch opzicht. En, collega, ik zou u toch de klassieke uitdrukking willen meegeven: je bouwt geen sociaal paradijs op een economisch kerkhof. Ik zou die uitdrukking zo willen parafraseren: als je een ecologisch paradijs wilt creëren, moet je ervoor zorgen dat je geen economisch en sociaal kerkhof maakt. Via een slimme, moderne economie moeten we tegelijk een sociale en ecologische meerwaarde realiseren. Als ik dan toch mag, meneer de eerste gedeputeerde: ge moet het ook iets ruimer zien. Ge moet ook een keer nadenken, hè? Als we er niet in slagen om hier werkgelegenheid te creëren, komen we echt in zware problemen. Om u één reeks cijfers te geven: Europa staat voor 7% van de wereldbevolking, voor 20% van het bruto wereldproduct en voor 40% van alle sociale uitgaven in de wereld. Als je dat in evenwicht wilt brengen, zul je inderdaad een performante economie nodig hebben, die erin slaagt om de sociale uitgaven die terecht zijn, in stand te kunnen houden.

Collega's, ik ga over naar de bijzondere economische knooppunten. Bij de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat in werking is getreden op 2 mei 2011, is een aantal bijzondere economische knooppunten geselecteerd, de zogenaamde BEK's. Vlaanderen heeft dus een nieuwe categorie toegevoegd, met als doel de potenties van bestaande concentratiegebieden inzake werken op Vlaams niveau te kunnen benutten of om specifieke juridische knelpunten op te lossen. In Oost-Vlaanderen zijn de volgende bijzondere economische knooppunten geselecteerd: Zulte-Kruishoutem, Kluizenmolen te Sint-Gillis-Waas, Zwaarveld te Hamme en de grens Zelzate-Assenede. De herziening van het RSV stelt evenwel: "Om potenties op Vlaams niveau van enkele niet geselecteerde bestaande concentratiegebieden te kunnen benutten, of om specifieke juridische knelpunten op te lossen, worden deze bestaande concentratiegebieden geselecteerd als bijzonder economisch knooppunt. Op die manier wordt een oplossing op maat voor dringende knelpunten op korte termijn mogelijk. De selectie betekent dat op basis van een specifiek onderzoeks- en overlegproces, inclusief alle toepasselijke wetgeving, zoals

Passende beoordeling plan-MER-plicht (...), zal beslist worden of en welke ontwikkelingen op het terrein mogelijk zijn.” In de herziening van het RSV is inderdaad een aantal bedrijvenconcentraties als bijzonder economisch knooppunt erkend en niet de volledige gemeente. De provincie heeft de taak gekregen om deze BEK's verder te onderzoeken en er desgevallend ruimtelijke uitvoeringsplannen voor op te maken. Deze erkenningen zijn gebeurd op Vlaams niveau, in het kader van de herziening van het RSV. Het is dus niet zo dat hierbij sprake is van een soort aanvraag van een erkenning als economisch knooppunt, die naar de toekomst toe ook nog voor andere zones zou kunnen worden ingezet. In het RSV wordt ook aangegeven dat voor de BEK's een specifiek onderzoeks- en overlegproces nodig is om te kunnen beslissen of en zo ja, welke ontwikkelingen mogelijk zijn. In de herziening van het PRS wordt door de provincie Oost-Vlaanderen voor de bijzondere economische knooppunten een aanbodbeleid van minimaal 65 ha voorgesteld. De deputatie heeft op 19 mei 2011 de studieopdracht 'Opmaken van een ruimtelijke visie voor de bijzondere economische knooppunten in Oost-Vlaanderen' gegund aan het studiebureau Adoplan. De volgende onderzoeksvragen kwamen aan bod: 1. Wat is de rol van een bijzonder economisch knooppunt in relatie tot de andere economische knooppunten in een specifieke deelruimte? 2. Welke ontwikkelingsmogelijkheden dienen zich aan voor de realisatie van bijkomend bedrijventerrein in een bijzonder economisch knooppunt? 3. Hoeveel oppervlakte aan nieuw bedrijventerrein kan in de BEK's gerealiseerd worden? Rekening houdend met de gedifferentieerde ruimtelijke visie werd voor de verschillende BEK's gezocht naar hun eigen rol. De studie stelt als conclusie dat het onderzoek en de ruimtelijke visie hebben aangetoond dat de bijzondere economische knooppunten in twee categorieën kunnen opgedeeld worden. De BEK Kluizenmolen in Sint-Gillis-Waas en de BEK Grens Assenede-Zelzate kunnen als economisch knooppunt worden aangeduid vanuit een specifieke behoefte aan terreinen in een netwerk om de haven, dit om indirecte effecten vanuit de haven op te vangen. Wat bedoelt men hiermee? Men bedoelt hiermee dat op deze manier havengebieden maximaal gevrijwaard blijven van havengebonden bedrijven. Daarnaast is binnen Oost-Vlaanderen eveneens nood aan ruimte voor logistieke activiteiten. Beide BEK's behoren tot een primaire hotspot. De ruimtelijke mogelijkheden bij de BEK's zijn groot. Daardoor zijn er ook op langere termijn mogelijkheden om bijkomende bedrijvigheid op te vangen, gesteld dat de specifieke behoeften blijven aanhouden, bijvoorbeeld door een verdere verstreking van de havens. Bij het BEK Zulte-Kruishoutem en het BEK Zwaarveld te Hamme is de noodzaak daartoe minder sterk aanwezig, vooral gezien hun ligging rond economische knooppunten en stedelijke gebieden. Beide BEK's hebben echter vanwege hun ligging, de aanwezigheid van bestaande

bedrijvenconcentraties en hun ontsluitingsmogelijkheden, wel potenties om bijkomende regionale bedrijvigheid op te vangen. In tegenstelling tot de twee andere BEK's zal het karakter van de bedrijven daar eerder gemengd zijn. De ruimtelijke voorwaarden voor de ontwikkeling van een BEK zijn duidelijker begrensd, waardoor de uitbreiding eerder beschouwd kan worden als een logische afwerking van een bedrijvenconcentratie. Op 8 november 2012 heeft de deputatie de beslissing genomen om provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken voor het aansnijden van de bijkomende gronden voor de ontwikkeling van bijzondere economische knooppunten. Het gaat om het BEK Zelzate-Assenede, waarbij speciaal aandacht geschonken dient te worden aan de ontsluiting, en het BEK Kluizenmolen te Sint-Gillis-Waas. Op dit moment loopt het vooronderzoek. Er worden studies opgemaakt om de veiligheid, de mobiliteitseffecten, de effecten op landbouw en natuurlijk ook de milieueffecten te kunnen inschatten. Laat duidelijk zijn dat binnen dit vooronderzoek uitdrukkelijk wordt nagegaan hoe de uitbouw van de bijzondere economische knooppunten zich verhoudt tot de doelstelling van het tegengaan van klimaatverandering. Dat gebeurt op het vlak van de planvorming, maar uiteraard ook in de voorbereiding op de realisatiefase. Zeker gezien de ligging in het buitengebied zijn duurzaamheid en klimaatneutraliteit uitdrukkelijke voorwaarden voor de verdere ontwikkeling. Ook hier zoeken we dus naar een en-en-verhaal.

Wat de overige aspecten betreft: het is belangrijk om in dit verband ook mee te geven dat binnen deze legislatuur een uitgewerkt ruimtelijk economisch beleid zal worden opgesteld. De voorbereidende studie daarvoor wordt momenteel aanbesteed. Vanuit een onderzoek naar vraag en aanbod en potenties zullen onderbouwde keuzes worden gemaakt met betrekking tot de vraag waar, met welke middelen en onder welke voorwaarden we de ruimtelijke economische ontwikkeling zullen kunnen uitbouwen. Voor ieder economisch knooppunt en voor buitengebieden zal een specifieke ontwikkeling worden aangegeven. Dat gebeurt uiteraard in samenspraak met de betrokken gemeenten en met respect voor hun eigenheid. Ook de logistieke ontwikkeling en de geschikte zones zullen hierin verder worden gespecificeerd. Dat is het, wat die vragen betreft, voorzitter, collega's.

Dan komen we bij de Oude Briel. Er zijn vragen over de Oude Briel en ook over het Zwaarveld. Op het Zwaarveld kom ik zo dadelijk nog terug. Het sluit allemaal een beetje aan bij de vorige vraagstelling. Hier zijn het de collega's Demuyt en Stefaan Van Gucht die vragen hebben gesteld. Die twee vragen sluiten mooi op elkaar aan en beantwoorden elkaar ook voor een deel. Voor het project Oude Briel ligt er op dit moment inderdaad een voorontwerp-PRUP. De verschillende studies – milieueffectrapportage en MOBER – bevinden zich in een afrondingsfase. Vandaar dat voor deze

DEBATTEN

specifieke actie de bijkomende kosten beperkt kunnen worden. Die kosten zijn ingeschat op 2000 euro voor 2014. In het voorbeeld dat ik u ga geven, ziet u een actie waar zeer weinig geld tegenover staat. Dat komt doordat daar in het verleden centen naartoe zijn gegaan. Voor alle duidelijkheid: het budget dat voorzien wordt, gaat over de planlasten en uiteraard niet over de effectieve uitvoering. Ik denk dat 2000 euro voor het realiseren van de effectieve uitvoering een beetje te krap begroot zou zijn. Een belangrijk element, dat al vanaf de opstart van het project werd aangegeven, is het zoeken van een oplossing voor de bestaande mobiliteits- en leefbaarheidsproblemen. Een ontdubbeling van de Mandekensstraat blijkt de oplossing te zijn. De gesprekken over de mogelijkheden van de uitvoering daarvan lopen momenteel. Het is uiteraard het AWV dat de wegen moet aanleggen. Ook deze ontdubbeling heeft belangrijke consequenties voor de planvorming. Er zal een ruimtelijk uitvoeringsplan moeten worden opgemaakt, waarvoor een MOBER en een MER noodzakelijk zijn. Hiervoor hebben we in de komende periode 150.000 euro voorzien. Het is waar dat in de periode waarin planprocessen lopen, sprake kan zijn van onzekerheid. Het belangrijkste lijkt mij echter dat oplossingen worden bereikt voor een bestaande ongunstige situatie. Ik denk dat iedereen het daarmee eens is. Voor zo'n oplossing is nu eenmaal een proces nodig, met procedures en met studies. Dat is niet te vermijden. Toch zou ik deze onzekerheid niet willen overroepen. Laat het duidelijk zijn dat we met deze budgettering ons engagement in de richting van de omwonenden om een slechte situatie aan te passen kracht bijzetten. Want, collega's, niets doen is in dezen geen optie. De site Oude Briel is thans reeds een industriezone. Er zijn dus thans reeds industriële ontwikkelingen mogelijk zonder begeleidende maatregelen, zonder een omkadering, zonder het aanpakken van de Mandekensstraat. Ik denk niemand daar een voorstander van is.

Over het Zwaarveld in Hamme is met Hamme overleg gevoerd. In dat overleg is afgesproken dat wij de nodige gegevens zouden ontvangen om op basis van gedegen argumenten bijkomende ruimte te kunnen vragen aan Vlaanderen. Die argumentatie is er echter tot op heden nog niet gekomen. De deputatie heeft inmiddels besloten een studiebureau aan te stellen om een dergelijk onderzoek te doen. Dat bureau moet dus proberen een aantal argumenten te verzamelen om aan Vlaanderen bijkomende ruimte te vragen. Het probleem is namelijk dat je op basis van de toegemeten ruimte niet in staat bent om op een deftige manier vier BEK's te ontwikkelen. Het heeft ook geen zin om te zeggen: bon, we gaan dat mooi opdelen. Dan zit je vervolgens met vier ruimtes die niet voldoende slagkracht hebben om een degelijke economische ontwikkeling mogelijk te maken. Het verzoek aan Vlaanderen is dus de enige realistische vraag, maar dat verzoek moet wel goed beargumenteerd worden. Ik heb de POM

ook gevraagd om een onderzoek te doen. U weet dat de POM, in het kader van een optimaal en duurzaam gebruik van de bedrijventerreinen, een hele inspanning heeft gedaan om alle bedrijventerreinen door te lichten en te proberen niet-gebruikte percelen toch nog te activeren. Die inspanning werd onder meer gefinancierd vanuit het Agentschap Ondernemen. In een aantal gevallen is de inspanning geslaagd. Men heeft echter ook vastgesteld dat een aantal stukken van bedrijventerreinen niet kan ingenomen worden, omdat ze niet bruikbaar zijn voor bedrijvigheid. Die stukken worden echter wel meegerekend in het aantal hectaren dat in Oost-Vlaanderen in theorie beschikbaar is voor bedrijfsactiviteit. Ik heb de POM gevraagd om te proberen op te meten om hoeveel hectaren het gaat. Dat zouden we dan kunnen gebruiken als uitbreiding van onze argumentatie in de richting van Vlaanderen. We kunnen dan zeggen: kijk, we hebben meer terrein nodig voor bedrijvigheid, want wat we in theorie hebben, daar moet ge van aftrekken wat op dit ogenblik niet bruikbaar is. We zijn er geweest, we hebben er studies op gedaan, we hebben inspanningen gedaan om alles optimaal te gaan gebruiken, maar desondanks is een aantal stukken niet bruikbaar gebleken.

Voorzitter, dat brengt me bij de vraag van collega Buysse over de ondersteuning van de gemeenten. Dat is een zeer interessante en boeiende vraag. Collega, in de eerste plaats heeft de deputatie decretaal vastgelegde rollen op het vlak van advisering en op het vlak van goedkeuring van gemeentelijke structuurplannen, uitvoeringsplannen en verordeningen. Bij deze taken wordt uiteraard steeds expertise gedeeld en uitgewisseld. Ik moet u zeggen: je hebt de officiële procedure, maar naast die officiële procedure wordt ook vaak vooroverleg gepleegd. Dat vooroverleg is een verstandige manier om zaken aan te pakken. Het voorkomt dat men aan het einde van de procedure ineens met een weigering te maken krijgt. In dit vooroverleg wordt coöperatief met de gemeenten samengewerkt en we proberen in het kader van deze overlegmomenten ook aan kennisoverdracht en ondersteuning van de gemeenten te doen. De provincie organiseert samen met het Vlaams Gewest de Atria-overleggroepen van stedenbouwkundige ambtenaren op Vlaams, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau. Daar zijn verschillende overlegmomenten bij waarop kennis en ervaringen worden uitgewisseld. Dat gebeurt echter natuurlijk wel onder voorbehoud. Je zit immers met een klein probleempje: op een bepaald moment ben je ook beoordelingsinstantie. Dat betekent dat je toch een beetje moet opletten dat je geen rolverving krijgt. Maar je kunt uitzoeken hoe dat moet. U hebt ook in onze beleidsnota gelezen dat wij voorstander zijn van een éénloketsysteem en van het uitbreiden van onze dienstverlening naar de gemeenten. Ook hier kan onderzocht worden of we binnen wat deontologisch mogelijk is, nog meer zouden kunnen doen. Ook hier geldt

DEBATTEN

dus dat je wel een beetje moet opletten, omdat het binnen die krijtlijn moet blijven. Wat de provinciale verordeningen betreft: voorlopig zijn er geen concrete plannen om provinciale verordeningen te ontwikkelen. Uiteraard gaan we steeds de mogelijkheden na om de verordeningen als ruimtelijk instrument in te zetten bij het tot uitvoering brengen van ruimtelijke beleidsdoelstellingen, bijvoorbeeld op het vlak van de aanpak van de klimaatverandering.

Dat brengt me bij de vraag van collega Liebaut en bij de vraag van collega Heyerick, die gesteld is door collega Verzele. Collega's, Oost-Vlaanderen kiest inderdaad resoluut voor het verhogen van de participatie binnen haar ruimtelijke beleid. Meer participatie verhoogt het draagvlak en geeft de mogelijkheid om maximaal gebruik te maken van de aanwezige expertisen van de verschillende actoren. Laat het duidelijk zijn dat dit geen vertraging met zich zal meebrengen. Integendeel, een verhoogde kennis en een goed draagvlak leiden tot betere en stabielere plannen en ook – dat hopen we althans – tot minder aanslepende procedures bij de Raad van State. Het is inderdaad zo dat er verschillende vormen van participatie zijn. Het gaat van louter geïnformeerd worden tot een effectief medezeggenschap en de mogelijkheid om mee te beslissen. Vandaar dat participatie ook steeds maatwerk is. Het is sterk afhankelijk van factoren als de aard van het gevoerde proces, het betreffende beleidsthema, de schaal waarop het project wordt uitgevoerd en eventueel ook de betrokken actoren. In die zin heeft het dan ook geen zin om één gedeputeerde de bevoegdheid van participatie te verlenen. Participatie is een horizontale bevoegdheid die door alle processen heen gedifferentieerd moet gevoerd worden. Voor elk proces zal dan ook steeds een specifiek participatieplan worden opgemaakt, waarin de aangewezen methodiek zal worden opgenomen. Het opstellen van deze participatieplannen en het begeleiden van de uitvoering worden de taken van een speciaal daarvoor aan te wijzen medewerker Participatie, die bijkomende expertise in het provinciebestuur moet brengen. In de voorbije jaren werd al op een verhoogde participatie ingezet, bijvoorbeeld in de planprocessen voor de problematiek rond de weekendverblijven en uiteraard ook in de windturbineprocessen. De volledige uitrol van alle planprocessen is voorzien in 2014. In de begroting voor dat jaar is geld voorzien om een dergelijke medewerker aan te werven.

Dat brengt mij bij de vragen van de collega's Scheire en De Vis over de ruimtelijke basisstructuur. Collega's, de verankering van ruimtelijke basisstructuren is het feitelijke beleidsvormende werk. Het doel is het vormgeven van het ruimtelijke beleid in de richting van 2020 en in de richting van 2050. Binnen deze legislatuur is met betrekking tot het vormgeven van beleid een aantal speerpunten vastgesteld. In de eerste plaats wordt gefocust op de opmaak van een kernnota, waarin de robuuste

ruimtelijke structuren worden opgenomen die Oost-Vlaanderen in 2020 en 2050 zullen bepalen. Deze kernnota wordt vervolgens aangevuld met specifieke beleidskaders, waarin het beleid verder wordt ontwikkeld en operationeel wordt gemaakt. We willen in de eerste plaats focussen op het ruimtelijke economische beleid, het woonbeleid en de stedelijke ontwikkeling van Oost-Vlaanderen. Daarna gaan we verder met toerisme en recreatie en met het transportnetwerk. Het is duidelijk dat het ruimtelijke beleid ook zijn doorwerking zal hebben in en moet afgestemd worden met andere beleidssectoren, op provinciaal niveau, maar ook bij andere overheden. Bovendien is het zo dat we het beleid ook in praktijk wensen te brengen, niet enkel vanaf een afgerond nieuw beleidsplan, maar reeds vanaf de start van het beleidsvormingsproces. Een specifiek exploitatiebudget is hiervoor niet voorzien, net zo min als dat bij alle overige planningsprocessen het geval is. De exploitatiekosten voor vertaling, communicatie en andere zaken rond dit beleidsinitiatief vallen onder de normale exploitatiekosten van de dienst Ruimtelijke Planning. Uiteraard zijn wel investeringsbudgetten voorzien om de nodige onderbouwde studies te kunnen laten uitvoeren.

Om op de vraag van raadslid De Vis te antwoorden: uiteraard is er een overlap tussen de beide aangehaalde beleidsdoelstellingen. Die twee beleidsdoelstellingen zijn dus: a. het verankeren van ruimtelijke basisstructuren met het oog op de nieuwe maatschappelijke uitdagingen op het vlak van demografie, economie en klimaat; b. het voorzien van ruimte voor duurzaam ondernemerschap, door een reconversie van bestaande bedrijventerreinen of door het ontwikkelen van nieuwe bedrijventerreinen. In de eerste plaats is er een link tussen die beleidsdoelstellingen in die zin dat in de ene doelstelling het beleid wordt gevormd en in de andere het beleid wordt uitgevoerd. Daarnaast is het uiteraard zo dat ruimtelijk beleid moet worden vormgegeven vanuit de praktijk en dus ook vanuit de voorziene planningsprocessen. Zo moet ook een voedingsbodem worden gevormd voor het nieuwe beleid richting 2020 en richting 2050.

Collega's, dat brengt mij bij het energielandschap, waarover drie collega's zijn tussengekomen: collega Vandenbroucke, collega De Potter en collega Evrard. U noemde een aantal aspecten: de communicatie, de participatie en uiteindelijk de rendabiliteit. Dat waren uw belangrijke punten. Ik begin met de communicatie. Sinds de provincieraad van 24 april hebben we in de macroconcentratiegebieden twee informatieavonden georganiseerd. Tijdens die infoavonden hebben we de stand van zaken volledig toegelicht. De uitnodiging voor die infoavonden stond in een editie van de windkrant. In die editie stond ook een overzicht van de zaken die op die twee infoavonden zouden worden toegelicht. Mensen in een straal van 800 m rond de concentratiegebieden hebben een papieren exemplaar in de bus gekregen. Andere betrokken actoren kregen een digitale windkrant in de

DEBATTEN

mailbox. Op dinsdag 19 en woensdag 20 november – dat is dus vandaag – hebben de projectteams hun vierde editie. Wat zijn die projectteams? Een projectteam is een groep actoren per concentratiezone die meedoet aan de begeleiding van het proces van het PRUP, het plan-MER, de uitwerking van het communicatietraject en de herverdeling van lusten en lasten. In zo'n projectteam zetelen vertegenwoordigers van de lokale besturen en administraties en van andere administraties, zowel op provinciaal als op Vlaams niveau, die aanvragen voor windturbines beoordelen. En wat zeer belangrijk is, collega's: in zo'n projectteam zit ook een vertegenwoordiging van het lokale actiecomité, als in de betreffende plaats zo'n actiecomité actief is. Ik weet dat in de vorige provincieraad vragen zijn gesteld over de communicatie met de omwonenden van de cluster Bedrijventerrein Zwijnaarde. Een afvaardiging van het betreffende actiecomité is uitgenodigd voor het betreffende projectteam. De administratie heeft eind september een afvaardiging van deze groep gesproken en men is ook bij mij op gesprek geweest. Toen is dus besloten om ze uit te nodigen voor de projectteams en ze verder asap op de hoogte te houden van bijkomende concrete informatie. Praktisch gezien zal dit hoofdzakelijk pas gebeuren na de voorlopige vaststelling van de PRUP's, op het moment dat de infomarkten worden gehouden. Omdat er in deze cluster nog onbesliste locaties zijn, zullen de mensen van deze buurt wel eerder betrokken worden bij de detailbepaling van de inplanting. De volgende stap in de communicatie wordt gevormd door de infomarkten. Deze infomarkten organiseren we per cluster aan de E40 en per gemeente in Eeklo en Maldegem, eventueel ook in Kaprijke, als men daar eveneens een separate infomarkt wenst. Op deze infomarkten zal heel concreet informatie gegeven worden over de locaties waar de turbines zullen komen en over de vraag wat dat betekent qua geluid, slagschaduw en visuele impact. We streven er ook telkens naar om deskundigen ter plaatse te hebben. Verder zal informatie verstrekt worden over de PRUP's, die zich dan in de startfase van het openbare onderzoek zullen bevinden. We voorzien uitleg over de vraag hoe precies gereageerd moet worden in zo'n openbaar onderzoek van de PRUP's. Zoals is aangegeven, worden de infomarkten gehouden voor of in het begin van het openbare onderzoek van de PRUP's. We moeten nog negen infomarkten organiseren. Omdat voor al die infomarkten data, zalen enzovoort moeten worden gevonden, kun je niet verwachten dat ze allemaal precies op de PRUP's aansluiten. Ik denk dat dit de essentie is wat de communicatie betreft. Ik heb hier nog wel wat aanvullende informatie, maar gezien de tijd probeer ik wat te versnellen.

Dan kom ik bij de participatie. We gaan nog steeds voor een rechtstreekse participatie van minstens 20% en voor een bijdrage in het omgevingsfonds, zoals is aangegeven in het besluit dat uw raad op 24 april heeft genomen.

Een en ander kan niet wettelijk afgedwongen worden. We hebben ondertussen wel verder onderhandeld met de projectontwikkelaars. Zij hadden rond de provincieraad van 24 april een voorstel gedaan van een financiële participatie van 20%. Ze wilden echter geen fondsbijdrage geven. We hebben hun duidelijk gemaakt dat dit niet voldeed, ook al was het uiteraard een stap in de goede richting. Alle ontwikkelaars hebben na de provincieraad van 24 april bilateraal een toelichting op de beslissing van de provincieraad gekregen. Op 8 oktober heeft een delegatie van de deputatie de ontwikkelaars nog eens aangesproken en hun duidelijk gemaakt welk engagement ze moeten nemen. We hebben aangegeven verdere maatregelen te gaan nemen als zij daar niet aan zullen voldoen. Wat is de stand van zaken op dit ogenblik? Eén bepaalde ontwikkelaar heeft pertinent gezegd dat hij geen enkele toenadering wil doen. Ik vermoed dat ik hier beter geen naam kan noemen, omdat het een openbare zitting is. Met een andere ontwikkelaar, degene die de meeste turbines in de zone heeft, zijn we in een vergaande staat van besprekingen en onderhandelingen. De deputatie werkt binnenkort uit wat zij precies onder rechtstreekse participatie verstaat. Daarin zullen de ICA-principes inderdaad de leidraad zijn. Die ICA-principes zijn terug te vinden op het web, maar ik zal ze heel kort meegeven. Het gaat over een vrijwillig en open lidmaatschap. Dat betekent dat de organisatie openstaat voor alle personen. Er is dus geen sprake van discriminatie. Meneer Evrard zal minstens met dat deel van het antwoord tevreden zijn. Die principes zullen dus hoe dan ook gerespecteerd worden. Verder gaat het over een democratische controle door de leden, een economische participatie door de leden, autonomie en onafhankelijkheid, onderwijs en vorming, informatieverstrekking, samenwerking tussen coöperaties en zorg voor de gemeenschap. Dat zijn de principes van ICA, die we zo ruim mogelijk in onze systematiek zullen opnemen. Tot zover de participatie. O ja, wat de uitwerking betreft: voor de rechtstreekse participatie denken wij hoofdzakelijk aan twee partijen: het Vlaamse Energiebedrijf, waarin effectief knowhow aanwezig is en waarin ook fondsen aanwezig zijn, en REScoop, de koepel van verenigingen en coöperaties van burgers voor hernieuwbare energie. Die twee partijen zijn intussen met elkaar in gesprek. Men zegt mij dat ze elkaar op het punt van de concrete uitwerking gevonden hebben.

Dan kom ik bij de rendabiliteit. Meneer Evrard, u trekt die rendabiliteit in twijfel, maar ik denk dat we hier een geval van 'TINA' hebben: there is no alternative. Als wij de Europese en de Vlaamse doelstellingen willen bereiken, als wij onze provincie klimaatneutraal willen maken, zullen we iets moeten doen. We zullen dan iets moeten doen om energie op te wekken die niet gewonnen wordt uit fossiele brandstoffen en ook niet uit nucleaire brandstoffen – een procedé dat toch enig gevaar inhoudt voor de

volksgezondheid. Je moet dus wel iets doen. En wij denken dat windmolens wat dat betreft een zeer goede aanzet vormen. Als we het plan kunnen realiseren, zullen we voldoende energie opwekken om alle Oost-Vlaamse gezinnen van energie te gaan voorzien. Ik denk dat de rendabiliteit van de windmolens aan het stijgen is. U hebt verwezen naar de subsidiëringsmechanismen. Die zijn er momenteel nog steeds. Zonder subsidiëringsmechanisme zijn windmolens op dit ogenblik nog altijd niet rendabel. Men heeft de onrendabele top echter herberekend en daardoor het subsidiëringsmechanisme verlaagd. Alleen: dat geldt enkel voor toekomstige plaatsingen. Het is dus een systeem dat geleidelijk afneemt. En als u zegt dat een aantal windmolens afgebroken is, heeft dat misschien te maken met wijzigingen die Vlaanderen in de normering heeft aangebracht. Door die – terechte – wijzigingen is het aantal uren waarin slagschaduw mag worden veroorzaakt, aanzienlijk verminderd. Ook de geluidsoverlast die een windmolen mag veroorzaken, is aanzienlijk verlaagd. Dan is het natuurlijk mogelijk dat windmolens die onder de oude regelgeving geplaatst zijn op dit ogenblik stilgelegd moeten worden, omdat ze anders te veel uren slagschaduw zouden produceren. Want dat is het principe: vanaf het ogenblik dat ge uw aantal uren slagschaduw zoudt bereiken, moet de molen stilgelegd worden. Door het feit dat het hier om een planproces gaat, is de kans natuurlijk zeer klein dat je hier dergelijke problemen gaat meemaken. Volgens mij is dat toch ook wel de meerwaarde van het planproces dat we voeren: er wordt goed nagedacht, er wordt goed gestudeerd, er worden MER's gemaakt en er wordt gekeken waar de windmolens optimaal kunnen worden ingeplant. Als ge gewoon op basis van de indicering die mogelijk is her en der windmolens begint te plaatsen, loopt ge natuurlijk veel sneller het risico dat de molens storend zijn voor hun omgeving en dat ge verplicht wordt om ze af te breken. Dan kom ik bij de vraag van collega Beldjoudi, die gesteld is door een collega van haar fractie, als ik het goed heb. Die vraag gaat over de woonwagenterreinen. Er is inderdaad pas vanaf 2018 een budget voorzien voor de sectorale aanpak van de problematiek rond doortreksterreinen over de ganse provincie. Collega, het is onmogelijk om alle ruimtelijke problemen tegelijkertijd aan te pakken. Dat heeft in de eerste plaats met de financiële middelen te maken. Die financiële middelen moet ge ook een beetje spreiden. Ge kunt ze niet allemaal in één jaar uitgeven. Maar het heeft ook met menskracht te maken. De personele bezetting die we momenteel hebben, laat natuurlijk niet toe dat we al die processen in dezelfde tijd gaan uitvoeren. Dat neemt niet weg dat het misschien toch mogelijk is om eerder oplossingen te zoeken. Er kunnen namelijk in het kader van andere planningsprocessen opportuniteiten zijn om de problemen mee te nemen. Daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan afbakeningsprocessen of aan de monitoring van stedelijke gebieden. Het

gaat dan echter om ad-hoc-oplossingen. Die oplossingen zullen in dat geval worden opgenomen binnen de budgetten die voor deze specifieke planprocessen zijn voorzien. Intussen wordt de zoektocht naar pleisterplaatsen wel verdergezet. Dat proces wordt getrokken door de provinciale dienst Maatschappelijke Participatie, in samenwerking met ODiCe, het Oost-Vlaamse Diversiteitcentrum. De dienst Ruimtelijke Planning heeft hierin een ondersteunende functie.

Ik kijk in mijn map. Volgens mij was dat de laatste vraag, voorzitter, die aan mij was voorgelegd.

De heer voorzitter

Goed. Collega's, ...

De heer gedeputeerde Versnick

O nee, wacht, misschien moet ik nog één ding noemen. Collega Maes heeft ook een vraag gesteld, over de opslag van energie in overstromingsgebieden. Die vraag zal door collega Hertog beantwoord worden. Ik weet niet of men wenst dat dit vandaag nog gebeurt. Allez, alles wat gedaan is, is gedaan.

De heer voorzitter

Ik dacht, collega, dat u in de volgende raad een globaal antwoord ging geven. U bent helemaal vrij om het nu te doen of straks, dat wil zeggen: volgende week.

De heer gedeputeerde Hertog

Het sneeuwt, collega's. De vraag is: hebben jullie zin om in de sneeuw te stappen of beantwoord ik de vraag nu al? Zal ik nu al antwoorden?

De heer voorzitter

Voilà, de democratie heeft gesproken, collega.

[Rumoer in de zaal]

De heer gedeputeerde Hertog

Ge moet wel zwijgen, hè, collega's, als ik nu een antwoord moet geven. Ja.

De heer voorzitter

Collega Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, collega's, luister nog even. We zijn er bijna vanaf, collega Dauwe, we zijn er bijna vanaf.

Collega's, als collega Maes een vraag stelt of een tussenkomst doet, moet je altijd een beetje opletten. Hij spreekt namelijk altijd met kennis van zaken en hij heeft altijd wel een suggestie in huis. Het is natuurlijk ook absoluut goed dat hij dat doet. In het kader van de aanpak van de klimaatverandering en de energieproblematiek is het immers nodig om alle mogelijke win-winsituaties te onderzoeken. Het gebruik van bergings- en buffergebieden is daarin mogelijk een denkpiste. Zoals hijzelf echter al aangeeft, vormen die gebieden in onze contreien vooral een nuttig instrument om overschotten te herbenutten, maar niet om echt energie op te wekken. Het is ook belangrijk om aan te geven dat de grootschalige overstromingsgebieden die hij aanhaalt, langsheen de Schelde, onder een gewestelijke bevoegdheid vallen. In veel gevallen hebben deze gebieden, na zeer moeilijke onderhandelingen met de buitengebiedsectoren Natuur en Landbouw, een nevenbestemming gekregen als natuur- of landbouwgebied. Collega Maes komt uit die streek. Hij weet hoe moeilijk de onderhandelingen geweest zijn. Die nevenbestemmingen maken het zo goed als onmogelijk om deze gebieden in te schakelen voor energie. Het valt ook ten zeerste te betwijfelen of een aanzienlijke uitdieping tot onder het grondwaterpeil op die locatie realiseerbaar is. We spreken hier over een zeer laag gelegen gebied, naast de Schelde. Ik denk dat je daar met het wegschrappen van 30 cm extra grond al op het grondwaterpeil zit. En je zou wel eens meer pompen nodig kunnen hebben om de grond droog te houden dan om het overtollige water terug naar buiten te laten stromen. Ik vrees dus dat de locatie die daar nodig is, ook al niet kan gebruikt worden. Tot slot noem ik nog een andere belangrijke hinderpaal: alle GOG's (gecontroleerde overstromingsgebieden) langs de Schelde werken nu gewoon op een natuurlijke manier. Ze vullen zich doordat het Scheldepeil voldoende hoog is om water over de inlaatdrempel te laten stromen in de richting van het overstromingsgebied. En ze laten water weglopen langs kleinere uitwateringssluizen op een lager niveau, puur onder invloed van de zwaartekracht. Als we deze gebieden nu willen laten vullen op een moment waarop ze normaal niet volstromen, moeten alle inlaatconstructies worden aangepast. Nog afgezien van de aanzienlijke kostprijs daarvan, kan ik mij moeilijk voorstellen dat W&Z daar zomaar akkoord mee zal gaan. De huidige peilen van de inlaatdrempels zijn immers modelmatig berekend om

op het juiste moment en op het juiste peil een vloedgolf in de Schelde af te toppen. Als de GOG's te vroeg gevuld worden, verlaagt dat de efficiëntie en verlaagt dat ook het veiligheidsniveau in het Scheldebekken. Persoonlijk denk ik dus dat de haalbaarheid van dit voorstel niet zeer groot is. Maar, zoals gezegd: de collega spreekt meestal met heel veel kennis van zaken. En ook ik ben ervan overtuigd dat we buiten de lijntjes moeten durven kleuren om de problematiek op te lossen. Wanneer een goed idee enkel belemmerd wordt door praktische bezwaren, is het zinnig om die praktische bezwaren op te lossen en niet het goede idee weg te werpen. Ik ben zelf geen specialist en we hebben wat dat betreft ook geen specialist in huis, maar ik ben best bereid te laten onderzoeken of dit een goed idee is. Persoonlijk betwijfel ik dat echter nog.

De heer voorzitter

Dank u.

Collega's, wij hebben vandaag 64 tussenkomsten behandeld. Dat wil zeggen dat we op schema zitten. Als in de volgende zittingen de zeer tuchtvolle houding van de provincieraadsleden gevolgd wordt door de deputatie, zullen we dan niet langer dan tot 18.00 uur moeten vergaderen. Ik dank u voor uw aanwezigheid en uw aanhoudende aandacht. Ik wens u allemaal een veilige thuiskomst. Volgende week dinsdag om 14.00 uur komen we opnieuw samen. Ik sluit de vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING